

“અ અવને તઆલા”

જીકરશી શાહાદતે
શ્રી
દમામે હસ

અનાવનાર,

મીર સૈયદઅલી કાદરી, ખાલીમોરી

હવાની પ્રગટ કરનાર

સૈયદ અનુમીયાં ખીન સૈયદ અમીરમીયાં

સને ૧૮૬૭ના રપમાં એકટ પ્રમાણે રજીષ્ટરે

‘દેશી મિત્ર’ એનજીન પ્રીન્ટીંગ વર્ક્સ

સને ૧૩૨૫ હીજરી

સને ૧૯

દીપત ૩. ૦-૮-૦

ગુજરાત વિધાપીઠ મંથાલ
અમદાવાદ
ગુજરાતી ડોપીરાઈટ-સંગ્રહ

૨૦૦૮

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કોપીરાઝિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૦૦૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ઈ.આ.એ. વૃક્ષાન્ત

વિષય પૌત્ર દુરતેન ૩૬૮

૭૮૬ દીખાયાં.

હાલનાં જમાનામાં કેટલાક દીનદાર બાધઓ દીની ધર્મે-નસીબ છે, માટે દીનદાર બાધઓને ધસલામથી વાકે માટે કેટલીક કિતાબો ગુજરાતીમાં છપાઇ છે, પરંતુ હજી અગત્યની કિતાબો છપાઇ નથી, માટે પેગંબરે આખરીજ હજરત મોહમ્મદ સલ,નાં નવાસા, અને હજરત અલી જદ, તથા હજરત ખીખી ફાતેમાનાં લખ્તે જીગર ધમામ હસન, તથા ધમામ હુસેન, અને, કે જેમની મુઃયાદ કરીને તમામ જહાનનાં મુસલમાનો પોતાની આંખે આંસુ ટપકાવે છે, અને માહે મોહરરમમાં તેમનાં નામની રસો, તથા માતમો કરવામાં આવે છે, અને તેમનાં નામ પોતાનાં જીન અને માલને શીદા કરે છે, એવા દીન દુસરદારો ઉપર યું યું મુસીબતો પડી છે, અને જાલીમોએ તેવી તકલીફ આપી છે, એ હકીકતો જાણવાની દરએક દીનદાર ધર્મોને ખાહેશ હોય છે, અને તેથી તેઓ એ એહવાલથી થાય, અને પોતાનાં સરદારો ઉપર ગુજરેલી મુસીબતોને ય અને તેમનાં નામ ઉપર ફિદા થાય, અને તેમની રહમ રાખવાની કોશીશ કરે, કે જેથી જાને જહાનમાં તેમને હાંસલ થાય, એવા હેતુથી આ કિતાબ “જીકરૂશ શાહ શી ખ્યાને ધમામે હસનેન,” તવારીખની કિતાબોનાં તૈયાર કરી, ગુજરાતીમાં છપાવી છે, એમાં શહાદતનું ખ્યાન

માં લખવામાં આવેલું છે. પાછલા ભાગમાં સલામ, નૌહા.
મરસીયા, વીગેરે પણ દાખલ કરવામાં આવ્યા છે, કેમકે
ભાષ્યોને તવારીખ વાંચવાનો શોખ હોતો નથી. ગુજ-
આજ સુધી એવી તવારીખની કિતાબ છપાઈ નથી.

માજ સુધીમાં મેં કેટલીક કિતાબો ગુજરાતીમાં છપાવી છે,
તે પછી પણ બીજી કિતાબો છપાશે, એવી ખુદાથી ઉમ્મીદ
તી છપાવેલી કિતાબો માટે ઘણું ટેકાણેથી સારા અભિપ્રાય
છે, અને તેથી આશા રાખું છું, કે મારી બીજી કિતાબોનો
હોજો ફલાવો થવા પામ્યો છે, તેજ મુજબ આ કિતાબ
ની બિરાદરોને પસંદ પડશે, અને ખરીદ કરવા ચુકશે નહીં.

આ કિતાબની બીજીવારની બધી નકલો ખપી જવાથી.
રાકોની માંગણી ચાલુ રહેવાથી, એમાં કેટલોક સુધારો
કરી ત્રીજીવાર છપાવી છે. અને આ વખતે એનાં કદમાં
કર્યા છતાં ધરાકોની ખુશીની ખાતર કીંમતમાં વધારો
આવ્યો નથી.

આ કિતાબમાં કોઈને ભુલ નજર આવે તો સુધારી લેશો,
તે દરગુજર કરશો. એવી ઉમ્મીદ છે.

લીક્ષીમારા.

લા. દુઆગો,

મદી સ્ટ્રીટ.

મીર સૈયદ અલી કાદરી.

જકરૂશ શહાદતેન, ફીખ્યાને ઈમામે હસનેન.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

અલહુમ્દો લિલ્લાહે રખિલ આલમીન, વલ આ-
કેખતો લિલ મુત તકીન, વસ સલાતો વસ સલામો અલા
રસુલિહિ મોહમ્મદીન, વઆલિહિ વ અસહાબિહિ અજ
મઇન.

અય ગદાયાને કુચે મોહમ્મદી વાચે શીદાયાને રૂચે અહમદી
ખનો ઝોર આગાહ હો, કે જક કરના રસુલે મકબુલ ઝોર
અવલાદે ખુતુલકા ખાએસે હસનાત ઝોર મુજબે બરકાત હે,
ઝોર અયસે નખીકા જક જસને હમ ગુનાહગારોંકો દોજખસે
ખચાયા. ઝોર અપની શદ્દાઅતકા ઉમ્મીદવાર ફરમાયા, બહર હાલ
વસીતચે નખત હે. અલલખુસુસ દોનોં શાહખદુરે કોવનેન હજ-
રત ઈમામ હસનેન અલે. કી મોહખ્યાત ખાચેસે હુસુલે હાખતે
દુનિયા ઝોર મુજબે દરખતે ઉકખા હે. ખુશા હાલ ઉન મુસલ-
લમાનોંકા કે આપકા હાલ સુનકર સરશકે ગમ આંખોંસે બહાયેં,
ઝોર શખો રોઝ આપકે નામપર જાન માલ લુટાયેં.

કિતઆ.

ગમે શખખીરમેં કયુંકર ન અપની ચશમેતર રોચે.
જખ અહલે આસમાં રોચે શજર રોચે હજર રોચે,
કટાયા તીશના લખ અપના ગલા સિખતે પયંબરને,
તજખમુલ કમ હે ઉમ્મત મુસતફાકી જસ કદરરોચે,

જનાબ હજરત ઈમામ હસન અલે, કી શહાદતકા ખ્યાન,

કુનયત આપકી અબુ મોહમ્મદ ઓર લકબ મુજતબા
ઓર સિબ્તે અકબર હે.

રિવાયત હે, કે શહેનશાહે ઝમન હજરત ઈમામ હસન
અલે, ને પ્યાદાપા પંધરા હજ અદા કીયે, હરબાર મદ્દિનયે મુ-
નવવરાસે મકકયે મોઅઝઝમા તક પ્યાદાપા આતેયે, ઓર આપકે
ઘોડે આગે આગે ચલે જતેયે, ઓર દોબાર તમામ માલો અસ-
ખાબ ધરકા રાહે ખુદામેં દેડાલા. ઓર તીનબાર આધા આધા
માલ રાહે ખુદા મેં દીયા. ચહાંતક કે એક મોજ દીયા ઓર એક
રખ્યા, ઓર સખબ આપકી વફાતકા યે હુવા, કે આપકે નિકા-
હમેં એક અવરત થી, જાઅદા બીનતે અશઅસ નામ, યઝીદ
પલીદને ઉસ ઔરતકો પોશીદા પયગામ ભેજા, કે મેં તુજપર
મુદતસે આશેકે ઝાર હું, ઓર અબ તેરી જુદાઇમેં બહોત બેકરાર
હું. અગર તુ મુઝસે નિકાહ કરે તો, લાખ દિરમ મેહરકે
અદા કરે. ઓર અલાવા ઉસકે બહોત માલો દિરમ અસખાબ હું.
પશર્ત યેકે તુ રાકેબે દોશે રસુલ ઓર રાહતે જાને ખુતુલ સરવરે
ઝમન હજરત ઈમામ હસન અલે, કા ઝેહરે કાતિલસે કામ
મામ કરે. ઉસ ઔરતે નાબેકાર મરદુદે પરવરદીગાર ને બત-
યે ઝર ફાતેમા રદી, કે લખતે જીગરકો છેબાર ઝેહર દીયા,
ગર અપકી કરામતસે અસર નકીયા, સાતવેં મરતબે ઉસ સંગ

દીલને ફાંતેમા રદી, કે લાલકા પારેહાયે અલમાસે સૌદાસે પારા
 પારા કરડાલા, જસેવક્ત હજરત ઇમામ હુસેન અલે કો, અસર
 ઉસ ઝેહરે હલાહિલકા માલુમ હુવા, ફૈરન હજરત ઇમામ હુસેન
 અલે, કો અપને પાસ ખુલાયા, ઓર અપની રેહલતકા હાલ સુ-
 નાયા, ઓર કહાકે અય ભાઇ, અય મુઝકો તુમહારી બેકસી ઓર
 તનહાઇપર રોના આતા હું, યાને રાતકો મેને જદેદ અમજદ
 મોહમદ મુસતફા સલ, ઓર અલી મુરતઝા ઓર ફાંતેમા
 ઝાહરા રદી, કો ખાખમે દેખા હે, કે બેહિસ્તમે મુઝકો અપને
 સાથ લીયે હુયે સેર કરાતે હે, ઓર નાનાજન મુઝસે ફરમાતે
 હે, કે અય હુસન ખુશ હો, કે તુને અપને દુશમનોંકે હાથસે
 નખત પાઇ. ઓર કલ રાતકો તુ હમારે પાસ આવેગા, ઓર
 યહાં બેહિસ્તમે આરામ પાવેગા, પસ યે ખાખ દેખકર તિશનગી
 ગાલેખ હુઇ, રાતકો ઉસ કુઝેમેસે પાની પીયા, કે ઉસ પાનીને
 મેરા દિલ વ જગર ટુકડે ટુકડે કર દીયા હે, હજરત ઇમામ હુ-
 સેન અલે. ને ચાહાકે આપબી ઉસ કુઝેકા પાની પીલે. ઓર
 ભાઇકે સાથ અપની જન દે, મગર ફૈરન હજરત ઇમામ હુ-
 સનને ભાઇકે હાથસે કુઝા ધીન લીયા. ઓર જમીનપર ફેંક
 દીયા, જહાં પાની ગીરા વોહ જમીન શક હોગઇ, ઉસવક્ત હ-
 જરત ઇમામ હુસેન અલે, કો યાસે મુતલક હોગઇ, કે અયકે
 મરતબે ભાઇકા ઇસ ઝેહરસે ખચના મોહાલ હે, યેહી ઉસ ખાખકી
 તાખીર હે, કે અય કરીખ ઝમાનયે ઇતેકાલ હે, હજરત ઇમામ
 હુસેન અલે, ને ભાઇસે પુછાકે અય ભાઇ, કીસને તુમકો ઝેહર
 દીયા. હજરત ઇમામ હુસન અલે, ને ફરમાયા કે કયા તુમ
 ઉસકો જનસે મારા ચાહતેહો, ઉનહોંને જવાબ દીયા, હાં, આપને
 ફરમાયા કે, અગર વોહી કાતીબ હે, જો મેરે શુમાનમે હે,

તો ખુદાવંદતઆલા મુનતકીમે હકીકી હે, વોહી કયામતકે દીન બદલા લેગા, અગર વોહ કાતિલ નહીં હે, જીસપર મેરા ગુમાન હે, તો મેં યે નહીં ચાહતા કે એક બેગુનાહકો મેરે વાસતે કતલ કરે.

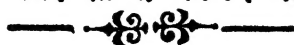
અલગરઝ દમબદમ હજરત ઇમામ હુસન અલે, કે ચેહ રયે મુખારકકા રંગ મુતગૈયુર હોજતાયા. ઓર દિલ વ જીગર કટકટકે કચકી રાહસે નીકલતા આતાયા. ઓર ઉનકી યે હાલત દેખકર હજરત ઇમામ હુસેન અલે, રોતેયે.

જખ હજરત ઇમામ હુસન અલે, કો બેકરારી ઓર ઇંતેરારી હદસે જયાદા હુષ. ઓર રંગ રૂખસારયે ગુલગુંકા સખ્જ હોને લગા, ઉસ વકત આપને ધરવાલોસે પુછા, કે અખ મેરે ચેહ-રેકા રંગ કયસા હે, સખને રોકર અર્જ કીયા, કે પારયે અલમાસ કે અસરસે ખુમુરરદીં હોગયા હે. આપને હજરત ઇમામ હુસેન અલે, કી તરફ મુતવજ્જ હાકર ફરમાયા, કે અય બાઇ હદીસે મેઅરાન્જે નખવી ઝાહીર હુષ, યાને જખ રમુલે મકથુલ સલ, ૩૧ મેઅરાન્જ શરીફ હુષથી. ઓર બેહિસ્તમેં સેર કરનેકો તશરીફ ગયેયે, તો દો કસ્ર બેહિસ્તમેં મુલાહઝા ફરમાયે, એક ખુમુરરદે ખજકા, ઓર દુસરા યાકુતે સુખ્કા, રિઝવાનસે પુછા, કે યે દોનોં સરે જવાહેરીન કીસકે લીયે તૈયાર હુયે હેં, રિઝવાનને શર્મસે ર ઝુકા લીયા, ઓર કુછ જવાખ નદીયા, જીઅઈલિ અલે, ને અર્જ કીયા, કે રમુલ સલ, યે દોનોં કસરે જવાહેરીન આપકે નોં ફરજદોં હજરત ઇમામ હુસન અલે, ઓર હજરત ઇમામ હુસેન અલે, કે લીયે હેં. આપને ફરમાયા, કે રંગ કીસ સતે જુદા જુદા મુકરર હુયેહેં, જીઅઈલિ અલે, ને અર્જ કીયા,

કે યા રસુદ્ધિ હે સલ, કસરે ઝુમરરદી બડે સાહેબજાદે હજરત
 ઇમામ હુસેન અલે, કે વાસ્તે ઇસકીયે તજવીઝ હુવા, કે લોગ
 બાદ આપકે ઉનકો ઝેહર દેંગે, ઓર વકતે રેહલત ઉનકે ચેહરયે
 મુખારકકા રંગ ઝુમરરદી હોખયેગા, ઓર છોટે સાહેબજાદે હજરત
 ઇમામ હુસેન અલે, કે દગાસે મયદાને કબરલામે ખુલાઈગે,
 ઓર તેગે જફાસે શહીદ કરકે ઉનકો ખુનમેં નિહલાઈગે. સો બાધ
 અબ સખ્ત રંગ હોખના ચેહરેકા દલીલે રેહલત હે. ઓર ચેહી
 અપના વકતે મુકારેકત હે, હજરત ઇમામ હુસેન અલે, કે ચે
 હાલ સુનકર, ઝખ્તે ગીરયા નહોસકા, બેધખત્યાર રોને લગે, ઉનકે
 રોનેસે ઇસકદર લોગ ઘરમેં બેઠેયે, સખકે સખ રો ઉઠે, અલગરઝ
 ઓનનીસર્વી તારીખ સફરકી રાતકો આપકા હાલ મુતગૈયુર હુવા,
 હજરત જયનખ ઓર કુલસુમ ઓર ફરજાંને મગમુમ, ઓર
 સખ ઘરકે લોગ ઉસવકત બેકરાર ઓર રંજે અલમસે અશકખાર
 ચે. આધી રાતકે વકત હજરત ઇમામ હુસેન અલે, સે ફરમાયા
 કે અબ બાધ મેંને બેહનોં ઓર ફરજાં ઓર ઘરકે સખ ખુરદો
 કલાંકો તુમ્હારે સુપુર્દ કીયા, ઓર તુમકો ખુદાકો સોંપા, ચે કહા,
 ઓર કલમયે શહાદત ઝખાનપર જારી હુવા, ચકખચક ઇસ સરાયે
 ફાનીસે તરફ આલમે જવેદાનીકે રેહલત ફરમાધ. “કાલુ ઇન્ના
 લિલ્લાહે વધન્ના ઇલિયહે રાજેઉન.”

રૂખાઈ.

સીજદેમેં ઝુકા શાહકા ગર સર નહીં હોતા,
 ઓર મુખે ગલે પર રવાં ખંજર નહીં હોતા.
 ના પાતે અજબોંસે રહાધ ચેહ ઉમ્મતી,
 હામી જો અગર સીખ્તે પયખંર નહીં હોતા.

જનાબ સૈયદુશશોહદા હજરત ઈમામ હુસૈન અલે, કી શહાદતકા ખ્યાન.

કુનયત આપકી અબુઅમ્મદુદ્દલા ઓર લકબ આપકા શહીદ ઓર સૈયદ ઓર સીબ્તેઅસગર હે.

હજરત ઈમામ હુસૈન અલે, સીનેસે પાઞિંતક રસુલે મકબુલ સલ, સે બહોત મુશાબ્બા થે, જબ આપ પયદા હુવે, તો જનાબ સૈયદા અલે, આપકો સૈયેદેના મોહમ્મદ સલ, કે પાસ લેઆઈ, ઓર જનાબ રીસાલત-મઆબ્બ સલ, લે આપકા નામ હુસૈન અલે, રખ્યા.

ઉમ્મે અબુલફઝલ ખીન્તે લહારતકા ખ્યાન હે, કે મેંને એક મરતબે ખાબ દેખકર રસુલે મકબુલ સલ, કી ખિદમતમે જાકર અર્ઝ કીયા, યા રસુલુલ્લાહ, આજ મુઝકો એક હયબત નાક ખાબ નઝર આયા હે, ઓર મેં ઊસ ખાબકો નિહાયતહી બદ સમઝતી હું, આપને ફરમાયા ખ્યાન કર, મેંને અર્ઝ કી, યા-રસુલુલ્લાહ, ખાબમેં ગોયા આપકે જીરમે મુખારકકા એક ટુકડા કાટા ગયા હે, ઓર મેરી ગોદમેં રખ્યા ગયા, યે સુનકર આપને ફરમાયા, યે ખાબ બહોત અઝી હે, ઇનશા-અલ્લા ફાતેમા રહી, કે એક બેટા પયદા હોગા, ઓર વોહ તેરી ગોદમેં ડાલા નયેગા, જબ જનાબ સૈયદુશશોહદા અલે, પયદા હુવે, તો માપકી બશારતકે મુઆશીક હુસૈન અલે, કો મેરી ગોદમેં ડાલે ગયે. મેક રોજ મેં હુસૈન અલે, કો લેકર જનાબ રીસાલત મઆબ્બ સલ, કી ખિદમતમેં હાઝિર હુઇ, ઓર હુસૈન અલે, કો આપકી

ગાદમેં બિઠા દીયા. દુસરી તરફ મુતવજળ હોતેકે બાદ. જળ શીર મેં આપકી તરફ મુતવજળ હુધ, તો રસુલે-મકબુલ સલ, કી આંખોંસે આંસુ જરી થે. મેંને અર્જ કીયા, યા રસુલુલ્લાહ સલ, આપપર મેરે માંબાપ કુરબાન, આપ કયું રોતે હેં, આપને ફરમાયા. મેરે ઇસ ફરજંદકો મેરી ઉમ્મત કત્ત કરેગી, ફિર મેંને કહા, યા રસુલુલ્લાહ સલ, કયા હુસેન રહી, કત્ત કીયે જાઈગે? આપને ફરમાયા, હાં બલકે મુઝકો હુસેન રહી, કે મશાહુદકી મિટીબી દીહે.

સૈયદના મોહંમદ સલ, ફરમાતે હેં, કે હુસન રહી, ઓર હુસેન રહી, નવજવાન અહલે જન્નતકે સરદાર હેં.

અસામા ખીન જોદ રહી, ફરમાતે હેં, કે એક દેરે મેં કીસી કામકે વાસ્તે આં હજરત સલ, કી ખીદમતમેં હાજિર હુવા, આપ ચાદર ઓડે હુયેથે, જસસે સાફ જાહીર હોતા થા, કે આપ કોઇ ચીઝ છુપાયે હુયે હેં. મેંને અપને મકસદકે ખ્યાન કરનેકે બાદ આપસે પુછા, યા રસુલુલ્લાહ સલ, યેં કયા શય હે, જસ-કો આપ અયસા છુપાયે હુયેહેં, જયસે કે કોઇ નાદીર ચીઝકો છુપાતા હે, યે સુનકર આપને ચાદર ઉઠાદી, તો આપકે પેહલુમેં હુસન રહી, ઓર હુસેન રહી, બેડે હુયેથે, આપને ફરમાયા, યે મેરે ઓર મેરી જીગરબંદ ફાતેમા રહી, કે બેટે હેં, શીર આપને ખુદાસે દુઆકી. યા અલ્લાહ, મેં ઇનકો દોસ્ત રખતાહું. તુબી ઇનકો દોસ્ત રખ, ઓર ઉસ શખ્સકોબી દોસ્ત રખ, જો ઉનકો દોસ્ત રખ્ખે.

જનાબ રિસાલત મઆબ સલ, સે પુછા ગયા, યા રસુલુલ્લાહ આપકો અપને અહલેબેતમેં જયાદાતર કોન અઝીઝ હે,

આપને ફરમાયા, હુસન રદી, ઓર હુસેન રદી, ઓર યે મેરે રીહાન હેં. જળ કાતેમા રદી, કે ધર તશરીફ લેખતે તો પુછતે, અય કાતેમા રદી, મેરે રીહાન કહાં હેં, ઉનકો ખુલા લાવ વોહ મેરે રીહાન હેં. મેં ઉનકો સુંધના ચાહતા હું, ઓર અપને સિનેસે લીપટાના ચાહતા હું.

અયુ હોરેરા રદી, ફરમાતે હેં, કે એક દરેકા જક હે, કે આં હજરત સલ, બરસરે મીંબર વાચક ફરમા રહેયે, ઇતનેમેં હુસન રદી, ઓર હુસેન રદી, સુખી કમીસ પહેનકર ખેલતે હુયે તશરીફ લાયે, ચુંકે દોનોં સાહેબજદે બહોત સગીર સિનયે, બાએસે કમળેરીયે કવી ગીર પડતે થે. હજરત ઉનકો દેખતેહી મીંબરપરસે ઉતરે, ઓર દોનોં સાહેબજદોંકો ગોદમેં ઉઠા લીયા. ઓર મીંબરપર અપને ખીઠાકર આપને યે આયત પડી. “ઈન્ના અમવાલોકુમ વ અવલાહોકુમ શીતના” યાને તુમહારા માલ તુમહારી અવલાહ શીતના હે. કયું કે જળ મેંને ઇનકો દેખા, તો થોડી દેરતક મેં સજ્જ ન કરસકા, ઓર દેખતેહી બજેર ઉનકો ઉઠાયે મુઝસે ઓર કામ નહોસકા. હજરત રિસાલત મઆખ સમ, ફરમાતે હેં, કે હુસેન રદી, મુઝસે હે, ઓર મેં હુસેન રદી, સે હું.

એક દરે ઉમ્મેસલમા રદી, ને ખાખમેં હજરત મોહમ્મદ સલ, કો દેખા, કે આપકી દાહી ઓર સર મુખારક ગીર્દઆલુદ હેં. ઉનહોંને અર્ઝ કીયા, યા રસુલુલ્લાહ સલ, યે આપકા હાલ માતમીયોંકાસા કયું હે? આપને ફરમાયા, મેં હુસેન રદી, કી કતલ-ગાહમેં ગયાથા.

ઇબ્ને અબ્યાસ રદી, ફરમાતે હેં, કે મેં એક રોજ દેખહેરકે વક્ત રસુલે મકખુલ સલ, કો ખાખમેં દેખા, આપકે

સરે મુખારકકે બાલ પરાગંદા ઓર ગીર્દઆલુદ થે, ઓર આપકે હાથમેં એક શીશા થા, જસમેં ખુન ભરા હુવા થા, મેંને યા રસુલુલ્લાહ સલ, મેરે માંબાપ આપપર કુરબાન, આપકા અયસા હાલ કયું હે. ઓર આપકે હાથમેં એ શીશા કયસા હે. આપને ફરમાયા ઇસ શીશેમેં હુસેન રહી, ઓર ઉનકે અઝીઝોં ઓર મદદગારોંકા ખુન હે, જો હુસેન રહી, કે સાથમેં શહીદ થે, સ મેં ઇસ વકત મૌજુદ થા, પસ મેંને ઇસ શીશેમેં વોહ ખુન ભર લીયાહે. ઇખતે અખબાસ રહી, ફરમાતે હેં, મેંને ઇસ દીનકો ખુખ યાદ રખ્યા, ઓર લીખ લીયા. દરયાફત કરનેસે માઅલુમ હુવા, કે હુસેન અલે, ઉસી રોજ શહીદ હુયે, ઇમામ હુસેન અલે, કી શહાદતકે મુતઅલ્લક બડી બડી કિતાબેં લિખ્ખી જાયુકી હેં, ઓર યે વાકેઆ ઇસકદર શોહરતપઝીર હુવા હે, કે શાયદ મુસલમાનોં કે ઝમાનેકા કોઇ વાકેઆ ઇસસે જ્યાદ મશહુર નહુવા હોગા. હજરત ઇમામ હુસેન અલે, કી શહાદતકે બાદ હજરત ઇમામ હુસેન બદસ્તુર મદીનેમેં રહેતેથે, ઓર ખલ કુશ્મકી હિદાયતમેં મસરફ રહેતે, મોઆવીઆ મરનેકે બાદ જબ યઝીદ બાદશાહ હુવા, તો ઇસ સબબસે કે વોહ ફાસેક શરાબી ઝાલિમ થા, ઉમ્મકો પુરા ખ્યાલ થા, કે વોહ કીસીતરે-હસે મુસ્તહક નહીં હે, કે મુસલમાનોંપર હુકુમત કરે. ઇસલીયે તદખીર સોચી, કે ઇમામ હુસેન અલે, કો જનપર લોગોંકી નઝરેં પડ રહીથી, કે બાદ મોઆવીઆકે મુસલમાનોંપર હુકુ-મત કરેંગે અપના મુતી કરલે, ઓર બચઅત કરાલે, ઇસલીયે ઉસને વલીદ ખીન અકબા કે જો ઉસ ઝમાનેમેં મદીનેકા હાકેમ થા, લિખ લેજકે જનાબ હુસેન અલે, સે મેરી બચ-અત લે, ઉસને હજરતસે કહા, હજરતને ફરમાયા, કે વોહ

અહલે દોળખસે હે, યે અમર નામુમકીન હે, કે મેં ઉસકી
બચઅત કરું, યે જવાબ સુનકર યઝીદને વલીદકો મુકરર
લિખખા, કે ઈમામ હુસેન અલે, કા સર મેરેપાસ ભેજદો.
હજરત ઇસ ખખરસે મગમુમ હોકર ખાનયે કાઅખાકો નયે
પનાહ સમઝકર મયે અહલેખેત મકકેકો રવાના હુયે.

ખ્યાન અહલે કુફાકા ઈમામ હુસેન અલે, કે સાથ
ખત વ કિતાખત કરના, ઓર મુસલિમ ખીન અકીલકા
કુફે જાના, ઓર ઉનકા કતલ હોના.

જખ જનાખ સૈયદુશ શોહદા મદીનેસે મકકેકો રવાના
હુયે, તો રાહમેં આપકો અખદુલ્લા ખીન મુતી મીલા, ઓર
આપસે પુછા, કે આપ કહાં તશરીફ લે જાતે હેં, આપને
ફરમાયા અખતો મેં મકકે જાતા હું, ઇસકે બાદ ઇસ્તેખારા
કરુંગા, જીસ તરફ અહલાહ તઆલાકા હુકમ હોમા, રવાના
હુંગા. ઉસને કહા, મેં આપસે નિહાયત ખેરખાહીસે અર્જ કરતા
હું. કે આપ કુફેકા કબી ઇરાદા નકીજયેગા, શીર આપને મકકે
પહોંચકર ચંદરૌજ તક વહીં કયામ ફરમાયા, ઉસ ઝમાનેમેં
ઇખ્તે ઝુખેરલી આપકે પાસ આગયે.

જખ અહલે કુશકો મોઆવીઆ કે મરનેકી ખખર
પહોંચી, ઓર ઉનકો ચેલી માઅલુમ હુવા, કે ઈમામ હુસેન
અલે, ઓર ઇખ્તે ઝુખેરને ઓર ઓરબી સાહેબાંને હલ ઓર
અકદને બચઅતસે ઇનકાર કરદીયા હે, તો ઉન્હોંને સુલેમાન
ખીન સરલખજાઇ મુસૈયખ ખીન જનખાકે મકાનમેં જમા હોકર

મથવરા કીયા, ઓર ઈમામ હુસેન રહી, કે મકકે જાનેકાબી ઉસ જલસોમેં જુક આયા. પસ યે લોગ મુલેમાન ખીન સરૂલખનાઈ ઓર મુસધયખ ખીન જનખા ઓર રફાઆ ખીન શહાદ ઓર હુખીખ ખીન મુઝાહેરકી તરફસે આપકો ખત લીખ્યા, જુસ્કા મઝમુન યેહ થા.

“ખિસમિલ્લા હીર રહમા નિર રહીમ.”

સક્કામ હે આપપર—“ખાદ હમ્દો નાઅતકે વાઝેહ હો, કે આપકા દુસ્મન ઇસ ઉમ્મતપર હુકમરાની કર રહા હે, હમારી યે “ખાહેશ હે, કે ઇસ ઉમ્મતપર આપ હુકમરાની કરે, ઓર વોહ ઝાલીમ બહોત કુછ ફસાદ ફેલા રહા હે.” “ઓર યે ઝાહીર હે, કે હમપર કોઇ ઇમામ નહીં હે, ઇસલીયે બેહતર હે, કે આપ યહાં તશરીફ લાયે.” યકીન હે, કે અલ્લાહુતઆલા આપકે સબખસે હમકો હકપર કાયેમ રખેગા. યહાં નેઅમાન ખીન બરશીર દારૂસ સલતનતપે કુફ્રા અમીર હે, મગર હમ ઇદેન ઓર જુમાકી નમાજ ઉસકે સાથ નહીં પડતે હે. અગર આપકે આનેકી ખબર હમકો માલુમ હો જાયે, તો ઉસકો મુલ્કે શામ તક પાની નહીં પીતે દેંગે. ઇનશા અલ્લાહો તઆલા, વસ્સલામો અલયકા વ રહમતુલ્લાહે વ બરકાતોહુ.”

જખ ખત લીખ્યા ગયા, તો ઉન્હોંને અખદુલ્લા ખીન સખઉલહમદાની ઓર અખદુલ્લા ખીન દીલ કો ખત દેકર રવાના કીયા, ઇસી ખતપર ઉન્હોંને ઇકતેફા નહીં કીયા, બલકે ઉસકે દુસરે રોજહી એક ઓર ખત રવાના કીયા, ઓર શીરતો

ઉનહોંને ખતોંકા તાર બાંધ દીયા, ચુનાંચે ધમામ હુસેન અલે,
 કે પાસ ઉન લોગોંકે દેડસો યા ઉસસે જ્યાદા ખત આચુકે,
 અખીરપર શીશ ખીન રખીઈ ઓર હિજાજ ખીન અલજખર
 ઓર યઝીદઅલહારેસ ઓર યઝીદ ખીન રોયમ ઓર ઉરવા
 ખીન કેસ ઓર ઉમર ખીન અલહીજાજ અજજુબેદી ઓર
 મોહમદ ખીન ઓમેર અલતમમી નેભી આપકો ઇસી મઝ-
 મુનકા એક ખત લિખ્યા, જખ આપકે પાસ ઇસકદર ખત આયે,
 તો આપને ઉનકે જવાબમેં એક ખત લિખ્યા, જસકા મઝમુન
 હરખે જલ થા,

મઝમુને ખત.

“ હમ્દ વ નાઅતકે બાદ વાઝેહ હો, કે મેં તુમહારે મુરા-
 સેલાતકા મઝમુન ખુબ સમઝ ગયા, મેં તુમહારી દરખાસ્ત કે
 મુવાશીક મેરે અહલેખેતમેંસે મેરે ચચેરેબાઇ મુસલીમ ખીન
 અકીલ કો રવાના કરતા હું, ઓર મેંને મુસલીમ ખીન અકીલસે
 કેહદીયા હે, કે વોહ તુમહારે હાલસે મુફ્ફસીલ તોરપર મુજકો
 ઇત્તીલા દે. જખ મુજકો મુસલીમ ખીન અકીલ તુમહારે સાદેક
 ઇરાદોંકી તસદીક કરકર ઇત્તીલા દેંગે, તો મેં ઉસવકત તુમહારે
 પાસ આસકતા હું. કસમ હે અટલાહકી, ઇમામ વોહી હે. જો
 કિતાબુટલાપર અમલ કરે. ઓર દીને હકપર કાયેમ હો. વસ્સલામ.

ખસરેમેંભી ચંદ આદમી કબીલયે અખદુલકેસકી એક
 ચૌરતકે મકાનમેં જસકા નામ મારયા ખીનતે સાઅદ થા જમા
 હુયે. ઉનમેંસે યઝીદ ખીન નખીત જસકે દસ બેટે થે, ઓર

વોહ ખુદ કબીલયે અખદુલકેસસે થા. ઇમામ હુસેન
અલે, કે પાસ જાનેકે લીયે તૈયાર હુવા, ઓર અપને બેટાંસે કહા, કે
તુમમેંસે મેરે સાથ કાન ચલેગા, ઉસકે દો બેટે અખદુલકા ઓર
અબિદુલ્લા સાથ હોગયે. ચઝીદ બીન નબીત મયે અપને દો
બેટાંકે મક્કે મેં આપકે પાસ આયા, જો આખીરકો યે સખકે
સખ આપકે સાથ શહીદ હુયે.

જબ મુસલીમ બીન અકીલ રવાના હુયે, તો રાસતેમે
આપકો બહોત સદમે ઉઠાને પડે, ગરઝ મુસલીમ બીન અકીલ
રહી, કુદ્રેકો પહોંચકર મુખતારકે ઘરમેં ઉતરે, બાઝ કેહતે હેં, કે
વોહ ઓર કીસીકા મકાન થા. જબ સખ લોગ જમા હુયે, તો
આપને ઇમામ હુસેન રહી, કે ખતકા મઝમુન પડકર સુના દીયા,
સખ લોગ મુસલીમ બીન અકીલ રહી, કી મદદગારી ઓર મો-
આવેનતપર કમરખસ્તા હો ગયે.

જબ નેઅમાન બીન બશીર કો જો કુદ્રેકા હાકેમ થા,
મુસલીમ બીન અકીલ રહી, કે આનેકી ખબર માલુમ હુઇ,
તો ઉસને મીંખરપર ખડે હોકર કહા, અય લોગો શીતના વ ફસા-
દકી તરફ હરગીઝ માયેલ નહો, ઇસિમેં બહોત જંગો જીદાલહો-
ગી, મખલુકે ખુદા કતલ હોગી, ઉનકે માલ વ અસબાબ ધીન
લીયે જાઇંગે. જાન વ માલસે તારાજ હો જાઇંગે, અગર તુમ
ઇસ બગાવત ઓર ફસાદપર આમાદ રહોગે, તો મેં સખ્ત
સજા દુંગા, ઓર જબ તક મેરે હાથમેં યે તલવાર રહેગી, મેં
તુમકો કતલ કરંગા.

ઇસકે બાદ અખદુલ્લા બીન મુસલીમને ચઝીદકો મુસ-
લીમ બીન અકીલ રહી, કે આનેકી ખબર દી, ઓર યે લીખ

બેળ, કે અકસર લોગોંને મુસલીમ ખીન અકીલ રહી; કે હાથ પર બચઅત કરની શુર કરદી હે, ઝોર મેઅમાન ખીન બશીર એક નામદ આદમી હે, ઉસસે ઇસ ફિતના વ ફસાદકા ફરો હોના બહોત દુશવાર હે, અજતો અપની જનીબસે કોઇ કવી ઝોર દિલાવર આદમીકો બહોત જલ્દ યહાં રવાના કરો. વરના શીર ઇસ જોરદાર તુશન ઝોર હંગામેકા ઇતેજામ નહોસકેગા. શીર યઝીદ કો ઝોર લોગોંનેબી ઇસી મજમુનકે મુતઅદદદ ખુતુત રવાના કીયે, યુનાંચે અમમારા ખીન અલવલીદ અકબા ઝોર ઉમર ખીન સાઅદ ખીન અખીવીકાસનેબી યઝીદકો ખત લિખ્યા. યઝીદ ને મોઆવીઆકે એક ગુલામ સરજુનકો ઇન ખુતુત કે મજમુનસે આગાહ કરકર ઉસસે મશવરા કીયા, કે કુદ્દેકો કોન શખ્સ રવાના કીયા જાયે, ઝોર કીસસે ઇસ ફસાદકા ઇતેજામ હોસકેગા, સરજુનને કહા, અગર તુઝકો ઇસ ન્યારેમેં કોઇ શખ્સ મોઆવીઆકે જયસી રાયદે, તો તુ ઉસપર અમલ કરેગા ? યઝીદને કહા, ખેશક મેં ઉસ શખ્સકી રાયેકો તસલીમ કરંગા, ઝોર ઉસીકે મુવાફીક અમલ દરઆમદ કરંગા, યુંકે આખેદુલ્લા ખીન ઝીયાદ ઉનદીનોમેં યઝીદકો માઅસુખ થા. સરજુનને હા, મોઆવીઆકી યે રાયે હે, કે આખેદુલ્લા ઝીયાદકેખ યે કામ મુપુર્દ કીયાજાયે, ઇસકા વોહ ખુબ ઇતેજામ કરેગા.

યઝીદને ઇસ રાયેકો બહોત પસંદ કીયા, ઝોર ફૈરન આખેદુલ્લા ખીન ઝીયાદકો બસરા ઝોર કુફાકા હાકીમ બનાકર રવાના કીયા, ઝોર ઉસકો યેબી કેહદીયાથા, કે મુસલીમ ખીન અકીલકો ગીરફતાર કરકે લાયે, યા કતલ કરે, યા નીકાલદે, ઇનદીનોમેં ઇમામ હુસેન અલે, બી બસરાકો મુતઅદદદ ખત

રવાના કરચુકેયે. યુનાંચે આપને બસરેકે બહેબહે નામી લોગોં.
 માલેક ખીન મસમઉલ બકરી, અખનફ ખીન કેસ, મનજ
 ખીન અલજાફ, મસઉલ ખીન ઉમર, કેસ ખીન હુશીમ
 ઉમર ખીન અબ્દુલ્લા માઅમરકો ખુતુત રવાના ફરમાયે થે,
 જન લોગોંકે જરીયેસે આપને ખુતુત રવાના ફરમાયે, વોહ સખ
 લોગોંને ખુતુતકો છુપા લીયેથે, મગર ઓખેદુલ્લા ખીન
 ઝીયાદકે ખોફસે મનજર ખીન અલજાફને ઉસ ખતકો
 મશહુર કરદીયા, ચુંકે ઓખેદુલ્લા ખીન ઝીયાદબી બસરેસે
 હોતા હુવા કુદેકો આરહાથા, જખ ઉસકો આપકે ઇસ ખતકી
 ખબર માલુમ હુઇ, તો ઉસને મનજર ખીન અલજાફકો
 કત્ત કરદીયા, ઓર અહલે બસરાકો બહોત ડરાયા, કે ખબરદાર
 અગર જરાબી કોઇ શખ્સ બાનીયે ફસાદ સાખીત હોગા, તો મેં
 ઉસકા સર કાઢુંગા, આજસે મેં બસરા ઓર કુદેકા હાકીમ હું,
 યુનાંચે અમીર યઝીદ ખીન માઆવીયાકા યે હુકમ મૈબ્નુદ
 હે. ઓર મેં યહાં અપને ભાઇ ઉસમાન ખીન ઝીયાદકો છોડે
 જતાહું, અગર તુમમેંસે કોઇ શખ્સબી ખીલાફ કરેગા, તો બસ
 જનલો, કે ઉસકા સર ઓર યે મેરી તલવાર હે. શીર યહાંસે
 ઇબ્ને ઝીયાદ ઓર મુસલીમ ખીન ઉમર અલખાહેલી ઓર
 શરીફ ખીન અઉર અલહારેસીકો અપને સાથ લેકર કુદેકો
 રવાના હુવા, ઓર જખ કુદેકે કરીખ પહોંચ્યા, તો ઉસને અપને
 હમરાહીયોંકો એક જગા ઠેરાકર અકેલા કુદેમેં દાખીલ હુવા, ઉસ
 વક્ત ઉસને અપની કતે મદનીયોંકીસી બનાઇથી. લોગોંને ખ્યાલ
 કીયા, શાયદ યેહી હુસેન અલે, હેં, ઉસકી બડી તાઝીમ વ
 તૌકીર કરને લગે, મગર વોહ કીસીકો કુછ જવાબ

નહીં દેતા થા, કે આવાજસે પહેછાના જાયેગા, જળ
 નેચ્ચમાનકો એક અજનબી શખ્સકે આનેકી ખબર હુઈ, તો
 ઉસનેબી સમજાકે હુસેન અલે, તશરીફ લાયેહે, ઇસી ખ્યાલસે
 ઉસને અપના દરવાજા બંદ કરલીયા, ઇખ્તે ઝીયાદતે દરવાજેપર
 જાકર કહા, દરવાજા ખોલો, અથ તો નેચ્ચમાનકો ચકીન હુવા, કે
 હુસેન અલે, હી હેં, નેચ્ચમાનને અંદરસે કહા, અથ શખ્સ સચ્ચ
 ખ્યાન કર, કે તુ કોન હે, અગર તુમ હુસેન અલે, હી, તો મે
 તુમસે લડના નહીં ચાહતા હું, ઓર ન મેં અપની અનામત તુમકો
 દેસકતા હું, ઇખ્તે ઝીયાદતે શીર ઝોરસે કહા, દરવાજા ખોલો,
 લોગોંને નેચ્ચમાનસે કહા, અથ શખ્સ તુ દરવાજા કયું નહીં
 ખોલતા હે ? યે હુસેન અલે, નહીં હેં. જળ વોહ દરવાજા ખોલા
 ગયા, તો ઇખ્તે ઝીયાદ અંદર દાખીલ હુવા. દુસરે દીન સુખ્હોકો
 આખેદુદ્દા ખીન ઝીયાદતે મીંબરપર ખડે હોકર કહા, અથ
 લોગો ! આજકે દીનસે યઝીદતે મુઝકો યહાંકા હાકીમ મુકરર કીયા
 હે, ઓર મુઝકો યે હુકમ હે, કે મેં મઝલુમોંકી દાદકો પહોંચું.
 ઓર ઝાલીમોંકો સજા હું, અગર કોઇ મેરી ઇતાઅતસે સર ફેરેગા,
 તો મેરા યે કોઝા મેરી તલવાર ઉસકે લીયે મૌજુદ હે. ઉસકે બાદ
 મુન્શીયોંકો હુકમ દીયા, કે યહાંકે સખ મોઅજ્જઝીનકો તલખનામા
 લીખ્ખે જાયે, ઓર જો લોગ આનેસે ઇનકાર કરે. ઉનકો યે
 હિદાયત કીજાયે, કે જો લોગ બાનીયે ફસાદ હેં, ઉનકી જીમ્મેદારી
 કુખુલ કરે, દર સુરતે જિદુલ હુકમી વોહ બાગી ઓર મુસ્તવજ્જે
 સજા કરાર દીયે જાઈગે, અગર વોહ શખ્સ શીર કીસીતરેહકે
 જુલ્મકી શિકાયત કરેગા તો મસમુ નહોગી. ઓર જો લોગ નૌ વારીદ
 બાનીયે ફસાદ ખ્યાન કીયે જાતેહેં, વોહ ગીરફતાર કરલીયે જાયે.

અગર વોહ ન આવે, તો દારૂસલતનતકે દરવાજેપર વોહ સુલીપર ચડાવે જાઈજે. મુસલીમ, ઓખેદુલા ખીન ઝીયાદકી યે ખાતે સુનકર મુખતારકે ઘરસે નીકલે, ઓર હાની ખીન અરવવા અલમુરાદીકે યહાં તશરીફ લાવે, ઓર હાની ખીન અરવવા અલમુરાદીસે આપને દરખાસ્ત કી, કે અબ તુ મુજકો અપને યહાં જગા દે, ઓર મુજકો અપના મેહમાન બના, હસ કીસીકો મે દેખતા હું વોહ મેરા દુશમન નહર આતાહે, પેહલે તો હાની, ખીન અરવવાને આપકો રખનેસે પેહલુતહી કી, મગર આખીરકાર આપકી માયુસીકી ખાતે સુનકર ઉસકો રહમ આગયા, ઓર ઇનકાર કરનેકો ખીલાઈ મુરજ્વત સમજકર ઉસને આપકો અપને યહાં જગા દી. ઓર આપસે કહા, કે આપ અગર મેરે ઘરપર તશરીફ ન લાતે, ઓર દુસરી જગેઠહેરકર મુઝસે અયસી દરખાસ્ત કરતે તો મેં હરગીઝ કુચુલ ન કરતા.

ઈબને ઝીયાદ અપને ગુલામકો ખુલાયા, ઓર ઉસકો ત્રીન હજાર દિરમ દેકર યે કહા, કે મુસલીમ ખીન અકીલ ઓર ઉનકે અસહાબ મોઆવેનીનકી તલાશ કર, ઓર લોગોંમેં તુ અપનેકો ઇસ તોરપર ઝાહીર કર, કે મેંબી મુસલીમ ખીન અકીલકે હાથપર બચઅત કરના ચાહતા હું, ઓર ઉનકો યેબી બાવર કરાદે. કે મેં ઇસી વાસતે મુલકે શામસે આયા હું, ઈબને ઝીયાદકી હિદાયત કે મુવારીફ મુસલીમ ખીન ઉસજતુલ અસદી ત્રીન હજાર દિરહમ લેકર નીકલા, જબ એક મસજીદમેં ઉસકે ગુજર હુવા, તો મુસલીમ ખીન અકીલ નમાઝ પડ રહેયે, ઓર દુસરે લોગ યે કેહ રહેયે, કે હુસેન રદી, કે તરફસે બચઅત લેનેકે લીયે આપહી તશરીફ લાવે હેં, યે સુનકર મુખખીર સમજ

ਗਯਾ, ਕੇ ਭੁਲਕੀਏ ਮੇਂ ਤਵਾਸ਼ਮੇਂ ਫੁੰ, ਅਘ ਉਸ ਸ਼ਾਮਲਾ ਪਤਾ
 ਮੀਲ ਗਯਾ, ਔਰ ਵੋਛ ਮੈਂਗੁਦਲੀ ਫੇ. ਜਘ ਆਪ ਨਮਾਜ਼ਸੇ ਫ਼ਾਰੇਗ
 ਫੁਏ, ਤੇ ਉਸ ਮੁਖ਼ਮੀਰਨੇ ਆਪਸੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਯਾ, ਘੁਫ਼ਾ ਆਪਕੋ ਘੁਸ਼-
 ਰਾਮੇ, ਮੇਂ ਆਪਛੀਕੀ ਤਵਾਸ਼ਮੇਂ ਮੁਫ਼ਕੇ ਸ਼ਾਮਲੇ ਸਫ਼ਰਕੇ ਸਫ਼ਰੇ ਉਠਾਤਾ
 ਫੁਵਾ ਧਫ਼ਾਂ ਪਫ਼ਾਂਯਾ ਫੁੰ, ਅਘ ਉਮੀਦ ਫੇ, ਕੇ ਮੇਂ ਅਪਨੇ ਮਕਸਦਮੇ
 ਭੁਰਰ ਕਾਮਯਾਘ ਫੁੰਗਾ. ਕਯੁੰਕੇ ਧਸ ਜਲਸੇਕੇ ਛਾਝੇਰੀਨਲੀ ਕੇਛਤੇ ਫੇਂ,
 ਫੁਮ ਉਸ ਸ਼ਾਮਲਾਕੋ ਜਨਨਤੇ ਫੇਂ, ਜੇ ਫੁਸੇਨ ਰਈ, ਕੀ ਤਰਫ਼ਸੇ ਘਘਅਤ
 ਲੇਨੇਕੇ ਲੀਏ ਧਫ਼ਾਂ ਆਯਾ ਫੁਵਾ ਫੇ. ਔਰ ਮੁਝਕੋ ਉਸ ਆਨਦਾਨਸੇ ਕਮਾਲ
 ਫਰਜ਼ੇਕੀ ਮੋਛਘਘਤ ਫੇ. ਅਘ ਮੇਂ ਆਪਸੇ ਧਸ ਆਤਕਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਫੁੰ,
 ਕੇ ਆਪ ਧੇ ਫਿਰਫੁਮ ਮੁਝਸੇ ਲੇਲੇਂ. ਔਰ ਉਸ ਸ਼ਾਮਲਾਕੇ ਪਾਸ ਮੁਝਕੋ
 ਪਫ਼ਾਂਯਾ ਫੇਂ, ਧੇ ਸੁਨਕਰ ਮੁਸਲੀਮ ਘੀਨ ਅਕੀਲ ਅਫ਼ੋਤ ਘੁਸ਼ ਫੋਕਰ
 ਫ਼ਰਮਾਨੇ ਲਗੇ, ਮਰਫ਼ਯਾ ਫੇ ਤੁਝਪਰ, ਵੋਛ ਸ਼ਾਮਲਾ ਮੇਂਛੀ ਫੁੰ. ਉਸਨੇ ਕਛਾ
 ਧੇ ਮੇਰੀ ਔਰ ਘੁਸ਼ ਕੀਸਮਤੀ ਫੇ, ਕੇ ਆਪਛੀਸੇ ਮੇਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਫੋਗਛ,
 ਮੁਮਕੀਨ ਥਾ, ਕੇ ਕੋਛ ਸ਼ਾਮਲਾ ਮੁਝਕੋ ਆਪਕਾ ਪਤਾ ਨ ਫੇਲਾ, ਫ਼ੀਰ
 ਆਪਨੇ ਉਸਸੇ ਘਘਅਤ ਲੀ, ਔਰ ਉਸਕੋ ਜਤਾਈਯਾ, ਕੇ ਜਘਤਕ ਧਨ
 ਆਲੀਮੋਂਕਾ ਫੁੰਗਾਮਾ ਔਰ ਫ਼ਸਾਦ ਫ਼ਰੋ ਨਫ਼ੋ ਜਧੇ, ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਮਸ਼ਹੂਰ
 ਨ ਕਰਨਾ. ਉਸਨੇ ਆਪਕੋ ਅਫ਼ੋਤ ਧਤਮੀਨਾਨ ਫੀਲਾਯਾ, ਔਰ ਕਛਾ ਕੇ
 ਧਸ ਅਮਰਸੇ ਆਪ ਅਫ਼ੋਤ ਆਤੀਰ ਜਮਾ ਰਾਮੇ, ਮੇਂ ਅਧਸਾ ਆਫ਼ਮੀ
 ਨਛੀਂ ਫੁੰ, ਆਪ ਅਪਨਾ ਪਤਾਮੀ ਅਤਾ ਫੀਯੇ, ਫੁਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲੀਮਨੇ
 ਅਪਨਾ ਸੁਕਾਮੇ ਕਯਾਮ ਉਸਕੋ ਅਤਾ ਫੀਯਾ, ਵੋਛ ਮੁਖ਼ਮੀਰ ਵਫ਼ਾਂਸੇ ਰਾਮਲਤ
 ਫੋਕਰ ਆਘੇਫੁਫ਼ਲਾ ਘੀਨ ਆਯਾਫ਼ਕੇ ਪਾਸ ਆਯਾ, ਔਰ ਤਮਾਮ
 ਫਾਲ ਜੇ ਗੁਜ਼ਰਾ ਥਾ ਘਯਾਨ ਕਰਫੀਯਾ. ਧਸ ਅਰਸੇਮੇਂ ਫ਼ਾਨੀ ਘੀਨ
 ਅਰਵਾ ਘੀਮਾਰ ਫੁਏ, ਆਘੇਫੁਫ਼ਲਾ ਘੀਨ ਆਯਾਫ਼ ਫ਼ਾਨੀ
 ਘੀਨ ਅਰਵਾਕੀ ਅਯਾਫ਼ਤਕੇ ਅਫ਼ਾਨੇਸੇ ਆਯਾ, ਅਮਾਰ

ઇબને અબ્દુસસલુનીને આહીસ્તાસે કહા, કે ઇસી
 ઝાલીમને યે તમામ શીતના વ ફસાદ પયદા કીયા હે, અગર યે
 કતલ કરદીયા જાયે, તો યે તમામ શરરો ફસાદ દબ જાયેગા.
 હાનીને કહા, મેરે ઘરમેં જબકે વોહ બઘઝહારે દોસતી આયા
 હે, તો અયસે ઉમુર નકીયે જાયે, પસ આબેદુલ્લા ઇબને ઝીયાદ
 હાનીકે પાસ આયા, ઓર થોડી દેર બેઠકર ચલા ગયા. ઇસી
 જમાનેમેં હાની બીન અરવવાકે મકાનમેં શરીક ઇબને
 અલઅઉર બી ઉતરા હુવાયા, જસકે બહોતસે એહસાનાત
 ઇબનેઝીયાદ પર યે, ઇત્તેફાકન શરીક બી બીમાર હોગયા,
 ઇબનેઝીયાદ શરીકકી અયાદતકો આયા, ઓર શરીકને મુસલીમ
 બીન અકીલસે કેહ દીયા, કે ઇબનેઝીયાદને મેરેપાસ આતેકો
 કહા હે, જબ વોહ આયે તો તુમ ઉસકો કતલ કરદો, ઉસસે યે
 ફસાદકી જડ કટજાયેગી, ઓર યહાં તુમ મુસલ્લત હોજાએગે, ઓર
 શીર મેં અગર તંદુરસ્ત હોજાઉં, તો તુમહારી બહોત કુછ મદદ કરંગા.
 મુસલીમ બીન અકીલને કુબુલ કીયા, ઇશાકે વકત આબેદુલ્લા
 ઇબને ઝીયાદ આયા, શરીકને હજરત મુસલીમસે શીર કહા, દેખો
 બિલકુલ દરેગ નકરો, ગરઝકે ઇબનેઝીયાદ અંદર ખુલાયા ગયા, ઇબને
 ઝીયાદ શરીકકે પાસ આકર બેઠગયા, ઓર પુછને લગા, અબ
 તુમહારા મિન્નજ કયસા હે ? શરીકને ઉસકા જવાબ દીયા,
 શીર શરીકને જબ દેખા, કે મુસલીમ બીન અકીલ રદી,
 નીકલતે નહીં હે, ઓર ઇબનેઝીયાદકે કતલ કરનેમેં દરેગ કરતે
 હે, તો શરીક પરેશાન બાતોમેં મુસલીમ બીન અકીલકો
 ઇશારા કરને લગા, જો ઇબનેઝીયાદકે કતલપર હલાલત કરતીથી,
 ઇબનેઝીયાદને યે દેખકર હાનીસે પુછા કે, શરીક કયસી બાતેં

કર રહાહે, હાનીને જવાબ દીધા, કે હાં આજ સુખહેસે શરીક
 કા થેહી હાલ હે, દીવાનાપનકી ખાતે બકા કરતાહે. ઇબ્ને
 ઝીયાદ ઉઠ ખડા હુવા, ઓર ચલનેકા ધરાદા કીયા; શરીકને કહા
 અય અમીર મેં તુઝકો કુછ વસીયત કરના ચાહતા હું, ઇબ્ને
 ઝીયાદને કહા, કયા મેં તેરે પાસ આઉં; ઉસને કહા હાં, મહેરાન
 ને ઇબ્નેઝીયાદકે સાથ થા, મના કરને લગા કે તુ મતખ, વોહ
 તુઝકો કતલકરના ચાહતા હે, ઇબ્નેઝીયાદને કહા, નહીં વોહ મોહ
 સીન હે. મહેરાનને ઉસકો યકીન દીધાયા, એ અગર તુ ઉસકે પાસ
 જાયેગા, તો બેશક કતલ કીયા જાયેગા. ઓર ઇબ્ને ઝીયાદકો શીર
 દહેરને નદીયા, જબ ઇબ્ને ઝીયાદ ચલાગયા, તો શરીકને મુસ-
 લીમ ખીન અકીલસે કહા, અફસોસ, અબ કયા હોસકતા હે, તુમને
 ઉસકો કયું જ્ઞાને દીધા, મુસલીમને ફરમાયા, તુઝકો હો ચીઝેને
 ઇસ ઇકદામસે બાઝ રખ્યા, એક ચેહ કે જસકે ઘરમેં મેં ઉતરા
 હું, વોહ ઇસ ખાતસે મના કર ચુકા હે, દુસરી ચે હદીસ મેરી માને
 હું, કે મુસન્માનકો યકાયક કતલ ન કરે. શરીકને કહા, તુમને
 બડી ગલતી કી, કયું કે અગર તુમ ઉસકો કતલ કરતે તો કુછ મોવા
 ખેજેકી ખાત નથી, ઇસ લીયે કે વોહ બડા ફાસેક ફાજર થા, ઓર
 બાતીયે ફસાદ થા, અબ તુમકો અયસા મોક્કા મીલના દુશવાર હે, બલકે
 મેરી રાયેમેં તુમહારા બચના બિલકુલ નામુમકીન અમર હે. ઇસકે
 તીસરે રોઝ શરીકકી વફાત હુધ, તો ઇબ્ને ઝીયાદને શરીકકે
 જનાઝેપર નમાઝ પડી, શીર જબ ઇબ્ને ઝીયાદકો મોલુમ હુવા,
 કે શરીકને લોગોંકો મેરી કતલ કરનેકો તરગીબ દીથી. તો ઉસકે
 જનાઝેપર નમાઝ પડનેસે બહોત અફસોસ કીયા, કે હાયે! મેને
 એક બદ બાતીન ધરાકી શખ્સકે જનાઝેપર કયું નમાઝ પડવાઈ.

અબ્બ હાની ખીન અરવવાને જો કીસીકદર તંદુરસ્ત હો
 ગયા થા, બાદ ખીમારી કે ઇબ્બને ઝીયાદકે પાસ અજાગના મુકાતને
 કરદીયા, ઇબ્બને ઝીયાદકો માલુમ હુવા, કે હાની બહોત અછછે
 હેં, યે સીફ હજરત મુસલીમ ખીન અલીલકે બચાનેકે લીયે હીલા
 સાજી કરતે હેં, તો જબરન અપને રખર ખુલવાકર પુછા, કયા તેરે
 મકાનમેં કોઇ શખ્સ છુપા હુવા હે? હાનીને કહા નહીં, ઇબ્બને
 ઝીયાદને અપને ગુલામકી શહાદતસે હાનીકે ખ્યાનકો ખુટા સાબિ
 ત કરદીયા, અબ્બ હાનીકો માલુમ હુવા, કે ઇસ ગુલામને બહોત
 સહીહ ખખર દી હે, કુખુલ કર લીયા, મગર સરનીયું હોકર ઇબ્બને
 ઝીયાદસે મુસલીમકે અમનકી દરખાસ્ત કી, લેકીન ઉસને
 હાનીકી એકબી ન સુની, એાર અપને હાથમેં તલવાર લી, એાર
 મેહરાનકોબી હુકમ દીયા, કે ઇસકા ચેહરા વગેરા એાર એાર
 આઝા ઝખમી કીયે જખેં. સુનાંચે છોટે છોટે હથીઆરોંકે પયા-
 પય ઝખમ રસાનીસે વોહ મજરહ હોગયે, હાનીનેબી ઉન લો-
 ગોંપર જો ઉસકો મારનેમેં શરીક થે હમલા કીયા, યે દેખકર
 ઇબ્બને ઝીયાદને કહા, અય ઝાલીમ ! તુ ખુદ અપને કતલ હોનેકી
 કોશીશ કર રહા હે, અબ્બ હમકે। તેરા કતલ કરના હલાલ હે, પસ ઇ
 બ્બને ઝીયાદને હાનીકો એક મકાનમેં બંદ કરદીયા, જબ હાનીકે અ-
 હસે ખાનદાનકો માલુમ હુવા; તો અસમા ખીન ખારેજને ઇબ્બને
 ઝીયાદસે કહા, અય અહદશિકન ! તુને હાનીકો કીસ હીલેસે ખુલાયા,
 એાર શીર ઉસકે સાથ યે સુલુક કીયા, તુ યે નહીં જાનતા કે
 હાનીકે કોનકોન મદદગાર હેં, એાર કુનખેકે લોગ કયસે
 હેં ? વોહ તુઝકો અયસા તંગ કરેંગે, જો તુજકો યહાં રેહના દુશવાર
 હો જાયેગા. મગર ઉસને એકબી નસુની, એાર ઉનકો ઉસી તરેહ

કેદમેં રખ્યા, જળ ઉમર ખીન અલહગજનો માલુમ હુવા, કે હાની કતલ કીયા ગયા, તો ઉસને બહોત લોગોંકો સાથ લેકર ઇખ્તે ઝીયાદકે મકાનકા મોહાસરા કીયા, ઇખ્તે ઝીયાદને કહા, કે હાની કતલ નહીં કીયા ગયા હે, હાની અપને લોગોંકી આવાજ સુનકર કેહને લગે, અય મેરે મદદગારો ! અય અહલેદીનો ! કયા તુમ મુજકો દુશ્મનોંકે કબ્જેમેં રખના પસંદ કરતે હો ? ઉમર ખીન અલહગજને જળ હાનીકો જીંદા દેખ્યા તો શુક કીયા, શીર જળ લોગ હાનીકો છુડા લાયે. જળ મુસલીમ ખીન અકીલ કો યે ખબર પહોંચી, તો ઉનહોને અપને ગીરોહકો “યા મદદ ગારાંને ઉમ્મત,” કેહુકે જોરસે આવાજ દી, ઉસ વક્ત તક આપસે આઠ હજાર લોગ બચઅત કર ચુકે યે, જળ આપકે પાસ સબ લોમ જમા હો ગયે, તો આપને ઇખ્તે ઝીયાદકે કસ્રકા મોહાસરા કર લીયા, ઇખ્તે ઝીયાદ સમઝાકે વોહ અબ મારા જા યેગા. ઉસ વક્ત ઇખ્તે ઝીયાદકે સાથ કોઇ પચાસ સાઠ આદમી યે. ઇખ્તે ઝીયાદને ધબરાકર અપને હમરાહીયોંસે કહા, કે જો લોગ હમારે મુતી હેં. ઉનસે કેહ દીયા જાયે, કે સુલેહકા જીંડા ખડા કર દેં, જળ ઉન લોગોંને દેખ્યા. કે સુલેહકા જીંડા નસીબ હોગયા હે, તો મુતફરરેક હોને લગે, ઉસ વક્ત મુસલીમ ખીન અકીલ રહી, કે સાથ સીફ તીસ આદમી બાકી રેહ ગયે યે, આપ વહાંસે નીકલકર કબીલયે કુનનદાકે મકાનોંકી તરફ રવાના હુયે, ઓર જોશમેં આપકો યે ન માલુમ હોતાથા, કે કહાં જા રહા હું. આખિર આપ કબીલયે કુનનદાકી એક ઔરતકે મકાનપર પહોંચે, ઉસ ઔરતકા નામ તુઆ થા, આપને ઉસકો સલામ કરકર પાની તલબ કીયા, ઉસને આપકો પાની પીલાનેકે બાદ કહા,

કયા, જનાબ અભી આપ નહીં પીચુકે, અગર પીચુકે હેં તો તશરીફ લે જાયેં, આપ ખામોશ રહે, તુઆને આપસે તીન મરતખે પુછા, મગર આપને જવાબ ન દીયા, ચોથી મરતખે આપને ઉસસે કહા, અય નેક બખ્ત ઇસ શેહરમેં નતો મેરા મકાન હે, નમેરે અઝીઝો અકારેબ હેં, અગર તુ મુજકો અપને યહાં જમા દેતો બડા એહસાન હોગા, તુઆને આપસે પુછા, કે આપકા નામ કયા હે ? આપને ફરમાયા, મેં મુસલીમ ખીન અઝીલ હું, મુજકો ઇસ કોમને ઘોઠા દીયા, ગરઝ તુઆને આપકી માયુસી ઓર કસ મપુર્સ હાલતપર રહમ ખાકર આપકો ઇન્જાત દી, ઓર ઉસને આપકો અપને એક અલાહદા મકાનમેં છુપા રખ્યા. ચુંકે વોહ આપકી ખબરગીરીકે વાસતે ઉસ મકાનમેં જયા કરતીથી, ઉસકે બેટે બિલાલને પુછા, કે તુ ઇસ મકાનમેં બારહા કયું જતી હે? ઉસને અપને બેટેસે અહદો મવાસીફ લેકર આપકે હાલસે ઇતતીલા કી, બિલાલનેભી ચંદ રોજતક કીસીકો આપકી ખબર નહીં દી.

મોહાસરાકે ઉઠ જાનેકે બાદ ઇબ્ને ઝીયાદને અપને લોગોંસે કહા થા, કે દેખો અબ્તો કોઇ બાકી નહીં હે? લોગોંને ઉસકો ખબર દી, કે અબ્બ બિલકુલ મેદાન સાફ હે, ફીર ઉસને મસજીદમેં આકર નમાજ પરહી, ઓર આમ તોરપર મુનાદી કરાદી ગઇ, કે અબ્બ બિલકુલ સુલેહ હે, મગર અહદશીકની દિલમેં ઠની હુઇથી, સીફ મોકા હુંડતા થા, એક સુખ્હોકો બિલાલ અબ્બદુર રહમાન ખીન મોહાંમદ અલઅશઅસકે પાસ આયા, ઓર ઉસકો આપકી ઇતતીલાકી, યે સુનકર અબ્બદુર રહમાન જો ઇબ્ને ઝીયાદ કે સાથ શરીફ થા. આપકે પાસ આયા. ઓર આપકો દેખ

લીયા, ઓર ઈન્ને ઝીયાદ કોલી ઈસ અમરસે મુતતલે કીયા,
 ઈન્ને ઝીયાદ તો મોકા હુંડતાહી થા. ચંદ આદમ્મીયોંકો ભેન્ન
 કે મુસલીમ ખીન અકીલકો ગીરફતાર કરનેકે લીયે પહોં, ઓર
 આપ અપને દરવાજેપર ખિલાફે આદત હુગુમકી આવાજ સુન
 કર સમજ ગયે, કે ગાલેખન ચે લોગ મુજકો ગીરફતાર કરનેકે
 લીયે આયે હું. આપ તલવાર લેકર ઉનકે મુકાબલેકો નીકલે,
 ઓર આપને મારકર સળકો ભગા દીયા, કદા મરતખે ઝાલીમોંને
 આપ પર મુતઅદદ હમલે કીયે, મગર આપને દરબાર ઉનકો
 ભગાહી દીયા, ઉનમેંસે એક શખ્સને જસકા નામ ખંદીર ખીન
 હમરાન અલઅહમરી થા, આપ પર હમલા કીયા. ઓર આપકે
 મોંહપર ઉસને એક તલવાર મારી, ઈસ ઝરખસે આપકા ઉપરકા
 હોંટ કટ ગયા, આપનેખી ઉસકે સરપર એક જખમ કારી લગાયા,
 આખીરકાર ચે ઝાલીમ આજબ હોદ્દર મકાનોંકી છતોંપર ચડ
 ગયે, ઓર ઉપરસે પથ્થરખાજી શુર કી, ઓર જલતે હુયે આગ
 કે શોલે આપપર ફેંકને લગે, ઓર ઉસપરભી આપ ઉનકો ઉન
 તંગ કુચોંમેં ખરાબર લડતે રહે, આખીરકો મોહમ્મદ ખીન અશ
 અસરો કહા, અય શખ્સ અમન હે, કયું તુ અપને આપકો હજાક
 તમેં ડાલતા હે ? ચે કોમ તુમહારે ચચાકી અવલાદ હે, ઓર
 તુમહારી કાતીલ નહીં, અય ખિલકુલ તુમહારે લીયે અમન હે.
 ઇન્ને અશઅસ ઓર દુસરે લોગોંનેભી આપસે ચેહી કહા, મગર
 હમર ખીન ઓખેદુલા અસસલમી ખામોશ થા, ચુકે આપભી
 જખમેંમેં ચુર હોગયે થે, ખસખસ ઝોફકે આપ એક દીવારસે
 ટેક દેકર બેઠ ગયે, ઉસવકત ઉમર ખીન ઓખેદુલા અસસલમી
 ને આપપર હમલા કીયા, ઈસ હમલેમેં ઉસને આપકી તલવાર
 છીનલી, અય આપ મહોત માયુસ હો ગયે. કયું કે જસ

ચીજકી મદદસે આપકો લડનેકી હીમ્મત થી વોહતો છીન લીગઇ, ઓર આપકી આંખોમેં આંસુ ભરઆયે, યે દેખકર ઉમર બીન ઓખેદુલ્લા અસસલમીને બતોર હકારત આપસે કહા, પસ તુમહારી જવાંમરદી વ જુગત યહીંતક થી. આખીર તુમને રોદીયા, આપને ફરમાયા, મેં અપની જનકે વાસ્તે યા અપની તકલીફકે વાસ્તે નહીં રોતાહું. બલકે મેં હુસેન રદી, ઓર આપકી આલ વ અવલાદકે ખ્યાલસે રોતાહું. કે ઉંનપર કયા સખતી ગુજરેગી. ફીર આપને મોહંમદ બીન અશઅસસે ફરમાયા, તુઝસે મેરી એક દરખાસ્ત હે. ઉસને કહા ફરમાઇયે, આપને કહા, કે હુસેન રદી. કેા મેરે હાલસે ઇતતીલા કર દીગયે, ઓર મેરી જાનીબસે ઉનકો ચેહબી પયામ પહોંચા દીયા જાયે, કે આપ કુફ્રેકો આનેકા હરગીજ ખ્યાલ ન ફરમાયેં, યહાંકે લોમ સખ્ત અહદશિકન હેં, ઉનકી ફીરસી બાતપર એતેમાદ નહીં કરનૂં ચાહીયે, ઇજને અશઅસસને કહા, યે કોન બદી બાત હે, મેં ઝુકર ઇતતીલા દુંગા. ફીર મોહંમદ બીન અશઅસસને હજરત મુસલીમકે કેહનેકે મોવાશીક હજરત હમામ હુસેન રદી, કેા ખત લીખ્યા. ઓર રવાના કીયા. કાસીદકો શાહમેં એક મંજૂલપર જસકા નામ જખાલા થા, હજરત હમામ હુસેન રદી, મીલે. આપ હસ્બ તહરીર મુસલીમ બીન અફાલ રદી, કે મકકેસે રવાના હુયેયે, ઉસી તહરીરમેં મુસલીમ બીન અફાલ ને આપકો લીખ્યા થા, કે અબતક આઠ હજર આદમી મેરે હાથપર બયઅત કરચુકે હેં,

મોહંમદ બીન અશઅસસને ઇજને ઝીયાદકો મુસલીમ બીન અફાલકે ઝખમી હોનેસે જુતતલે કરકે કહા, કે ઉનકો

અમન દી ગઇ હે, ઇખ્તે ઝીયાદને કહા, મેંને તુજકો મુસલીમ
 કે ગીરફતાર કરલાનેકો કહાયા, અમન દેનેકો નહી કહાયા, જખ
 મુસલીમ રદી, ઝખમેંસે ચુર હોકર બાબેકસ્ત પર બેઠ ગયેથે,
 વહાં પાનીકા એક ઘડા રખ્યા હુવાયા, આપને પાની તલખ
 કીયા, એક ઝાલીમને જીસકા નામ મુસલીમ બીન ઉમર અલ-
 બેલી થા, આપકો બધવિઝ પાની દેનેકે નાશાઇસતા જવાબ દીયા
 શીર આપને ઇમારત બીન અકબાસે પાની તલખ કીયા, ઉસને
 આપકો પાની દીયા, જખ આપને પાનીકા પ્યાલા હાથમેં લીયા
 તો વોહ ખુનસે ભર ગયા, ઇસી તરેહ તીન મરતમે ચેહી હુવા,
 આપને પાની ફેંક ફેંક દીયા, ઝોર નીહાયત દર્દનાક આવાજસે
 ફરમાયા, માલુમ હોતાહે કે અખ હમારા રીજક બંદ હો ગયા,
 ઇસ અરસેમેં ઇખ્તે ઝીયાદકે બહોતસે લોગ આગયે. ઝોર વોહ
 હજરત મુસલીમકો ઇખ્તે ઝીયાદકે સામને લે ગયે, આપને
 ઉસકો સલામ નહીં કીયા, એક શખસને જીસકા નામ હરસી થા,
 યે બોલા કે અય શખસ, કયા તુ અમીરકો સલામ નહીં
 કરતા ? આપને ફરમાયા, અગર તુમહારા અમીર મેરે કત્લકા
 ઇરાદા રખતા હે, તો શીર મેરે સલામસે કય્દ શાયદા, ઝોર અગર
 મુજકો કત્લ કરના નહીં ચાહતા હે, તો મેં બગાયે એક સલામ
 કે સેંકડો સલામ કરનેકો મૈજુદ હું. ઇખ્તે ઝીયાદને કહા, હાં
 મેં તુમહેં કત્લ કરંગા, ઝુરર કત્લ કરંગા ! આપને ફરમાયા,
 કયા મુજકો અપની કોમકે કીસી આદમીકો વસીયત કરનેકી ઇ-
 જ્ઞાત બી મીલ સકતી હે ? ઉસને કહા, હાં ઇસકદર તો ઇજ્ઞ-
 ઝત દે સકતા હું, શીર આપને ઉમર બીન સાઅદસે પો
 શીદગીમેં કહા, ચુંકે મેરે ઝોર તેરે દરમીયાન કરાખતબી હે,

ઇસલીયે મેં તુજકો ચંદ ઉમરકી તકલીફ દેતા હું, અગર તુ
 ઉનકા એકા કરે તો મુઝપર બડા એહસાન હોગા, એક ચેકે
 મેંને કુદ્રેમેં એક શખ્સસે સાતસો દીરહમ કરઝ લીયેથે, તુ ઉસકો
 અદા કર દે. દુસરે ચેકે મેરે કતલ હોનેકે બાદ મેરી લાશકો
 બતોર હિબાકે ધન ઝાલીમોંકે હાથસે માંગલે, ફીર જહાં તુ
 મુનાસીબ સમઝે મીટીમેં છુપાદે. તીસરે ચેકે હજરત ઇમામ
 હુસેન રહી, કો ઇસ અમરસે મુતતલે કરદે, ફીર ઉમર બીન
 સાઅદને ઇબ્ને ઝીયાદસે કહા, કે મુસલીમકી ચેચે વસીયતે
 હેં. ઇબ્ને ઝીયાદને કહા, કરઝેકી બાબત તુઝે ઇખતીઆર હેં.
 ઓર હજરત ઇમામ હુસેન રહી, કે બારેમેં મેં ચે કેહતા હું,
 કે અગર વોહ હમસે લડાઇકા ધરાદા ન કરેંગે તો હમબી ઉસ-
 કા ખ્યાલ ન કરેંગે, ઓર હુસેન રહી, અગર હમસે કિસાસ
 ચાહેંગે, તો હમબી તૈયાર હેં. મુસલીમકી લાશકી નિસ-
 બત તેરી સીશરસ માની નજાયેગી, જયસી મસલહત
 હોગી, વયસા અમલ હોગા, ફીર ઇબ્ને ઝીયાદકો
 આપને બહોત કુછ સખ્ત વ સુસ્ત કહા, ઇબ્ને ઝીયાદ
 ને ગુસ્સેમેં આકર કહા, કસમ હે વલ્લાહ ! મેં તુજકો અયસી
 જલ્લતસે કતલ કરેંગા, કે ઇસલામમેં કીસીને આજતક નકીયા
 હોગા. આપને ફરમાયા, હાં ઇસલામમેં સબસે અબ્વલ ખુરા કરને
 વાલા તુહી હે. ફીર ઇબ્ને ઝીયાદને આપકો ઓર હજરત
 અલી રહી, ઓર હજરત ઇમામ હુસેન રહી, કો બહોત ખુરા
 કહા, ઇસકે બાદ આપકે કતલકા હુકમ દીયા ગયા, ઓર આપકી
 ગરદન મારનેકે લીયે બાબે કસ્રપર આપ ચહડા દીયે ગયે, આપને
 અશઅશસે ફરમાયા, હાય અફસોસ ! તુને મુજકો અમન દેકર

ઇસ ખરાબીમેં ડાલા, વર ન તુભી દેખતા કે મેં ઇન ઝાલીમોંકા
કયા હાલ કરતા, જળ આપકો કસ્ટપર અઠહાતે હુયે લે ગયે, તે
આપ ઉસવક્ત તસખીહ વ ઇસતીગદાર પઢતે થે, બકીર ખીન
હમરાનને આપકો શહીદ કીયા, શહાદતકે બાદ હાનીબી શહીદ
કીયે ગયે. ઝોર સરે મુખારક દારૂલ હમારત કુફેકે દરવાજેપર
લટકા દીયા ગયા, ઝોર નાશે અતહર તશહીર કીગદ, આપકે
સાથ આપકે દો સાહેબનદેબી થે, વોહબી શહીદ હુયે.

હજરત ઈમામ હુસેન રહી. કા કુફે કો જાના ઝોર વાકેઆતે સફર.

હજરત ઈમામ હુસન રહી, કે પાસ અહલે ઇરાકકે બહો-
તસે ખત જમા હોગયે, ઝોર હજરત મુસલીમ રહી,કા ખતબી
મુશઝેરે ઇતતીલાયે બયઅત કઇ હજર આદમીયોંકે આગયા, તે
આપને કુફેકે રવાના હોનેકા મુસમમીમ ઇરાદા કર લીયા, આપકો
બહોતસે અસહાયને કુફે જાનેસે મના કીયા, યુનાંયે ઊમર
ખીન અબ્દુરરહમાન ખીન અલહારેસ ઇબને ઝબીર ઇબને
અબ્બાસ રહી, ઇબને ઊમર જાહેર ખીન ઓબેદુલ્લા ખીન
અબ્દુલ્લા અબુસઇદ ઝોર અબુવાકેદ અલલેસી વગેરાને
બહોત ઇસરા કરીયા, કે આપ તશરીફ ન લેજયે. મગર હજરત
ઈમામ હુસેન રહી,ને ઇબને અબ્બાસ રહી, કે યા કીસોકે
ઇસરાપર બિલકુલ ઇલતેફાત નહીં ફરમાયા, ઉસવક્ત ઇબને
ઊમર ઝોર ઇબને અબ્બાસ રહી, યે ફરમાને લગે, કે અફ

એસ ઇમામ હુસેન રહી; હમારી રાયેપર ગાલેબ આગયે, હમારી રાયમેં ઇમામ હુસેન રહી, કા વહાં જના બખેર નઝર નહીં આતા, ચુનાંચે આપ અપને વાલીદ ઓર અપને ભાઈકે અહકે ખીલાફતમેં ઇમરત અજેબ વાઢેઆત દેખ સુકે હેં, લંકીન શીરબી આપકા વોહી ખ્યાલ હે, જબ આપ બિલકુલ તૈયાર હો અયે, તો ઇબ્નને અખ્લાસ રહી, ને આપ કે રૂબરૂ ચે પેશીનગોષ્ટ કી, કે મેરી રાયમેં તુમ અપની બીબીયોં ઓર અવલાદકે સામને કલ કીયે જગ્ગોએ, ઉસપરબી આપ અપને ઇરાદેસે બાજ નહીં આયે, આખીરકો ઇબ્નને અખ્લાસ રહી, અપની આંખોંમે આંસુ ભરલાયે, ઓર રોતે લગે, ઇબ્નને ઝખીર રહી, બી રોતે લગે, ઇબ્નને અખ્લાસ રહી, ને ઝખીરકો રોતે દેખકર ચે ફર માયા, કે અબ વોહ વક્ત કરીબ હે. જસમેં (ઇમામ હુસેન રહી,) ગાયેબ હોજાયેગા.

જહજકી દસ તારીખકો આપ મકકયે મોઅજ્જમાસે અયે અપને અહલો અયાલકે ઇરાકકો રવાના હુયે, રાહમેં આપકો ઉમર ખીત સઘદ ખીત અલઆશકે કાસેદ મીલે, જોકે યઝીદ કે તરફસે હિજ્જાકા સુબેદાર થા; ઉનહોંને આપકો મના કીયા, મગર આપને ઉનકા કેહના નમાના, ઓર આગે બરહતે ચલેગયે. જબ આપ એક મંજીલપર જસકા નામ તનઇમ થા, પહોંચેતો, આપકો કાફેલા મીલા, જસકો બહીર ખીત અખ્લાનને યમનૂસે યઝીદ ખીત મોઆવીયાકે પાસ રવાના કીયાથા, ઉસ કારવાનકે સાથ વરસ ઓર પારચા આ, આપને ઉનકે ઉંટ કીરાયે કરલીયે. જબ આપ સફાહ પહોંચે. તો આપકો યહાં ફરજુક નામી શાઝેર મીલા, આપને ફરજુકસે પુછા, કે રાહમેં કીસકીસસે મુલાકાત

હુધ? ઉસને કહા સખ લોગોંકે દિલ તો તુમ્હારે પાસ હેં, મગર ઉનકી તલવારેં બની ઊભીયાકે હાથ હેં. યા માલુમ નહીં, કે ખુદાકો કયા મજુર હેં. ઇસ ખ્યાનસે ફરજુકકા યે મતલખ થા, કે ગો અવ્વામકી ચેહી ખાહીશ હે, કે તુમહી ખલીફા બનાયે જાઓ, મગર વોહ બેબસ હેં, ઇસલીયે કે બની ઊભીયાકે ખાનદાનકી કુવ્વત બહોત બરહી હુધ હે. યે સુનકર આપ રવાના હુયે, રાહમેં આપકો અબ્બદુલ્લા ખીન જાફરકે દોનોં બેટો ઝોન ઝોર મોહંમદ મીલે, અબ્બદુલ્લા ખીન જાફર રહી, ને અપને બેટોંકે હાથ આપકી ખિદમતમેં એક નામા લીખ્યા થા, ઇસકા મઝમુન યે થા,

“બાદ હમ્દો સલાતકે મેં આપસે નીહાયત મિત્રતસે ઇલતીજ કરતાહું, કે જખ આપ ઇસ અરીઝેકો મુતાલાા ફરમાયેં, ઉસી વક્ત આપ વાપસ આજાયેં, કયું કે મુજકો આપકે કુદ્રે જાનેમેં અંદેશા હે, અગર ખુદા નખાસતા આપ કતલ કીયે જાયેં, તો યે દુનીયા ન સીફ હમપર બલકે તમામ અહલે જહાંપર તંજો તારીફ હોજાયેગી. આપ હરગીજ સફરકા ઇરાદા નકરેં, ઝોર મેંબી ઇસકે પીછેહી આપકી ખિદમતે બાબરકતમેં હાજીર હોતેવાલા હું. વસ્સલામ.”

ઇસકે બાદ અબ્બદુલ્લા ખીન જાફરને ઉમર ખીન સમદસે જોકે યઝીદકે તરફસે મકકેકા સુબેદાર થા યે કહા, કે તુ મુજકો એક નામા ઇસ મઝમુનકા લીખ દે, કે હજરત ઇમામ હુસેન રહી, કો અમન હે, ઝોર ઉનકે સાથ બદસુલુકી નહીં કીજાયેગી, જખ યે નામા લીખ્યા ગયા, તો ઉમર ખીન સમદને બમધયત અપને ભાઇ યહયા ખીન સમદ ઝોર અબ્બદુલ્લા ખીન જાફરકે ઇમામ હુસેન રહી, કી ખિદમતમેં યે નામા લેકર રવાના કીયા, યે દોનોં નીહાયત તેજીસે ચલકર રાહમેં આપકો મીલે, યે નામા આપકો

પરહકર સુના દીયા, ઓર ધન દોનોને ઇસરાર દીયા, કે અબ આપ કુફેકો તશરીફ ન લેજયે, આપને ઉસકી રાયે નમાની, યુનાંમે આપને મે ઉજર પેશકીયા, કે મેને ખાખમે રમુલેમકખુલ સલ, કો દેખા હે, ઓર આપ ફરમાતે યે, કે જો હાદેસા પેશ હોનેવાલા હે, વોહ ઝુરર દરપેશ હોગા, જબ ઇખ્તે ઝીયાદકો ઇમામ હુસેન રહી, કે મકકેસે રવાના હોનેકી ખખર માલુમ હુઇ, તો ઉસને હુસીન ખીન તમીરલ તમીમીકો રવાના કીયા, ઓર હસીન રવાના હુવા, ઓર કાદસીયાપર મયે ફાજ ઉતરા, ઓર ઉસને તમામ ફાજકીદુકડી ચોકો ઇસતોરપર કાયેમ કીયાયા, જસસે ફાજકા એક બાકાયેદા કીલઆ બનગયા થા, યાને કાદસીયાકી એક જનીબસે ખફાન તક. ઓર કાદસીયાકી દુસરી જનીબસે કતકતાના ઓર જબલે લાલા તક.

જબ ઇમામ હુસેન રહી, કો માલુમ હુવા, કે મેરી મુઝાહે મતકે લીયે ફાજ રવાના હો ચુકી હે, તો આપને અહલે કુફાકો આપને આનેકી ઇતતીલાકા ખત લીખ્યા. ઓર કેસ ખીન મસ હુરસશેદાવી કે હાથસે રવાના ફરમાયા. જબ આપકા કાસીદ કેસ કાદસીયામે પહોંચ્યા, તો હુસીનને જો વહાં મયે ફાજે ગીરાં મંજલગુજ થા, ગીરફતાર કરલીયા, ઓર ઉસકો મયે નામા ઇખ્તે ઝીયાદકે પાસ રવાના કર દીયા, ઇખ્તે ઝીયાદને કેસસે કહા, કે મીખરપર ચઝકર ઇમામ હુસેન રહી, કો ખુરા કહે, કેસને મી ખરપર ચઝકર આપકી તારીફ વ તવસીફ શુર કી, ઓર ઇખ્તે ઝીયાદ પર લાનત કરની શુર કી. ઇખ્તે ઝીયાદને કેસકે કલકા હુ કમ દીયા, ઓર કેસ તીરોંકી ખુઘારસે શહીદ હો ગયા, નામા રવા ના કરનેકે બાદ આપ કુફેકી તરફ રવાના હુયે, ઓર એક પનઘટ પર ઉતરે, વહાં આપકો અબદુલ્લા ખીન મુતી મી

લા, ઓર આપકે દેખનેસે બહોત ખુશ હુવા, ચુંકે આપકે મુકા બલેકે વાસ્તે આપકે દુશ્મન બડી સરગરમીસે તૈયારીયાં કર રહેયે. ઇસલીયે અબ્દુલ્લા ખીન મુતીઅને બતોર ખેરખાહી નીહાયત મિત્રતસે કહા, “આ ઇબને રસુલુલ્લાહ મેં કસમીયા કેહતા હું, કે જે તમામ બનીઉમ્મીયા આપકે ખુનકે પ્યાસે હો રહે હેં. બેહતર હે, કે આપ વાપસ તશરીફ લે જાયેં. વર ન ઝાલીમ આપકો કતલ કરેગેં, ઓર અહલે કુફ્ર નીહાયત દગાખાજ હેં, ઇનફી ફીસી બાત પર એતેમાદ નહીં કરના ચાહીયે, પસ અબ ઇસલામમેં આપહીકી જાતે મુબારક બાધી હે; ફીર તો મેદાન સાફ નઝર આતા હે; આપને ઉસકા કેહનાબી નમાના.

વહાં ઝહીર ખીન કીન અનજલીકો ઇમામ હુસેન રદી.ને ખુલવાયા, ઓર વોહ ફીર અપના અસબાબ લેકર આપકે સાથ હો ગયા, ઇસ સફરમેં ઝહીરને અપની અવરતકો તલાક દીયા, ઓર કહા, કે અબ તુ મેરે પાસ રેહને કે કાખીલ નહીં હે, કયું કે તુ હમારે ફરીકે મુખાલીફકી ગીરોહસે હે. ઓર મેં જે નહીં ચાહતા, કે મેરે સબબસે તુબી આફ્રાતમેં મુબતીલા હો, અબ તુ અપને કખીલેમેં ચલીજ, ઓર આપ ઇમામ હુસેન રદી, કે સાથ હોગયે, જો અખીરકો આપકે સાથ શહીદબી હુયે, ઉતકી ખીખીને બાવજુદ તવાકકેબી સાથ નહીં ઝોડા, ઓર કહા કે વોહ વહાં અહલે બેતકે સાથ રહેગી, ચુનાંચે વોહ સાથ રહી.

મુકામે સાલખીયામેં આપકો મુસલીમ ખીન અકીલ રદી, કે શહીદ હોનેકી ખબર માલુમ હુઇ, ઉસ વકત આપકે બાઝ અઝીજે અકારીઅને કહા, અબ જનાબ ! બરાયે ખુદા અબતો ચલિયે. મગર મુસલીમ ખીન અકીલ કે શરજ-દોંને ઇસરાર કીયા, ઓર કહા. કે અબતો ઝુફર ચલના ચાહિયે.

ધમામ હુસેન રદી. નેભી ફરમાયા, જળ અયસે અયસે હમારે અઝીન્ને અકારેળ શહીદ હોગયે. તો વાકિષ અળ જાંદગીમેં જ-રાભી લુત્ફ નહીં રહા.

ઐર આપકે બાઝ અસહાયને કહા, નહીં અળ અહલે કુફા હમારા ઇસતીકબાલ કરેંગે, હમારી તાઝીમે તકરીમ કરેંગે, કયું કે મુસલીમ ખીન અકીલ રદી, કે શહીદ હોનેસે ઉનકો સખ્ત રંજ પહોંચા હે, ઐર અળ વોહ સીફ્ફ કીસી સર પરસ્તકે તલબગાર હેં, તુંકે આપકીભી ચેહી ખાહીશ થી, કે કુફે અલના આહીયે, પસ આપ મુકામે મુસતકીરસે રવાના હોકર ઝખ્ખાલામેં પહોંચે, આપ આહતેયે કે કોઇ પાનીકી જગા દેખકર ઉતરેં, મગર સળ કુયેં ઘાટ ઝાલીમેંકે કબઝમેં થે, યહાં આપકો અપને રિઝાઇ બાઇ અબ્બદુલ્લા ખીન બકતર કેભી શહીદ હોનેકી ખબર માલુમ હુઇ, અબ્બદુલ્લા ખીન બકતર મુસલીમ ખીન અકીલ રદી, કે પાસ જાનેકે લીયે રવાના હુયેયે, રાહમેં હુસીનકી ફાજ ને આપકો ગીરફતાર કર લીયા, ઐર ઇબ્બને ઝીયાદકે પાસ રવાના કર દીયા, ઐર અબ્બદુલ્લાકો અબ્બતક મુસલીમ રદી, કે શહીદ હોનેકી ખબર માલુમ નહીં હુઇથી, ઇબ્બને ઝીયાદને અબ્બદુલ્લાસેભી વોહી કહા, જો કેસસે કહાયા, મગર અબ્બદુલ્લાને ઉસી તરેહ ઇબ્બને ઝીયાદકો ગાલીયાં દી, ઐર ધમામ હુસેન રદી, ઐર હજરત અલી રદી,કી તારીફ કી, ઇબ્બને ઝીયાદને અબ્બદુલ્લાકો ખુલંદ ઇમારતકી છતસે ગીરા દેનેકા હુકમ દીયા, આખીર અબ્બદુલ્લા એક ઇમારતકી ખુલંદ છતસે ગીરા દીયે ગયે, આપકે જીરમકી હડ્ડીયાં દુટ ગઈ, મગર કીસી કદર જાન બાકીથી, તળ એક શખ્સને જીસકા નામ અબ્બદુલ્લા મલેક ખીન અમીરલ ખમી થા,

આપકો જખહ કીયા, બાઝ ખ્યાન કરતે હેં, કે અખદુલાકો કીસી ઓરને જખહ કીયા, ઓર લોગોંનેબી અખદુલ મલેકપર લાનત મલામત કી, કે અય ઝાલીમ ઇસ બેરહમીસે જખહ કરતેમેં તુ-જકો કયા કાયેદા હુવા. ઉસ ઝાલીમ બેરહમને તમસખુરકે સાથ જવાખ દીયા, કે મેંને ઇસપર રહમ કીયા, કયું કે ઉસકી જન સખ તકલીફમેં થી.

જખ ઈમામ હુસેન રદી, કા ચે ખખર પહોંચી, તો આપકો અખ માલુમ હુવા, કે અહલે કુફ્રા હકીકતમેં અયસેહી અહદ શિકન હેં.

જખ ઈમામ હુસેન રદી, જતને અકખામેં ઉતરે, તો આપકે પાસ એક અરખ આયા, ઓર ઉસને આપકો વોહી નસીહત કી, જો ઓર લોગોંને કી થી, ઓર આપસે કહા, કે અયસે હાલમેં આપકા યહાં આના ખિલકુલ ખિલાફે મસલહત થા, આપને ફરમાયા, તુ સચ કહતા હે, ઓર મેંબી ઇસકો પેહલેસે જનચુકા હું, મજર ખુદાકી મશીયત અયસીહી માઅલુમ હોતી હે. શીર ખુદાકી મશીયતમેં કીસીકી તદખીર કયા કામ દે સક્તી હે,

**ઈમામ હુસેન રદી, કા કરખલામેં દા-
ખીલ હોના, ઓર કરખલાકે
વાફેઆત.**

ઈમામ હુસેન રદી, કા મુસલીમ રદી, ઓર અખદુલા કે સહીદ હોનેકી ખખર જો મીલી, તો હજરતને ઓર જલ્દ આ

જે બહરનેકા કરદ કીયા, રાસ્તેમેં જળ દોપહેર હુધ, તો આપકે સાથીયોમેંસે એક જાખસને તકખીર કહી, દુસરેને કહા કયું ખેર તો હે? ઉસને કહા, મુઝે એક બાગીચેમેં દરખ્ત નઝર આયા હે, બનીઅસદમેંસે દો આદમીયોને જવાબ દીયા, કે ઇસ જ-મીનપર ન કોઇ દરખ્ત હે, ઓર ન કોઇ બાગચા હે. ઓર ન કબી પેશતર થા. ઇમામહુસેન રદી, ને ઇશારા કરકે ફરમાયા. શીર વોહ કયા શય હે? ઉનહોંને કહા હમકો તો વોહ ઘોડોંકી ગરદનેં નઝર આતી હે, આપને ફરમાયા, મેરાબી ચેહી ખ્યાલહે, મગર અબ હમકો કોઇ અયસા મુકામ નઝર નહીં આતા, જસમેં હમ પનાહ લેં, હાં એક તદખીર હો સકતી હે, કે યે જોફાજ હ-મારી તરફ આ રહી હે, ઇસકી નઝર બચાકે કીસી ઓર સિમ તકો રવાના હોજયેં, આપ કેહતેહી યે કે વોહ ફાજ ફરીખ પહોંચ ગઈ, આપની નીહાયત સુખુક કદમીકે સાથ એક પહાડ પર ચડ ગયે, ઓર દામને કોહમેં વોહ સવારબી આ ગયે, યે કુલ એક હજાર થે, જસકા સરગીરોહ હુર ખીન યઝીદ રીયાહી થા, હુર આપકે મુકાબીલમેં ખેમાજન હુવા, હુસેન અલે, ને અપને અસહાબકો હુકમ દીયા કે વોહ ઘોડોં વગેરાકો પાની પી-લા લેં, ઓર ખુદબી સેરાખ હો જાયેં.

ઝોહરકે વક્ત આપને મોઅજજનકો અજનકા હુકમ દેકર ઉસ ફાજકી તરફ ગયે, ઉસ લશ્કરમેં ખડે હોકર આપને એક છોટી સી તકરીર કી, જસકા તરજુમા યે હે.

“અય લોગો ! મેં માજેરત કરતા હું અલ્લાહ તઆલાસે, ઓર તુમસે ઇસ ખાતકી, કે મેં અપની ખાહીશસે તુમહારે પાસ નહીં આયા હું, બલકે જળ તુમહારે મુતઅદદ ખુતુત મેરે પાસ ઇઝ મઝમુનકે મૌજુદ હેં, કે આપહમારે પાસ તશરીફ લાયેં, કયુંકે હ-

મારે લીધે કોઇ ઇમામ નહીં હે. શાયદ અલ્લાહ તઆલા આપ કે સબબસે હમકો હિદાયતપર કાયમ રખખેગા, પહેંચનેકે બાદ આયા હું, અગર અબ્બી તુમ મુઝસે કોઇ ઇકરાર યા અહદ કરો, જસસે મેરે દીલકો ઇતમીનાન હોસકે, તો તુમહારે શેહરમેં દાખીલ હોતા હું, યા અગર તુમ મુઝસે કોઇ દો અહદ કરના નહીં ચાહતે હો, યા તુમકો મેરા આના નાપસંદ હોતો, જસ જગાસે મેં ચલા આતા હું, શીર વાપસ હોજાઉં, આપકી યે તકરીર સુનકર વોહ લોગ ચુપ હોગયે.

આપકે મોઅજજનકી અજન સુનકર ઉનહોંનેબી અપને મોઅજજનકો અજનકા હુકમ દીયા, આપને ફરમાયા, કયા તુમ નમાજ અલ્લાહદા પડોગે? ઉનહોંને કહા નહીં, બલકે હમ આપહી કે પીછે નમાજ પરહેંગે, જબ નમાજકો ખડે હુયે, તો ઉન લોગોંને બી આપહીકે પીછે નમાજ પરહી. ઇસકે બાદ ઇમામ હુસેન રહી, અપને ખેમેગાહકો રવાના હુયે, ઝોર વોહ ભોમબી ઝોહરકી નમાજ બાદ અપને અપને મુકામોંકો ચલે ગયે, અસરકી નમાજકે વાસતે શીર ફરીકેનકે લોગ જમા હુયે, અસરકી નમાજકે બાદ શીર આપને ઝોક તકરીર કી, ઉસ તકરીરકાબી યહાં નકલ કરના હમેં મુનાસીબ માલુમ હોતા હે. જસકા તરજુમા યે હે.

“હમ્દો સલાતકે બાદ આપને ફરમાયા, અય લોગો ! અગર અહલાહસે ડરો, ઝોર મુસ્તહકીનકે હકકો પહેંચાનો. તો અહલાહ તઆલાકે નજદીક ઇસસે જ્યાદા કોઇ બાત બેહતર નહીં હે. ચુંકે હમ “નબી સલલ્લાહો અલયહે વસલ્લમકે અહલેબેત હેં. ઇસલીયે હમ ઇસ ઓહદેકી વિલાયતકે બનિસબત ઇન બુટે મુદ્દિયોંસે જ્યાદા મુસ્તહક હેં, જનકો કીસીતરેહકા હક હાસિલ

નહીં હે, ઓર જો મહજ બતોર બુલ્મો તાઅદદીકે તુમપર હુક-
મરાં હે. ઇસપરબી અગર તુમ હમસે નારાજ હો, ઓર તજાહુલે
આરેશના અપના શેવા કરાર દેતે હો, ઓર ઉન ખુતુત ઓર
કાસીદોંસે જો મેરેપાસ આયે હેં, તુમ મુખતલીકુર રાયે હો, તો
મેં અબલી વાપસ હોજતા હું.”

યે સુનકર હુરને કહા, હમ ઉન ખુતુત ઓર કાસીદોંકો
ખિલકુલ નહીં જાનતે, ખુદા જાને તુમહારા ખ્યાન સચ હે, યા
બુટ હે. આપને ફારન દોઅસ્તોંસે વોહ ખુતુત નીકાલે, ઓર
ફેલાકર ઉનકે સામને ડાલ દીયે, હુરને કહા, ખેર યે ખુતુત સચ્ચે
હેં, મગર હમને તો આપકો કોઇ ખત નહીં લીખ્યા, અગર
હે તો ખતલાખયે ? ઇનમેં હમારા કોનસા ખત હે. ઓખેદુલ્લા
ખીન જીયાદને હમેં સીફ્તે યે હુકમ દીયા હે, કે હમ આપકો
હરતરેહસે ગીરફતાર કરકે ઉસકે પાસ લેજાયે, અબ હમ આપકો
હુરર ઉસકે પાસ લેજાઇએ, ઓર ઉસકે હુકમકી તામીલ કીયે
બજેર હમેં ચારા નહીં. યે સુનકર આપને અપને હમરાહીયોંકો
કુચકા હુકમ દીયા, હુર આપકો માનેઅ હુવા, આપને ચુસ્સેસે
ઉસકો યે ફરમાયા. “તેરી માં તેરે ગમમેં રાયે ! ખતા
તેરા કયા ઇરાદા હે ? હુરને કહા, ખેર આપકે જીમેં આયે કહીયે,
અગર કોઇ દુસરા અરબ મેરી નિસબત યે કલેમા ઝખ્યાનસે
નીકાલતા, તો મેં ઉસકો જીંદા ન છોડતા, અગર મુઝસે યેબી
નહોસકતા, તો ઉસકી નિસબત મેંબી યે કલેમા હુરરહી કેહતા,
શીર જો કુછ હોતા, મેંબી ઉસકે સાથ કીસી તરેહસે કમી ન
કરતા. મગર સીફ્તે યે ખાત પેશે નઝર હે, કે આપકી માકા
જુક હમકો બજુઝ નેકીકે નહીં લેના ચાહીયે, આપને ફરમાયા,

આખીર તોરા ધરા ધરાદા કયા હે ? ઉસને કહા, મેં સીફેં ચે
કેહતા હું, કે આપ મેરે સાથ ઇખને ઝીયાદ કે પાસ ચલે
ચલે. આપને ફરમાયા, મેં તોરે સાથ હરગીઝ નહીં આઈમા,
ઉસને કહા, મેં આપકો ઝુરર લેખઉંગા, ઉસપર તકરાર ખરહી,
ઐર હુરને કહા, હમકો આપકે કતલ કરનેકા હુકમ નહીં હે,
ઐર ચેભી હુકમ નહીં હે, કે અમ આપકો છોડ દેં, ઐર
આપકો ઇખને ઝીયાદકે પાસ ઝુરર ચલના હોગા, અગર આપ
કુફેકો નહીં ચલતે હેં, તો આપ મદીને કોભી જનેકા કરદ
નકરેં, ઇસ અસનામેં મેં ઇખને ઝીયાદ કો છતતીલા દેતા હું,
શીર મુજકો વોહ જો કુછ હુકમ દેગા, ઉસકી તામીલ કરંગા,
ઐર આપભી ઉસકો નામા લીખીયે, વહાંસે જો હુકમ આજમે
ઉસપર અમલ કીયા જાયે, ઇસકે સીવાયે આપકો ઐર કોઈ
ચારા નહીં. નાચાર હોકર આપ ગદીખ ઐર કાદસીયાફી
રાહસે ચલે, ઐર હુરભી આપકે સાથહી રેહને લગા, રાહમેં
આપને એક ઐર તકરીર કી, જો આપકી મજકુરે ખાલા
તકરીરોંસે કીસી કદર હમ મઝમુન થી, મગર આપને ઇસમેં
દો ખાતેં ઝાહીર કીથીં. અવ્વલન ચે કે આપને ઇસ તકરીરકે
પેરાયેમેં. ઉન ઝાલીમોંકી ખુરાઈયોંકો પોસ્તકંદા ખ્યાન કીયા.
સાનીયન ચેકે આપને ઇસ તકરીરમેં અપના ઇસતેહકાક જતા-
કર અપને અખલાકે હમીદા ઐર સફાતે પસંદીદા યાને અપને
મોઆહેદાતે સાદીકકો સાખીત કર દીખાયા. ઇસકે જવાબમેં હુરને
કહા, અગર આપકા ધરાદા લડનેકા હે, તો હમભી મૈાનુદ હેં. આપને
ફરમાયા, કયા તુ મુજકો મોતસે ડરાતા હે ? મેં ઇસકો તો પેહલેસે
ખુખ જાન ચુકા હું. ઇસકે બાદ હુર આપસે દુરદુર ચલને લગા,
જખ કરીખ હીજનાતકે પાસ પહોંચા, તો વહાં ચાર આદમી

એઠે હુયેયે, યે લોગ કુદેસે આયેયે, ઇનકે રાહબરકા નામ તર-
 માહ બીન અદમી થા, યે સખ મીલકર ઇમામ હુસેન અલે
 કે પાસ આને લગે, હુર બી ઉનકે સાથ હોલીયા, ઓર કહા
 યે કાફિલા કુદેસે આયા હે, મેં ઇનકોબી યાતો રોક રખુંગા, યા
 તુમહારે પાસસે નીકાલ દુંગા. આપને ફરમાયા, યે લોગ મેરે
 મોઆવીન હેં, તુજકો ઇનકા ઇસવક્ત મુજહીમ નહોના ચાહીયે,
 જખકે તુ મેરી મુજહુમત કરે, ઇન લોગોંકો મેરે સાથીયોંમેં
 શુમાર કરના ચાહીયે, યે સુનકર હુર રક ગયા, આપને ઉન
 કાફિલાવાલોંસે અહલે કુદાકા હાલ પુછા. ઉનહોંને ખ્યાન કીયા, કે
 અકસર મોઅજ્જનીન તો આપકે ખીલાફમેં હેં, શીર આપને
 કાસીદ કેસ બીન મસહરકા હાલ દરયાફત કીયા, ઉનહોંને કહા,
 વોહતો કતલ હોગયા, યે સુનકર આપકી આંખોંમેં આંસુ ભર
 આયે, તરમાહને અર્ઝ કીયા, અય જનાબ આપકે સાથ બહોત
 થોડે આદમી હેં, જો યે ઝાલીમ હોં, આપકે સાથ હેં. નભી
 લડેં તો આપકો ઇનકે કબ્જેસે રહા હોના દુશવાર હે. જખ મેં
 કુદેસે ચલા હું. ઉસકે એક રોજ પેસ્તર કરીબ એક હજાર આદમી કે
 આપકે પાસ આનેકે વાસ્તે એક મેદાનમેં જમા હોરહેયે, અબ મેરી
 રાયેમેં આપકો કુદા જના નહીં ચાહીયે. બલકે આપ કીસી ઓર
 શેહરકો રવાના હોં તો મુનાસીબ હે. અગર વહાંબી આપકો
 ઉતરને ન દેં. તો આપ ચુપકેસે હમારે સાથ ચલીયે. બહાંને કરી-
 બમેં એક પહાડ હે, જહાંકે હમ રેહતે હેં. જખ આપ વહાં પહોંચ
 બઘંજે, તો વોહ અયસી જગા હે, જહાં દુશમનોંકો ગલબા પાના
 દુશવાર હે. ઓર મેં વહાં આપકો કબીલયે તયકે ખીસ હજાર
 આદમીતક જમા કરદેસકતા હું. ઓર આપ જખતક વહાં ચાહેં

ਰਹੇ. ਆਪਨੇ ਉਸਕੇ ਹੱਕਮੇਂ ਦੁਆਈ. ਐਸੇ ਦੁਆਈ, ਕੇ ਅੱਖ ਧਨਿਸੇ
ਐਕੇ ਵਾਐਦਾ ਹੋਗਯਾ ਏ, ਐਸੇ ਧਨਿਸਾ ਅਟਲਾਹੁ ਘੁਲਾਤ ਜਲਦ
ਕਰੀਯਮੇਂ ਉਸ ਵਾਧੇਕਾ ਭੁਭੁਰ ਹੋਨੇਵਾਲਾ ਏ. ਉਸਵਕਤ ਜੇ ਮੁਨਾਸੀ-
ਯ ਹੋਗਾ. ਉਸਪਰ ਅਮਲ ਕਰੰਗਾ. ਯਾ ਤੇਰੇ ਸਾਥ ਯਕਾ ਯਲੁੰਗਾ.
ਮਗਰ ਅਯਲੀ ਤੁਝਕੋ ਮੇਰੀ ਘੁਲਰਗੀਰੀਸੇ ਗਾਸ਼ੀਲ ਨ ਰੇਹਨਾ ਥਾ-
ਹੀਯੇ. ਯਾਨੇ ਮੁਝਕੋ ਆਨੇ ਪੀਨੇਕਾ ਸਾਮਾਨ ਪਹੁੰਯਾ ਦੀਯਾਕਰ. ਆਪ
ਉਸਕੋ ਰੱਖਸਤ ਕਰਕੇ ਅਪਨੇ ਹਮਰਾਹੀਯੋਂਮੇਂ ਆਕਰ ਮੀਲ ਗਯੇ.

ਧਨਹੀ ਐਯਾਮਮੇਂ ਆਪ ਐਕੇ ਮਰਤਯੇ ਰਾਤਕੋ ਸਵਾਰ ਹੋਕਰ
ਰਵਾਨਾ ਹੁਯੇ, ਆਪਕੋ ਸਵਾਰੀ ਪਰਹੀ ਐਕੇ ਕਿਸਮਤੀ ਯੁਨੁਦਗੀ ਆਮਝ-
ਜਯ ਆਪਕੀ ਆਂਧ ਖੁਲ ਗਯ. ਤੋ ਆਪਨੇ ਥੇ ਕਹਾ,
“ਧੰਨਾ ਲੀਟਲਾਹੁੇ ਵ ਧੰਨਾ ਧਲਖਹੁੇ ਰਾਯੇਓਨ, ਵਲਹੁਮੇਂ
ਲਿਟਲਾਹੁੇ ਰਯਿਯਲ ਆਲਮੀਨ,” ਆਪਕੇ ਦੁਰਯੰਦ ਅਲੀ ਘੀਨ
ਅਲਹੁਸੇਨ ਰਹੀ. ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਯਾ. ਅਯਯਾਜਨ ! ਆਪਕੇ ਖਸਤੀਰਨ
ਦੁਰਯੰਦ ਮੁਝਕੋ ਯੁਨੁਦਗੀਮੇਂ ਆਯਮੇਂ ਐਕੇ ਸਵਾਰ ਨਜ਼ਰ ਆਯਾ, ਐਸੇ
ਵੇਲੇ ਥੇ ਕੇਹ ਰਹਾ ਏ. ਕੇ ਥੇ ਲੋਗ ਤੋ ਸੇਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੇਂ, ਐਸੇ
ਮੋਤਲੀ ਧਨਕੀ ਤਰਫ਼ ਆ ਰਹੀਹੁ. ਮੇਂਨੇ ਉਸਕੀ ਥੇ ਟਾਪੀਰ ਕੀ.
ਕੇ ਅੱਖ ਹਮਾਰੀ ਹਯਾਤ ਅਤਮ ਯੁਕੀ ਏ. ਅਲੀ ਘੀਨ ਅਲਹੁਸੇਨ
ਅਲੇ, ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਯਾ. ਅਯਯਾਜਨ ! ਕਯਾ ਹਮ ਹੱਕ ਪਰਨਹੀ ਹੇਂ ?
ਆਪਨੇ ਦੁਆਈ, ਯੇਸ਼ਕ ਹਮ ਹੱਕਪਰ ਹੇਂ. ਅਲੀ ਘੀਨ ਅਲਹੁਸੇਨ
ਅਲੇ, ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਯਾ. ਤੋ ਜਨਾਯਾ ਸ਼ੀਰ ਕੋਧ ਪਰਵਾਹਕੀ ਯਾਤ ਨਹੀਂ.
ਹੁਜਰਤ ਹੁਸੇਨ ਅਲੇ. ਨੇ ਉਨਕੇ ਲੀਯੇ ਦੁਆਯੇ ਘੇਰ ਕੀ, ਸੁਯਹੋਕੋ
ਆਪ ਉਤਰ ਗਯੇ. ਐਸੇ ਸ਼ੀਰ ਜਲਦੀ ਕੁਯਕਾ ਹੁਕਮ ਦੀਯਾ. ਆਪਨੇ
ਥਾਹਾ, ਕੇ ਹੁਰਕੋ ਛੋੜਕਰ ਯਲੇ ਜਯੇ, ਮਗਰ ਵੇਲੇ ਆਪਕਾ ਮਾਨੇ
ਹੁਵਾ. ਆਪੀਰ ਆਪਨੇ ਐਕੇ ਮੁਕਾਮਪਰ ਅਸਕਾ ਨਾਮ ਨੇਨਵੇ ਥਾ

ઉતરે. ઉસવક્ત કુદેસે એક સવાર આતા હુવા દીખાઇ દીયા. ઉસ સવારને હુરકો સલામ કરકર ઇખને ઝીયાદકા એક નામા દીયા, ઇસમેં ઇખને ઝીયાદને યે લીખ્યા થા, કે જખ તુજકો યે ખત પહોંચે. ફારન ઇમામ હુસેન અલે, કો મહબુસ કર દે. જહાં પતી ન હો, ઝોર ન કોઇ કીલ્યા હો, હુરને વોહ નામા પડકર ઇમામ હુસેન અલે, કો સુના દીયા. ઝોર આપકો ઇસ ખાત પર મજબુર કીયા, કે આપ ખુશ્ક ખ્યાખાનમેં ઉતરે, ઇમામ હુસેન અલે, ને એક ઝોર મુકામકો ખતલાકર કહા, મેં વહાં ઉતરનાં ચાહતા હું, ઉનહોંને કુખુશ નકીયા. કાસીદ ઝહીરને કહા, હમકો ઇસકદર રીયાયતકા હુકમ નહીં હે. અગર આપ ઇસપર રાજી નહીં હોતે હે, તો કલતક ખુદા જાને આપકે લીયે કોઇ ઝોર હુકમ આવેગા, અપને ફરમાયા, મેં અપની જાનીખસે જંગમેં પેશદસ્તી કરના નહીં ચાહતા હું, તુમ્હેં ઇખત્યાર હે. ઝહીરને કહા, આપ હમારે ઇસ કરીયેકો જો પુરાતકે દોનોં કનારોંપર વાકેઅ હે, ઝોર જો હમારે સામનેહી હે, તશરીફ લેયતે. આખ મોહરરમકી દુસરી તારીખ પંજશંબાકે રોજ વહાં ઉતરે. દુસરે રોજ સુખહોકો ઉમર ખીન સાઅ્યદ ખીન અખીવીકાસ ચાર હ-જર. ફોજ લેકર આયા, ઉમર ખીન સાઅ્યદ આપકે મુકાબલેકે વાસ્તે નહીં આયા થા, બલકે ઇખને-ઝીયાદને ઉસકો મુદ્દે રય કી સુબેદારીપર મુકરર કરકે રવાના કીયા થા, મગર ઇમામ હુસેન અલે, કે વાકેઅકો દેખકર ઇખનેઝીયાદને ઉમર ખીન સાઅ્યદ હસે કહા, કે ઇમામ હુસેન અલે, કે પાસ તેરા જાનાબી મુના સીખ હે, ઇસકે બાદ શીર તુ અપને ઝોહદેપર ચલાજ. લેકીન ઉમર ખીન સાઅ્યદને ઇખનેઝીયાદસે કહા, અછછા મેં જર

ઇસ અમરકો સમજ હું, આજકા દીન મુજકો મોહલત મીલની
 આહીયે, ઇખનેઝીયાદને કુખુલ કીયા, ઉમર ખીન સાઅદને
 અપને અસહાબસે ઇસ બારેમેં મશવરા કીયા સબોંને ઉસકે
 હુસેન અલે, કે મુકાબલેકી શીરકતસે મના કીયા, ઉમર ખીન
 સાઅદકે પાસ ઉસકા બાનબ હુમઝા ખીન મુગીરા ખીન
 શાઅબા આયા, ઓર કેહને લગાકે મામું ! તુમ હુસેન અલે, કે
 મુખાલેશીનમેં મત શરીક હે, ઉમર ખીન સાઅદબી સમજ ગયા,
 કે વાકિયે યે કામ બહોત ખુરાહે, ઇસકે બાદ ઉમર ખીન સાઅદ
 ઇખનેઝીયાદકે પાસ આયા, ઓર ઇમામ હુસેન અલે, કે મુકાબ
 લેકે વાસતે જાનેસે પેહલુતહી કી, ઓર યેબી ખ્યાન
 કીયા, કે ઇસ કામકે વાસતે ઓર બહોત આદમી હેં, બહાદરીમે
 મુઝસે હજાર દરજ બેહતર હેં. ઉસને ઓર લોંગોકે નામ બતાયો
 કે કુલાન કુલાન આદમી ઇસ કામકે લાયેક હેં. ઇખનેઝીયાદને
 કહા, અગર તુજકો ઇસ કામમેં શરીક હોનેસે ઇનકાર હે, તો તુજકે
 મુલકે રયકી સુબેદારી નહીં દીજસકતી. અગર તુ મુલકે રયકી
 હુકમરાની પસંદ કરતા હે, તો યે કામ કુખુલ કર. આખીર ઉમર
 ખીન સાઅદને દુનિયાકી લાલચસે યે કામ કુખુલ કીયા, ઓર ઇમામ
 હુસેન અલે, કે પાસ મયે ફોજે કસીર પહોંચ્યા, ઓર શીર મુખતલીફ
 રાહ ઓર જરીએસે ફોજે હસખુલ હુકમ ઓખેદુલા ઇખને ઝીયાદકે
 વહાં આકર જમા હોને લગી. ઉમર ખીન સાઅદને આપકે પાસ
 કાસીદ ભેજકર કહા, કે ઇખને ઝીયાદકા તો યે હુકમ હે, શીર આપકી
 કયા રાયે હે. આપને ફરમાયા, મેં અહલે કુદાકી હસખુતતલબ
 આયાથા, અગર મેરે આનેસે તુમ લોગ નારાઝ હોં, તો મેં વાપસ
 ચલા જતા હું. ઉમર ખીન સાઅદને ઇખને ઝીયાદકો આપકે ફરમા-

નેકે બમુજબ મુતતલે કીયા, ઇન્ને ઝીયાદને કેહલા બેબ, કે જખતક
 હુસેન અલે, યઝીદકી બયઅત કુબુલ ન કરે, કોઈ ઉબર ઉસકી
 મકબુલ નહોગા, ઓર હુસેન અલે, કો અયસે મુકામમેં મહરસ કરદે
 ના ચાહીયે, જહાંન પાની હો, ઓર ન કીસીતરેહકી પનાહ મીલ સકે.
 પસ ઉમર ખીન સાઅદને ઉમર ખીન અલહબજને પાનસો સવારકી
 સરગીરોહ બનાકર હુસેન અલે, કે પાસ બેબ, ઓર ઉનકો યે હુકમ
 દીયા બયા, કે તુમ અયસે મુકામપર અપની સફૂંદી કરો, જસકે
 બાયેસસે હુસેન અલે, કો પાની ન મીલ સકે. યે વાકેઆ ઇમામ
 હુસેન અલે, કે કલ હોનેસે તીન રોજ પેશતરકા હે. ઉસ વક્ત
 અબદુલ્લા ખીન અખીલ હસીન અલ અરજને આવાઝ દી, અય
 હુસેન અલે, અબ તુમકો પાનીકા એક કતરાબી નહીં મીલ સકતા,
 ઓર બેબજો જદાલકે તુમ પ્યાસસે ખુદખુદ મરબઓએ, આપને
 ઉસકે લીયે બદ દુઆકી. યા અલ્લાહ, ઇસકોબી પ્યાસસે માર,
 ઓર યે પાનીસે તરસ તરસ કર મરબયે. જખ ઇમામ હુસેન
 અલે, ઓર ઉનકે અસહાબે અખયારપર તીશનગીને ગલબા કીયા
 તો આપને અપને બાઈ અખ્યાસ ઇબને અલીકો પાનીકો વાસતે
 જનીબે પુરાત રવાના ફરમાયા, લીખ્યા હે, કે જનાબ અખ્યાસ
 અલે, કે હમરાહ ખીસ આદમી પ્યાદા ઓર તીસ સવાર થે, ખીસ
 મશકે લેકે પાની બાનેકે વાસતે રવાના હુયે, જખ જનાબ અખ્યાસ
 કનારે પુરાતપર પહોંચે, ઉમર ખીન અલહબજને બઆવાઝે બુલંદ
 કહા. કે તુમ કોન લોગ હો ? હિલાલનાફેઅને જોકે અસહાબે
 હબરત મેંસેથે, કહા કે અય ઉમરખીન અલહબજ, મેં તેરા ચચાબદ
 બાધ હું. આહતા હું કે પાની પીયું, ઉસને કહા કે પીલો, ઉસવક્ત
 હિલાલ ખીન નાફેઅને જવાબ દીયા, કે મેં કીસ તરેહ પાની પીઉ.

અહલેખેતે નુપુવ્વતતો પ્યાસે હેં, ઉસને જવાળ દીયા, કે તુમ સય
કેહતે હો, લેકીન મુજકો હુકમે ઉમર સાઅદબી હે, કે અહલેખેતે
નુપુવ્વતકે લીયે, એક કતરા પાનીકા નલેખને દો. પસ દિલાલ
નાફેઅને અપને લોગોંકો આવાઝ દી. કે જલ્દ પાની મશકોંમેં ભર
લો, યે સુનકે ઉમર ખીન અલહજનજનેબી અપને લોગોંકો આ-
વાઝ દી, કે હરગીઝ હરગીઝ ઉન લોગોંકો પાની નલેખને દો, યે
સુનતેહી વોહ લોગ સદદે રાહ હુયે, ઝોર એક સખ્ત લડાઈ હુધ,
લેકીન અસહાખે હજરતને નીહાયત મરદાનગી ઝોર જુરાતકે સાથ
મશકેં પાનીસે ભરલીં, ઝોર સખકે સખ સહીહ વ સાલીમ
ખેમેતક પહોંચ ગયે.

ખાદ ઇસકે હજરત ઇમામ હુસેન અલે, ને ઉમર ખીન
સાઅદકો ખવકતે શખ તલખ કીયા, ઝોર યે કેહલા બેખકે, ચંદ
ખાતેં ઝુરરી કેહની હેં, જનાખ ઇમામ હુસેન અલે, હમરાહ
ખીસ આદમીયોંકે અપને લશકરસે જુદા હુયે, ઉમર સાઅદબી હ-
મરાહ ખીસ આદમીયોંકે અપને લશકરસે જુદા હોકે, જનીખેહ-
જરત રવાના હુવા, જખ હજરતકે કરીખ ઉમર સાઅદ પહોંચા.
ઉસ વક્ત હજરત ઇમામ હુસેન અલે, ને અપને અસહાખસે
ફરમાયા, કે તુમ હટ જઝો, સખ હટ ગયે. લેકીન જનાખ
હજરત અખ્યાસ રહી, ઝોર જનાખ અલી અકબરને અરઝ
કીયા, કે યા હજરત, હમ આપકો અકેલા હરગીઝ ન છોડેજેં,
ચુનાંચે વો હમરાહ રહે. જખ ઉમર ખીન સાઅદને યે દેખા,
તો ઉસનેબી અપને લોગોંસે યે કહા, તુમબી હટ જઝો,
લેકીન ઉસકા ગુલામ ઝોર ખેટા મુસમ્મા ખ હફસ હમરાહ રહા,
પસ હજરત ઇમામ હુસેન રહી, ને ખનઝરે ઇતમામે હુજજત
ઉમર ખીન સાઅદસે ફરમાયા, કયા તુ મુઝસે લડેગા ? આયા

નહીં જનતા કે મેં કાન હું. ઓર કીસકા ફરજંદ હું ? મેં
 ફરજંદે રસુલે ખુદા હું, ઓર તુર દીધ્યે અબ્દી વ જોહરા
 રહી, હું. બજુઝ મેરે ઓર કોઇ દુનિયા કે પરદેપર નવાસા
 રસુલ સલ, કા નહીં હે, તુ ખુદાસે નહીં ડરતા હે, ઓર એતે
 કાદે રોજે જઝા નહીં રખતા હે, સાથ ધન મલકનોંકા
 છોડદે, ઓર મેરેપાસ આ. ઓર સઆદતે અબ્દી હાસીલ કર,
 ઓર અબ્દી આખેરતસે નજાત આહ. ઉસને કલામે હજરત
 સુનકે અર્ઝ કીયા, કે યા હજરત મેં ડરતા હું, કે ધર
 મેરા વેરાન ન હોજ્યે, હજરતને ફરમાયા, કે મેં અપને માલસે
 તેરે લીયે મકાન બનવા દુંગા, શીર ઉસને કહા, કે મેરી
 જમીન વગેરા ઝખત હો જાયેગી, હજરતને ફરમાયા, કે મેં અપ
 ની જમીન તુજકો દેદુંગા, જો હિજાઝમેં વાકેઅ હે, શીર ઉસને
 કહા, કે મેરે અયાલ આપકે સાથકી વજેસે હલાક હોજવીગે,
 યાની બની ઉમ્મીયા સબ માલો અસબાબ વ જમીન લેલેંગે,
 ઓર લડકોંકો માર ડાલેંગે, હજરતને મુલાહઝા ફરમાયા. કે ઇસ
 કો કુછ અસર નહીં હોતાહે, ઓર રાહે હકકી તરફ નહીં આતા
 હે, નીહાયત રંજીદા હુયે, ઓર ફરમાયા, કે ખુદાવંદ આલમ
 તુજકો રખતે ખાબમેં હલાક કરદે, ઓર આખેરતમેં હરગીઝ
 ન બખશે, ઓર દુનિયામેં તુજકો હરગીઝ રાહત ન મીલે,
 ઓર ગંદુમે રયસે ખાના નસીબ ન હો, યહાં તકકે
 તુ કતલ હો જાયે. અલગરઝ જબ ઉસકી ખબર ધબિને ઝીયાદકો
 પહોંચી, ફૈરન એક નામા ઊમર ખીન સાઅદકે નામ નીહાયત
 પુર ખતાબ લીખ્યા, કે મેંને સુનાહે, કે તુ જનાબ ઇમામ હુસેન
 અલે, કી મુદારાત કરતા હે, ઓર રાતકો મશવરા હોતા હે, પસ
 ઇસીમેં ખેર હે, કે જબ નામેકો દેખે હજરતપર પાની બંદ કર

દે, ઔર હજરત પર લશ્કર કશી કર. ઔર એક લમહેકી મોહ-
લત ન દે, અગર અયસાહી કરેગા, તો તેરા બડા નામ હોગા. ઔર
યઝીદ તુઝસે બહોત ખુશ હોગા; ઔર હમ ભોગોંકે નમઝીકથી
તેરી બડી ઇજ્જત હોગી, ઔર તુઝકો ઇસકે ઇવઝમેં બહોત
કુછ ઇનઆમ દીયા જાયેગા, લીખ્યા હે કે યેહ નામા શિમર
બીન જલજોશનકે પાસ ઉમર બીન સાઅદ રોજે પંજશંબા યા
જુમા નહુમ માહે મોહરરમકો લામા, ઉમર બીન સાઅદને જખ
નામા પરહા, શિમરસે મુખાતિબ હોકે કહા, કે ખુદા તુઝકો
જઝાયે બદ દે, તુને ન ચાહા, કે દરમ્યાન ઇમામ હુસેન અલે,
ફરજદે રસુલુસ સકલેન ઔર યઝીદ કે કોઇ સુરત સુલહે હક
નીકલે. હજરત ઇમામ હુસેન અલે, બયઅતે યઝીદ કયુંકર કર
સકતે હેં, ઔર વોહ મુતી ઇબને ઝીયાદકે હરગીઝ ન હોંગે, ના
ચાર હજરતકે સાથ લડાઇ કરના હોગી, ઔર દુનીયા વ ઉકબા
મેં અજબે ખુદામેં ગીરફતાર હોના પડેગા. ઉસ વકત શિમરને
કહા, કે મેં યેહ નહીં જાનતા, અગર તુ ઇતિઅત હુકમે ઇબને
ઝીયાદકી કરતા હે, તો સરદારી તુઝકો મુખારક હો, વર ન
લશ્કરસે અલગ હો જ, મેં ખુદ હજરતસે લડુંગા, યેહ સુનકે ઉ-
મર સાઅદને અજબે આખેતરકો કુખુલ કરલીયા, ઔર શીમરકો
સરદાર ખ્યાદોંકા મુકરર કરકે લશ્કરકો હુકમ દીયા, કે જનાબ ઇમામ
હુસેન અલે, કી તરફ રવાના હો, જખ લશ્કરે ઉમર બીન
સાઅદ કરીખ ખેમયે અહલે હરમ પહોંચા, જનાબ અખબાસ
રદી; બહુકમે જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, સાથ ખીસ આદમીયોં
કે કરીખ લશ્કરે ઉમર બીન સાઅદકે તશરીફ
લાયે, ઔર ફરમાયા કે, તુમ કોન હો ? ઔર કયું આયે
હો ? ઉનહોંને મુતતેફીકુલ લફઝ કહા, કે હમ બહુકમે ઇબને ઝીયાદ

ઈસ વાસ્તે આવે હું, કે અગર ઇમામ હુસેન અલે, ખતાઅતે
 યઝીદ ઇખત્યાર કરેં તો ખેર, વર ન ઉનસે લડેજે. ચે મુનકે જનાબ
 અબ્બાસ રહી, ખીદમતે ઇમામ હુસેન અલે, મેં વાપસ આવે,
 ઓર સબ કેફીયત ખ્યાન કી, હજરતને ફરમાયા, અછછા, ઉનસે
 કહો કે આજકી રાત મોહલત દો, તાકે હમ ઇખ્લાદતે ખુદા બજ
 લાયેં, કયું કે હમ હમેશાસે ઇખ્લાદત ઓર ઈસતીગદારકે મુશ્તાક
 રહેતે હેં, આજકી શબકો ગનીમત શુમાર કરકે, ઇખ્લાદતે આખેરી
 બજ લાયેં, હરચંદકે અહલે લશ્કરને શોર વ ઝોગા કીયા, ઓર
 મોહલત દેનેમેં મુઝાયેકા કીયા, લેકીન ઉમર ખીન સાઅ-
 દને બહજર ખરાબી એક શબકી મોહલત દી, જબ સુખ્હો હુધ,
 હજરતને અપને સીપાહે કલીલમેંસે હમગી ચહેલ વ પંજ સવાર
 ઓર સો પ્યાદે થે. ઓર ખરિવાયતે દીગર જુમલા બોહતર મયે
 સવાર ઓર પ્યાદે થે, જહીર ખીન કેનકો મેમના લશ્કર, ઓર
 હુખીબ ઇખ્લાદતે મુઝાહીરકો મયસરા લશ્કરપર મોઝાયન ફરમાયા,
 ઓર અલમ લશ્કરકા અપને ખિરાદરે વફાદાર હજરત અબ્બાસ
 કો દીયા, ઓર હજરત ઇમામ હુસેન અલે, ને ગીદ ખેમેકે ખંદક
 ખુદવા કે આગ રોશન કરવાદી, કે દુદાઅતન લશ્કરે યઝીદ પલીદ
 ખેમેતક નઆબથે, ઓર ઉમર ખીન સાઅદનેબી અપને લશ્કરકો
 તરતીબ કીયા, ઇસ તરેહ કે મેમના ઉમર ખીન અલ હુજાજ,
 ઓર મયસરા શિમર ખીન જલજેશન મલઉનોંકોં સુપુર્દ કીયા.
 ઓર નશ્આને લશ્કર અપને ગુલામ મુસમ્મા વજહકો દીયા, ઓર
 અરવા ખીન કેસકો સરદાર સવારોંકા કીયા, ઓર શીસ ખીન રબ્બકો
 સરગીરોહ પ્યાદોંકા, ઓર બાદ ઇસકે અપને લશ્કરકો હુકમ દીયા,
 કે હજરતકી તરફ રવાના હોં, ઓર હજરત ઇમામ હુસેન અલે,

ਤੇ ਮਥ ਅਯੋਗੇ ਅਕੜਿਆ ਵ ਅਸਫਾਯ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਤਾਖੋ, ਜਯ ਛੱਡਰਤ
 ਨੇ ਧੇਛ ਯੇਛਯਾਧ ਆਰ ਸੰਗਦੀਵੀ ਉਸ ਕੋਮਕੀ ਮੁਲਾਹਜਾ ਕਰਮਾਧ, ਤੋ
 ਛੱਡਰਤਨੇ ਨੀਛਾਯਤ ਰਜਾ ਕ-ਤਸਵੀਮਸੇ ਘਰਗਾਛੇ ਕਾਝੀ ਉਲਛਾਯਤਮੇ
 ਧਸ ਤਰੇਛ ਅਯੋਗੀ ਧੀਆ, "ਅਧ ਪਰਵਰਦੀਗਾਰੇ ਆਲਮ, ਤੁਛੀ ਛਰ ਆਛ
 ਤੋ ਵ ਯਲਾ ਵ ਸਪ੍ਰੀਤੀ ਵ ਮੁਸੀਯਤਮੇ ਮੇਰਾ ਛਾਮੀ ਛੇ, ਤੁਛੀ ਛਰ ਅਮ-
 ਰਮੇ ਜੋ ਕੁਛ ਕੇ ਮੁਝਪਰ ਨਾਜੀਵ ਛੁਵਾਛੇ, ਮੇਰਾ ਮੋਤੇਯਰ ਆਰ ਮਲਾਯ
 ਛੇ, ਆਰ ਘੁਲਾਤਸੀ ਮੁਸੀਯਤੇ ਕੇ ਅਸਸੇਦੀਵ ਧਨਸਾਨਕਾ ਝਛੜ ਛੋਯਯੋ
 ਆਰ ਪਛਾਤ ਅਪਨੇ ਮੁਕਾਮਸੇ ਛਰਕਤ ਕਰੇ, ਆਰ ਤਸਦੀਕ ਕਮ ਛੇ,
 ਜਯੇ, ਆਰ ਆਯੇਸੇ ਸਮਾਤਤੇ ਆਛ ਛੇ, ਧਨ ਤਮਾਮ ਆਤੋਮੇ
 ਤੁਝਸੇ ਸ਼ਿਕਾਯਤ ਕਰਤਾ ਛੁੰ, ਛਰ ਆਂ ਛਾਛੇ ਕੇ ਤੁਝਸੇ ਰਗਯਤ ਰਯਤਾ
 ਛੁੰ, ਤੁਝੀਪਰ ਭਰੋਸਾ ਰਯਤਾ ਛੁੰ, ਪਸ ਛੜਾ ਕਰ ਦੇ ਛਰਕੋ ਆਰ
 ਆਯੇਵ ਕਰਦੇ, ਕਯੁੰ ਕੇ ਤੁਛੀ ਤੋ ਸਾਛੇਯੇ ਨੇਅਮਤ ਆਰ ਸਾਛੇਯੇ ਛਰ
 ਛਸਨਾ ਆਰ ਮੁਨਤਛੀ ਛਰ ਰਗਯਤਕਾ ਛੇ. ਜਯ ਧਸ ਦੁਆਸੇ
 ਛੱਡਰਤ ਕਾਰੀਗ ਛੁਯੇ, ਆਕਛੀ ਮਰਤਯੇ ਲਸ਼ਕਰਨੇ ਧਰਾਛ ਯੇਮੇਕਾ
 ਕੀਆ, ਯੁੰਕੇ ਘੰਛਕਮੇ ਆਗ ਰੋਸ਼ਨ ਥੀ, ਉਸ ਤਰਫਸੇ ਸ਼ੀਰ ਗਯੇ,
 ਧਸ ਅਸਨਾਮੇ ਧਯਨੇ ਜਵੇਰਯਾ ਮਯਨੀਨੇ ਤਾਲੀ ਯਯ ਕੇ ਆਵਾਯ
 ਦੀ ਕੇ, ਅਧ ਛੁਸੇਨ ਅਛੇ, ਆਰ ਅਸਫਾਯੇ ਛੁਸੇਨ ਅਛੇ, ਯਸ਼ਾਰਤ
 ਛੇ, ਤੁਮਕੋ ਆਤਸ਼ੇ ਛੋਯਯਕੀ, ਕੇ ਕਯਲ ਵਛਾਂਕੇ ਦੁਨੀਯਾਛੀਮੇ ਵਾਸ
 ਤੇ ਅਪਨੇ ਆਗ ਰੋਸ਼ਨ ਕੀ. ਧੇ ਸੁਨਕੇ ਛੱਡਰਤ ਧਮਾਮ ਛੁਸੇਨ ਅਛੇ,
 ਨੇ ਉਸਕੋ ਦੁਆਯੇ ਯਦ ਦੀ, ਕੇ ਘੁਲਾਵੰਛਾ, ਧਸ ਮਲਯਨਕੋ ਆਤਸ਼ੇ
 ਦੁਨੀਯਾਮੇ ਛਲਾਕ ਕਰ, ਨਾਗਾਛ ਉਸ ਸ਼ਕੀਕਾ ਘੋਡਾ ਭੜਕਾ, ਆਰ ਘੰਛਕ
 ਮੇਂ ਗੀਰ ਪਡਾ, ਆਰ ਵੋਛ ਸ਼ਕੀ ਸ਼ੀਨਨਾਰੇ ਵਸਸਕਰ ਛੋਗਯਾ, ਯਾਦ
 ਉਸਕੇ ਤਮੀਮ ਯੀਨ ਛਸੀਨਨੇ ਆਵਾਯ ਦੀ, ਕੇ ਅਧ ਛੁਸੇਨ ਅਛੇ,
 ਆਰ ਅਸਫਾਯੇ ਛੁਸੇਨ ਅਛੇ, ਜਨੀਯੇ ਕੁਰਾਤ ਨਝਰ ਉਛਾਕਰ

દેખો, કે કયસા દુરાતકા પાની મીસલ શીકમે મારકે મોજે મા
સ્તાહે, મગર તુમ હરગીજ હરગીજ એક કલરા પાનીકા નપીઓગે,
જખ હજરતને સુના, તેં ધરશાદ ફરમાયા, કે જે ઓર ઉસકા ખાપ
દોનોં દોજખી હેં, ઓર દરગાહે ખુદામેં અર્જ કીયા, ખુદાવંદ, ઇસ
મલકનકો આજકે દીન પ્યાસસે હલાક કર, પસં ઉસી વક્ત ઉસ
પર નીહાયત તીશનગી ગાલીખ હુઇ, ઓર ઉસકા થોડા સહરાકી
તરફ ભાગા, એક પેર ઉસકા રીકાખસે નીકલ ગયા, ઓર સરકેખલ
જમીનકી તરફ ગીરા. ઓર દુસરા રીકાખમેં ફંસ ગયા,
ગરઝકે પથ્થરોંસે સર ઉસકા ટકડા ટકડાકે પાશ પાશ હોગયા,
ઓર પ્યાસ પ્યાસ કેહતા હુવા; જનીએ અસફલુસ સાફેલીન
રવાના હુવા, ઓર અખદુલા ખીન હસનખી ચેહી કેહતાથા,
હજરતને ઉસકે વાસ્તેખી ચેહી બદદુઆ દીથી, યુનાંચે વોહખી
ઇસી તરેહ તીશનગીકી સખ્ત તકલીફસે મરા. યુનાંચે રાવી
કેહતા હે, કે બાદ વાકેઆ કરખલા વોહ ઇસ કીસમકે
મર્જમેં મુખતીલા હુવા, કે ઉસકો શીદતસે પ્યાસ લગતી
થી, જખ વોહ થોડાસા પાની પીતા, તો કય હોજતી, શીર
પાની પીતા તો જન કંદનીકી નોખત હોજતી, ઓર કય હોજતી,
આખેશલ અમર ઇસી તકલીફસે મરગયા, લીખ્યા હે, કે બશીર
ઇખને અશઅસને બતરીક ઇસતેહજ કહા, કે અય હુસેન
ચાલે, આપ અપને અહલેખેતકી પરદાદારીકા બહોત ખ્યાલ રખતે
હેં, હાલાંકે અયસા ખ્યાલ ઓર કોઇ કમ રખતા હે, જે સુનકે
હજરત ઇમામ હુસેન ચલે, ને આયત પરહી. ઇન નદ્વા
હુસતકા આદમા તુહન વ આલા ઇબ્રાહીમા વ આલા
ઇમરાના અલલ આ લ મીન, જુરરે ય તીન આઅદા

હા મીન બાદ.” હજરતને ફરમાયા, કે કસમ ખુદાકી મોહમ્મદ
 મુસતફા સલ, આમે હજરત ઈબ્રાહીમ અલે, ચે. ઝોર ઇતરત
 હમારી આલે મોહમ્મદ સલ, સે હે. પસ સરે મુખારક જનીએ
 આસમાં ખુલંદ કીયા, ઝોર અર્જ કીયા, કે પરવરદીગાર, આજ
 બશીર ઇબને અશ્શઅસકો અયસી જલ્લત દે, કે કીસીકો ન દીહો,
 લીખખાહે, કે ઉસકા વોહ વાસ્તે કઝા હાજતકે લશ્કરસે બાહર
 ગયા, જબકે બેઠા, નાગાહ એક ખીછધુને ઉસકો ડંક મારા, ઉસકે
 સદમે ઝોર અજીયતે જાંગુજસે બરહના નજસતમે લોટતાયા,
 યહાંતકકે ઉસી હાલતમે વાસીલે જહન્નમ હુવા. હનુજ લડાઇ નહીં
 શુર હુધ, મગર બસબબ નમીલને પાનીકે, અહલેબેતે રસુલ સલ,
 પર નીહાયત પ્યાસ ગાલીબ થી, શોરે અલઅતશ અલઅતશ ખેમેસે
 ઉઠા, ઉસવક્ત જેઠ ખીન હસીન સમદાની હજરતકી ખીદમત
 મેં આયે, ઝોર અર્જ કીયા કે, યા હજરત મુજકો ઇન્જીત દીજીયે,
 કે ઇન અશ્શકીયાસે કુછ કહું, હજરતને ઇન્જીત દી, વોહ લશ્કરે
 ઉમર ખીન સાઅદકે સામને આયે, ઝોર કહા, ઐયોહનનાસ, ખુદા
 વદે આલમ, મેહમ્મદ મુસતફા સલ,કો બહક વ રાસતી વાસતે
 હમારી હીદાયતકે બેજા, તાકે હમકો ખુશખબરી નઇમે જન્નત
 ઝોરસવાબે આખેરતસે દેં. ઝોર અજાબે આખેરતસે ડરાયેં. ઝોર
 ખલાયેકકો તરફ ખાલેકકે દાવત કરેં, ઝોર સરગશ્તગાંને જુલમાતે
 ગુમરાહીકે લીયે, ચીરાગે હીદાયત રૌશન કરેં, લેકીન તુમ લોગ આખે
 દુરાતકો જીસસે કે સગો ખોક તક સેરાખ હોતે હેં, ઉનહેં નખી
 સલ,કે અહલેબેતસે મુઝાયેકા કરતે હો ? ઇન અશ્શકીયાને કહા, કે
 જ્યાદા ન કહો, હમ એક કતરા પાનીકા નદેજે, રિવાયતમે હે, કે
 શીમર ખીન જલજેશન મલઉનબી કરીબ ખેમેકે આયા, કે અય

હુસેન અલે, આતશે ફનીયાકો કબલ આતશે આખેરતકે ઇખત્યાર
કીયા! હજરતને ફરમાયા, કે અય ચરવાહેકે લકકે તુહી સળવારે
આતશે દોજખં હે. ઇસ કીસમેકી મજબુરાફત ઝોર ખેહુદાખાતે!
શીમરકી સુનકે ખુસલીમ ઇખને ઝોખસળકો ગુરસા આગયા,
ઝોર હજરતસે અર્ઝ કીયા, કે મુજકો ઇજત દીજયે, તાકે તીર
ઇસપર માફ, કે શીનનાર હોજયે, કયું કે યે મલઉન સખસે બ્યાદા
શકી હે, હજરતને જવાબ દીયા, કે મેરી તરફસે ઇખતીદાયે જંગ
હરગીઝ ઝેખા નહીં. બલકે મેં ચાહતા હું, કે હુજૂતે ખુદા ઇનપર
તમામ કરં. બાદહુ ખુરીર બીન હસીરને સ્તીપાહે શામકે કરીખ
આકર કહા, કે અય કાશીરો! ખોફે ખુદાસે ડરો, કે જુરરીયત યાને
અવલાદે રસુલે-ખુદા સલ, મારે ખ્યાસકે તડપ રહી હે, લીલ્લાહ
થોડા પાની દો, કયા યે તરીકા મહોનદારીકા હે! આખીર તુમ-
હારા ફરજંદે રસુલ સલ,કે સાથ કયા ઇરાદા હે, ઉનહોંને કહા,
કે હમ ચાહતે હું કે ઇખને જીયાદકે પાસ લેજયે, ઝોર ઉસકો
દેદે, ખુરીર રદી,ને ફરમાયા, કે આયા તુમ રાજી નહીં હોતે, કે
ફરજંદે રસુલ સલ, અપને જદદે અમજદકે રોઝેપર પલટ જાયે.
ઝોર અય અહલે કુફા! આયા તુમને વાઅદા નહીં કીયે, ઝોર
ખુતુત નહીં લેજે, કે આપ તશરીફ લાઇયે, હમ આપકી તુસરત
કરેંજે, ઝોર મોકદ બઇમાનબી કીયાથા, ઇન સખ ખાતોંકો અખ
લુલ ગયે, ઝોર અખ ચાહતે હો, કે જનાબ ઇમામ હુસેન અલે,
કો ગીરફતાર કરકે ઇખને જીયાદકે પાસ લેજઓ. વાયેહો તુમપર
અય ખેહ્યાઓ! મેંને તુમસે બરહકે કુફો ઝલાલતમેં ગીરફતાર
કીસીકો નહીં દેખા, ઇસકે જવાબમેં લશકરે શામને તીરોંકા મેંહ
ઉસ દીનદારપર બરસાયા, નાચાર વોહ હજરતકે પાસ આયે, જખકે

ઇમામ હુસેન અલે, ને ઉત ઝાલીમોંકો આમાદયે જંગ દેખા, વાસ્તે
 ઇતિમામે હુજ્જતકે જાનીયે લશકરે શામ રવાના હુયે, ઇસ સુરતસે
 કે અમામયે રસુલે-ખુદા સલ, સરપર બાંધા, ઝોર તલવારે
 મોહમ્મદ સલ, હમાયેલ, કી. ઝોર ઘોડેપર સવાર હુયે, મુકાબલેમે
 લશકરે અશક્તીયાકે તશરીફ હાયે, એક ખુતબા બઆવાજે ખુલંદ
 પરહા, ઝોર ફરમાયા, કે તુમકો ખુદાકી કસમ દેતાહું, કે આયા
 તુમ મુજકો પહેજાનતે હો યા નહીં ? સખને કહા બેશક, હમ
 આપકો પહેજાનતે હેં, આપ ફરજદે રસુલે ખુદા સલ, હે, હજરત
 ને ફરમાયા કે, તુમકો કસમ હે, જનાબ રસુલે ખુદા સલ, મેરે
 જદ હેં યા નહીં ? સખને કહા બેશક, આપકે જદ મોહમ્મદ સલ
 હેં. શીર ફરમાયા, કે મેરી વાલેદા ફાતેમા જોહરા રદી, હેં ય,
 નહીં ? સખને કહા બેશક, આપકી માં ફાતેમા જોહરા રદી.
 બીનતે રસુલે ખુદા સલ, હેં, શીર ફરમાયા, તુમ જાનતેહો કે મેરે
 બાપ અલી મુરતઝા રદી, હેં યા નહીં ? સખને કહા બેશક,
 આપકે બાપ અલી મુરતઝા રદી. હેં. શીર ફરમાયા, આયા જાનતે
 હો તુમ, કે મેરી નાની હજરત ખુદીજા રદી, જો સખ ઔરતોંસે
 પેશતર ઇમાન લાઇ હેં ? સખને કહા બેશક, આપકી નાની હજરત
 ખુદીજા હેં. શીર ફરમાયા, આયા જાનતેહો, કે હજરત હમઝા
 સૈયેદુશ શાહદા રદી, ચચા મેરે બાપકે હેં ? ઝોર હજરત જાફરે
 તૈયાર મેરે ચચા હેં ? સખને કહા બેશક, હમ ખુબ જાનતે હેં. બાદ
 ઉસકે ફરમાયા. કે યે અમામા ઝોર તલવાર રસુલે ખુદા સલ,
 કી હે યા નહીં ? સખને કહા બેશક, અમામા ઝોર તલવાર રસુલે
 ખુદા સલ, કી હે. બાદ ઉસકે ફરમાયા, કે મેરે બાપ સાબેકુલ
 ઇસલામ, ઝોર મવલાયે કુલ મોમેનીન, ઝોર મોમીનાત ઝોર

સખસે જ્યાદા આકેલ ઓર સખસે જ્યાદા ખુદખાર થે યાં નહીં ?
 સખને કહા ખેશક, અયસાહી હે, કે આપકે વાલીદ સખસે અફઝલ થે,
 હરએક અમરમેં ઉસવક્ત હજરતને ફરમાયા, કે અય ગીરોહ!
 અશકીયા, જન ખુઝકે મુઝે કયું કતલ કરતે હો ? ઓર મેરે ખુનકે
 કયું હલાલ જનતે હો ? હાલાંકે મેરા બાપ માલિકે હોઝે કવસર
 હોગા, ઓર ગીરોહ અશકીયાકો દુર કરેંગે, જસતરેહ કોઈ ગેરકે
 ઉંટકો પાનીસે જુદા કરતાહે, ઓર લીવાયે હમ્દ બરોજે કયામત
 મેરે નાનાકે હાથમેં હોગા, આયા પેગંબરે ખુદા સખ, ને મેરે ઓર
 હમારે બાધ ધમામ હુસન રહી, કે બારેમેં નહીં ફરમાયા હે? કે
 દોનોં સરદારાંને અહલે ખેહીસ્ત હેં, અગર મેરે કલામકો સમ્યા નહીં
 જનતે હોં, તો જખર અનસારી, અખુસધદ ખદરી, સહલ
 સાઅદી. જેદ ખીન અરકમ, ઇન્સ ખીન માલેક ઓર જસકદર
 સહાબયે રમુલે ખુદા સલ, જંદા હેં, ઉનસે દરયાફત કરલો કે કયા
 કેહતે હેં ? ઉન અશકીયાને જવાબ દીયા, કે યે હમ જનતે હેં,
 લેખીન આપકો એક કતરા પાનીકા નહેંગે, ઓર પ્યાસા શહીદ કરેંગે.
 ઉસવક્ત હજરત ધમામ હુસેન અલે, ને દસ્તે મુખારક રીશે અક-
 દસપર ફેરા, લીખ્યાહે કે ઉસવક્ત ઉમર શરીફ હજરતકી સત્તાવન
 બરસકી થી, બાદ ઉસકે ફરમાયા, કે શહીદ હુવા અજબે ખુદા
 યહુંદપર ઉસવક્ત કે, (ઓઝેરી) કો ખુદાકા બેટા કહા. ઓર નસારાપર
 ઉસવક્ત કે, હજરત ઇસા અલે, કો ખુદાકા બેટા કહા. યુનાંચે
 ખુદાવંદે આલમ કુરઆને-શરીફમેં ફરમાતા હે, “કાલતીલ
 યહુદો ઓઝેરીય તુલ્લા, વ કાલતીન નસારા ઇસા ઇબ્નુલ્લા,” ઓર
 શહીદ હુવા અજબે ખુદા ઉસ કોમપર, જસને અપને પેગંબરકો
 શહીદ કીયા, ઓર ખુદાવંદે-આલમ નીહાયત ગજબનાક હોગા

ઉસ ગીરોહપર, કે અપને ઇમામકો શહીદ કરે, ઓર ઇતાઅતસે
 દસ્તખરદાર હો,“ ઓર બરિવાયતે દીગર ખુતબેમેં યેબી હજરતને
 શરમાયા, કે મેં હમ્દ કરતા હું ઉસ ખુદાકી કે જસને દુનીયા પયદા
 કી, ઓર મહલે ફના વ નેસતી કરાર દીયા, ઓર અહલે દુની
 યાકા સાથ અહવાલે ગુનાગુનકે ઇમિતેહાન કીયા, પસ મગરર
 ઓર ફરેખ ખુરદા વોહ શખ્સ હે, કે દુનીયાસે બાજી ખાજયે,
 યાને ઉસકે દામે તજવીરે મકરમેં ફંસ જાયે, ઓર બદખખત
 વોહ શખ્સ હે, કે દુનીયાપર શયદા હો. અય ગીરોહે મુખાલેશીન
 હરગીઝ હરગીઝ દુનીયાકા ફરેખ નખાઓ, ઓર ખુદા વ
 રસુલકો નજુલાઓ, કયું કે દુનીયાયે ગદદાર કતેઅ કરતી હે.
 ઉમ્મીદ હર ઉમ્મીદવારોંકી, ઓર નાઉમ્મીદ કરતી હે, તમેઅ
 કરનેવાલોંકો, ઓર મેં દેખતા હું, તુમ જમા હુયે હો, અયસે
 અમરપર કે ખુદાકો અપને ઉપર ગઝબ નાક કરોગે, ઓર ઉસ
 કી રહમતસે દુર હોગે, યાને મુજકો શહીદ કરોગે, ઓર મેરા
 પરવરદીગાર અછછા હે, ઓર તુમ ઉસકે ખુરે બંદે હો, પેહ
 હલે તુમને ઇકરાર કીયા, સાથ ફરમાંબરદારી ખુદાકે, ઓર ઇમ
 ન લાયે બઝાહીર ઉસકે પેગંબરપર, ઓર અબ જમા હુયે હો
 ઉસ પેગંબરકી જુરરીયત ઓર અહલેખેતકે હલાક કરનેપર, પસ
 શયતાન તુમપર ગાલીબ હુવાહે, કયું કે યાદે ખુદા તુમહારે દીલસે
 બિલકુલ મહો હોગધહે, પસ લાનતે ખુદા તુમપર, ઓર તુમહારે
 એતેકાદપર, ઓર વાયે હો તુમપર, ઓર બેવફાયાં જફાકા
 રાંને ગદદાર તુમનેતો વાઅદા કીયા થા, કે બવકતે ઇઝતીરાબ
 ઓર મુસીબતકે આપકા સાથ દેંગે, ઓર આપકી નુસરત ઓર
 મદદસે હાથ ન ઉઠાંધગે, ઓર ખુતુત ભેજભેજકર તલબ કીયા,
 જબકે ઓર તુમહારે વાઅદેપર વાસ્તે હીદાયતકે આયા, તો તુમ

બરસરે જંગ ઝોર પંચકાર હુયે, ઝોર અપને વાઅદેપર કાયેમ
 ન રહે, ઝોર કતેઅ નઝર નુસરત ઝોર મદદકે, તલવારેં દુશ
 મનીકી તુમહીને હમપર ખેંચીં, ઝોર અપને દુશમનોંકી યારી કી,
 ઝોર અપને દોસ્તોંસે દસ્તબરદાર હુયે, બગેર ઇસકે કે ઉનહોંને
 કીસી કીસમકી અદાવત તુમહારે સાથ કી હો, ઝોર બગેર
 ઇસકે કે કીસી કીસમકી ઉમીદ મુનાફેઅકી આયંદા ઉનસે
 રખતે હો, સીફ યોડાસા માલે હરામ તુમકો બનઝરે મસલહતે
 વક્ત દે દીયા હે, ઝોર સાથ ઝુટ વાઅદોંકે તુમકો ઉમીદવાર
 કીયા હે, ઝોર બાવજુદે કે હમસે કોઇ જુર્મ બનીસબત
 તુમહારે સાદીર નહીં હુવા, ઝોર હમસે તુમકો કબી બદી
 ઝોર ઝરરબી નહીં પહોંચા, વાયેહો તુમપર કયું તુમને કમર
 અદાવતપર બાંધીહે, ઝોર તલવારોંકો હમારે મુકાબલેમેં
 નયામસે બાહીર લાયે હો, ઝોર બેસબબ આમાદા કલે અહલેબેતે
 રમુલે ખુદા સલ, કે હુયે હો, ઝોર અય ગીરોહે અશકીયા !
 યાદ રખો કે, મેરે નાના રમુલે મકબુલ સલ, ને મુજકો બબર
 દીહે, કે બાદ મેરી શહાદતકે થોડે દીનોંકે બાદ, તુમ શમશીરે
 ઈતેકામસે કતલ હોંગે, ઝોર તુમહારી કોઇ આરઝુ બર ન આયે
 ગી, બાદ સર તરફ આસમાનકે ખુલંદ કીયા, ઝોર ફરમાયા, કે
 ખુદાવંદા તુહી મેરા મદદગાર હે, ઝોર તુઝહીપર તવકકુલ
 કરતા હું, ઝોર બાજ ગસ્તીબી મેરી જનીબ હે, બાદ ઇસકે
 ફરમાયા, કે ઉમર સાઅદ, કહાં હે ? મેરે પાસ લેજો, વોહ
 નહીં આહતા, કે હજરતકો મોંહ દીખાયે, લેકીન આખેરલ
 અમર તવઅન વ કરહન ખીદમતે ઇમામ હુસેન અલે, મેં
 આયા, હજરતને ઉસસે ફરમાયા, કે ઉમર બીન સાઅદ, કયા

તુ મેરે કલકા ધરાદા રખતા હે ? બ ઉમ્મીદે હુકુમત
 (રચ) કે, ઇખ્તે ઝીયાદ હરામખદા તુજકો દેગા, જનલે હરગીઝ
 તુજકો હુકુમત (રચ)કી મોયસ્સર નહોગી, ઓર જનાબ રિસાલત
 મઆબ સલ,ને મુજકો ખખર દી હે, કે વોહ બાદ મેરી શહાદત
 કે દુનીયા વ આખેરતમેં આરામસે નહીં રહેગા, ઓર ગોયા મેં
 દેખતા હું, કે જલ્દતર તેરે સરે નજીસકો નેજેપર ખુલંદ કીયે
 હુયે, દરવાજયે કુફેપર લેખવેંગે, નેજેકો વહાંપર ગાડ દેંગે,
 લડકે તેરે સરપર પથ્થર મારેંગે, યે સુનકર ઉમર ખીન સાઅદ
 ગુસ્સેમેં આયા, ઓર અપને લશકરસે કહા, કે કયા ઈંતિઝાર
 કરતે હો, ઓર કીસ વાસતે મોહલત ઇમામ હુસેન અલે,કો
 દી હે ? જલ્દ કામ હુસેન અલે, ઓર ઉનકી અવલાદ વ
 અસહાબકા તમામ કરો, કયું કે વોહ એક લુકમેસે જ્યાદા નહીં
 હેં, શીર બરોજે શબે દીગર હજરત બઆવાજે ખુલંદ શીસ
 ખીન રખા, હીજળ ખીન હજર, કેસ ખીન અશઅસ, જેદ
 ખીન હારેસકો પુકારા, કે તુમને હમકો નહીં લીખ્યા હે, કે
 હમારે પાસ તશરીફ લાઇયે, કે મેવે તૈયાર હેં, ઓર તમામ
 સહરા સરસખજ હે, ઓર લશકર આપકી નુસરતકે વાસતે મવ-
 જુદ હે, જલ્દ આઇયે, તાકે હમ આપકી નુસરત કરેં, લીખ્યા
 હે, કે કેસ ખીન અશઅસ મલઉનને કહા, કે યે ખાતેં કુછ
 ફાયેદા બખ્શ નહીં હેં, ચલીયે ચઝીદસે બયઅત કર લીજીયે,
 હજરતને ફરમાયા, કે યે તો મુઝસે કબી નહોગા, કે ફાસીક ઓર
 ફાજીરકી ઇતાઅત ફરજંદે રસુલ સલ, કરે, ઓર બઆવાજે
 ખુલંદ ફરમાયા, “યા ઇબ્રાહીમ ઇબ્ની અન્જમતો ખેરખી વ
 રખોકુમ અન તરહમુની આઉજો બી વ રખોકુમ મીન કુલ્લે

મુત કળખેરીન લા યુમેનો બે યવમીલ હીસાખ.” પસ હજરતને
 યે ફરમાકે, તરફ અપને અસહાખ રીદવાનલાહો અલયહીમ અજ
 મધનકે મુરાજેઅત ફરમાઈ, ઓર ધરિદા જંગે અહલે બિદઅતો
 જુલમસે કીયા, અશકીયાનેબી વાસ્તે કલે ફરજદે રસુલ સલ, કે
 ઘોડે ઉઠાયે, ઓર તલવારે નંગી લીયે હુયે. વાસ્તે કલે અહલેબેત
 અલે, કે ઝપટે, જખ યે કેશીયત હુર ખીન યઝીદ રયાહી રહ,
 ને દેખી, કે અંજનમકાર જંગ શુર હોગધ, ઓર કીસીતરેહ યે
 અશકીયા રાહે રાસ્તપર નઆયે, ધખરાકે પાસ ઉમર ખીન સાઅદકે
 આયે, ઓર કહા, કે અય ઉમર ખીન સાઅદ કયા ફરજદે રસુલ
 સલ, કે મયે અહલેબેતકે કલહી કરેગા ? ઉસને કહા કે હાં, ફરજદે
 રસુલ સલ, ઓર ઉનકે અસહાખ વ અહલેબેતકા સર કાટેંગે, ઓર
 પાનીકા એક કતરા નદેંગે, હલ્તાકે હાય કાટ ડાલેંગે, ઉસવક્ત હજરત
 હુરને ફરમાયા, કે અય ઉમર ખીન સાઅદ ઇસ કામસે બાઝ આ
 ઓર ઇસ ગમમે રસુલે મકખુલ ઓર અલી ઓર ફાતેમાકા
 નરલા, ઉસને જવાબ દીયા, કે હુકમે યઝીદ યેહી હે. પસ હજરત
 હુર અપને મુકામપર વાપસ આયે, ઓર કુરરા ખીન કેસસે પુછા,
 કે તુને ઘોડેકા જવ દીયેહેં યા નહીં ? ઉસને કહા કે નહીં. યે સુન-
 તેહી જનીબે લશકરે ઇમામ હુસેન અલે, રવાના હુયે. જખ
 મહાજર ખીન ઐસને યે હાલ દેખા, તો હજરતકે કરીખ આયા
 કયા દેખતા હે, કે હજરત હુરકે તમામ જસમપર લરજ પડાહે.
 ઓર થરથર કાંપ રહેહેં, ઉસવક્ત મહાજર ખીન ઐસને કહા, કે
 અય હુર હમ તુજકો બડા શુજઅ જાનતે થે, અખ ઇસ કદર
 તુમ કાંપ કયું રહેહો ? ઉનહોંને જવાબ દીયા, કે ઇસવક્ત અપને
 તઈ દરમ્યાન દોજખ ઓર બેહિશ્તકે તોલતા હું, જખ વહાંકે

અળખકા ખ્યાલ કીયા, તો બેઠખિતાર મેરા ચે હાલ હોગયા, કે મેને સવાબે બેહિસ્તકો ઈખિતાર કરલીયા, અગર મુજકો જલાયે, યા પારચા પારચા કરે, તોભી અળખે જહન્નમકો હરગીઝ ઇખિતાર ન કરેંગા, ચે કેહકે ખીદમતે ફેઝહરજત જનાખ ઇમામ હુસેન અલે, મેં પહોંચે. ઓર બદરગાહે ખુદાવદે આલમ અર્ઝ કીયા, કે ખુદાવંદા તુ મેરી તોખા કુખુલ ફરમા, ઓર મેં સદક દિલસે તેરે નખીકી આલકો દોસ્ત રખતા હું. બાદ ઇસકે કદમે ઇમામ હુસેન અલે, પર ગીર પડે, ઓર ઉજરે તકસીર બળ લાયે, ઓર કુખુલે તોખાકે તલગખાર હુયે, ઓર અર્ઝ કીયા, કે યા હજરત; મેરી તોખા ખુદાવદે આલમ કુખુલ ફરમાયેગા ? હજરતને ફરમાયા, હાં, કુખુલ કરેગા.

**જાં બાજાંને ઇમામ હુસેન અલે, કા
મયદાનમેં જાના ઓર શહીદ હોનાં;**

બાદ ઇસકે હજરત હુર જનાખ ઇમામ હુસેન અલે, સે રખસત લેકે, મયદાને જંગમેં આયે, ઓર ચે રજજ પરહા, “અય કોમ ! ફરજદે રસુલ સલ, કો કતલ ન કરો. ઓર ફરજદે રસુલ સલ, કે બચ્ચોંપર પાની પુરાતકા બંદ ન કરો, તીશનગીચે રોઝે કયામતસે ડરો.” ગરઝકે ઇસી તરેહકી બહોતસી બાતેં નસીહત આમેજ ફરમાઇ. લેકીન કીસીને ન સુના, ઉસ વક્ત હજરત હુરને બહોતહી કોમે અશકીયાપર લાનત ઓર મલામત કી, ઇસકે, બાદ કોમે અશકીયાને બહોત તીર જનીબે

હજરત હુર કેકે, હજરતને ચાહા, કે દીદારે આપેરી વ સચ્ચા
 હોતે કદમ ખોસી ધમામ હુસેન અલે, કી હાસીલ કરે, જનીએ
 ધમામ હુસેન અલે, કે શીરે, ઉસ વક્ત ઉમર ખીન સાઅદને એ
 કે તીર જનીએ લશ્કરે ધમામ હુસેન અલે, ફેંકા. ઓર કહા,
 કે અય ગીરોહુ કુફા વ શામ, યાદ રખ્યો કે, પેહલે મેંહીને તીર
 લશ્કરે ધમામ હુસેન અલે, પર મારા હે. બાદ ઉસકે અહલે જ-
 કાને ઈસ કદર તીર તરફ લશ્કરે ધમામ હુસેન અલે, કે ફેંકે,
 કે હજરતકે સખ અસહાય જખમી હોગયે, ઓર કરીખ પચાસ
 અસહાય ધમામ હુસેન અલે, કે શરખતે શહાદતસે સેરાખ હો
 ગયે, યે દેખકર ધમામ હુસેન અલે, નેફરમાયા, કે અય દીનદારો
 હોશીયાર રહો, ઓર મરદાના કમરે હીમ્મતકો બાંધો, યે તીર પે-
 ગામે જંગ હે, ઉસ વક્ત હજરત હુરને અર્જ કીયા, કે હજરત
 અવ્વલ મુજકો ધજાત જહાદકી હો, તાકે અવ્વલ મેં આપકી
 નુસરતમેં શહીદ હોઈ, જખકે હજરતને ઇસરાર મુલાહજા ફર-
 માયા, તો ઉનકો જહાદકા ધજન દીયા, હજરત હુર ધમામ
 હુસેન અલે, કી કદમખોસી હાસીલ કરકર મયદાને જંગમેં ગયે,
 ઓર બહોત કાશીરોંકો કતલ કીયા, તાઅદાદે મકતુલેનમેં ધખતીલાફ
 હે. બાજોંને ચાલીસ આદમી લીખ્યે હેં, આખેરલ અમર લડતે
 લડતે બહોત જખમી હુયે, ઓર જમીનપર ગીર પડે, યે હાલ
 દેખકે ધમામ હુસેન અલે, મેદાને જંગમેં આયે, અબી રમકી
 જન બાકીથી, કે જનાખ ધમામ હુસેન અલે, બી ઉનકી બાલી-
 નપર તશરીફ લાયે, ઓર દસ્તે મુખારકકો બકમાલ શફકત હજરત
 હુરકે ચેહરેપર ફેરા, ઓર ફરમાયા, કે ખુદાવહે આલમ તુજકો
 બેહિસ્તમેં જગા દે, ઓર કયા ખુબ તેરી માંને તેરા નામ હુર

રખ્યા થા, વાકઈ તુ હુર યાની આગદ હે, દુનીયા ઓર ઉક
 ખામે. કેહતે હે, કે અબુ ઐયુબ ખીન મસરત અલેહીલ લાનતને
 ઉનકે શહીદ કીયા, ખાઝેને કહા, કે હજરતકે ભાઇ, ખેટ, ઓર
 ગુલામભી નુસરતે ઇમામ હુસેન અલે, મેં શહીદ હુયે, અબુ
 નસીબ ઉન દીનદારોંકા, ખાદ ઉસકે હરએક અસહાબ હજરત
 ઇમામ હુસેન અલે, સે ઇજને જહાદ લેકે મયદાને જંગમેં આતે
 થે, ઓર શરખતે શહાદતસે સેરાબ હોતેથે, ઓર જનાબ ઇમામ
 હુસેન અલે, બવકતે રખસત હરએક કે થે કેહતે થે. “ખાઝ
 મર ગયે, ઓર ખાઝ મુંતેઝરે મોત હે”, ઓર બદલ ન કીયા
 અપને દીનકો, યાને અપને દીનમેં તાદમે મર્ગ સાખીત કદમ રહે.”
 ઉલમાયે ઇમામીયાકે નજદીક બહોત રાવીયોંસે થે અમર અબુખી
 સાખીત હે, કે બહોત મલાયેકા વાસતે નુસરતકે આયેથે, લેકીન
 હજરતને નુસરત ઓર મદદ ઉનકી કુબુલ નૂંકી, ખુદાહીપર તકીયા
 ઓર ભરોંસા કીયા, ખાદ ઉસકે ખુરીર ખીન હસીર હમદાનીને
 જમે શહાદત નોશ કીયા, ઓર બહર ખીન ઓસ ઉનકા કાતીલ
 હે, ખાદ હુ વહબ ખીન અબુદુદ્દા શહીદ હુયે, જબકે ઉનકી
 ખીખીને થે હાલ દેખા, ખેતાખાના ઈતરફ લાશે શૌહરકે દોડી,
 ઓર મોહપર મોહ રખકે રોને લગી, જબકે શીમરને થે દેખા,
 તો અપને ગુલામકો હુકમ દીયા, કે ઇસ અવરતકો કતલ કર.
 ચુનાંચે બઝરખે ગુર્જ ઉસ નેઉસ અશીફકો હલાક કીયા, ઓર
 શૌહરસે મુલહેક હોગઇ, ઓર આખેરલ અમર ઉનકી માંભી
 હલાક હુઈ. રિવાયતમેં હે, કે હજરત વહબ ઓર ઉનકી
 માદર ઓર જૌઝા પેહલે નસંરાની થીં. હજરત ઇમામ
 હુસેન અલે, ને મુસલમાન કીયાથા ખાદહુ ઉમર ખીન ખાલેદ

બાદ ઉનકે બેટે ખાલેદ દોનોં રાહે ખુદામેં શહીદ હુયે,
 બાદહુ ઉસર ખીન અખદુલા મદહજ બાદહુ મુસલીમ ખીન
 ઓસજન; બાદહુ હખીય ખીન મુઝાહેર શહીદ હુયે, લીખખા હે,
 જખકે મુસલીમ ખીન ઓસજન, કરીય અમર્ગ પહોંચે, તો
 જનાખ ઇમામ હુસેન અલે, હખીય ખીન મુઝાહેરકે સિરહાને
 તશરીફ લાયે, ઓર બેહિશ્તકી ખુશખબરી દી, ઓર ફરમાયા
 કે ખુદા તુમપર રહમત નાજલ કરે, હમ તુમહારે પીછે
 આતેહોં. હજરત હખીય ખીન મુઝાહેરને જખ યે દેખા, તો
 મુસલીમ ખીન ઓસજનસે કહા, અય મુસલીમ મુઝપર દુશવાર
 હે, કે તુમકો ઇસ હાલસે દેખું, ઓર તુમકો બશારતે બેહિશ્ત
 હો, ઉસવક્ત મુસલીમ ખીન ઓસજનને બી નીહાયત
 ઝખફિ આવાજસે કહા, કે ખુદા મુજકોબી બશારતે બેહિશ્ત
 દે, ફીર હજરત હખીય મુઝાહેરને ફરમાયા, કે અય મુસલીમ,
 ચુકે મેંબી આમાદયે શહાદત ખડા હું, વર ન મેં વસીયતકે
 વાસતે તુમકો કેહતા, મુસલીમ ઓસજનને જવાબ દીયા, કે અય
 હખીય વસીયત યેહી હે, કે જનાખ ઇમામ હુસેન અલે, કી
 મદદસે હાથ ન ઉઠાના, યહાંતક કે શહીદ હો જઓ. બાદહુ
 જહીર ખીન કયનલ બજલી, બાદહુ માલેક ખીન ઇન્સકાહેલી,
 બાદહુ નાફિઅ ખીન હીલાલ શહીદ હુયે, લીખખા હે,
 ચુકે હર હમલેમેં યે સઆદતમંદ બહોત લોગોંકો કતલ કરતેયે,
 મુવાશીક રાયે ઉમર ખીન હિજ્જજ ઉમર ખીન સાઅદને હુકમ
 દીયા, તમામ ફ્રાજ એક મરતબે હમલાઆવાર હો, એક એક
 સે લડના મુનાસીબ નહીં હે, પસ શીખ લખનને મયસરા લશ્કર
 ઇમામે અરબપર હમલા કીયા, હાલાંકે લશ્કરે ઇમામ હુસેન અલે,

મેં બત્તીસ આદમી રહે ગયે, લેકીન નીહાયત મરદાનગીસે હમલા
 રોકતે થે, બાદહુ ઉમર મીન સાઅદને ઉમર બીન હસીન બીન
 નમીરકો પાંચસો તેરા બંદાબંદે સાથ વાસતે મદદે શીમરકે બેળ.
 ઉસવક્ત મયદાને હરખ બ્યાદા ગર્મ હુવા, ચહાર બનીબસે મેંહ
 તીરોંકા ઇમામ હુસેન અલે, ઝોર ઉનકે અસહાયપર પડતાથા,
 ઉમર સાઅદને હુકમ દીયા, કે ખેમયે અહલે હરમમેં આગ લગાદો,
 ચુનાંચે અયસાહી હુવા, કે આગ લગાદી ગઇ, અસહાયે હજરત
 બહોત કોશીશ કરતેથે, ઝોર ઉન મલાઈન કે માનેઅ હોતેથે, અગર
 ફાળે અશકીયાકે તરફસે સો મારે જતેથે, તો કુછ માલુમબી નહી
 હોતાથા, ઝોર હજરતકી તરફસે અગર એકબી શહીદ હોતા, તે
 ફૈરન માલુમ હોજતાથા. તા ઈકે લડતે લડતે વકતે ઝોહર આગયા,
 ઉસવક્ત અયુ તમામા સાઅદી રહી, ને બખીદમતે જનાબ ઇમામ
 હુસેન અલે, અર્જ કીયા, કે યા ઇબ્ને રસુલુલ્લાહ, લશકરે મુખાલીફ
 કરીબ હે, ચાહતા હું, કે અપની જન આપકે કદમપર નીસાર કરું,
 લેકીન મુજકો ઇસ અમરકી તમન્ના હે, કે આજ આપકે સાથ
 નમાજે આખેરી પરહ હું. જબકે હજરત સૈયદુશ શોહુદાને
 નામ નમાજકા સુના, એક આહે સદં દિલે પુર દર્દસે ખેંચી, ઝોર
 સર તરફ આસમાનકે ખુલંદ કીયા. ઝોર ફરમાયા, કે અય અયુ
 તમામા ખુદા તુજકો નમાજ ગુજરાંસે કરે, કે તુને ઇસવક્ત
 નમાજકો યાદ રખ્યા, ખેશક અવ્વલ વકતે નમાજ હે, હજરતને
 મુખાલેશીનસે મોહલત ચાહી, કે છતની મોહલત દો, કે નમાજ
 પરહ લેં, હસીન બીન નમીરને કહા, કે નમાજ તુમહારી કુખુલ
 નહીં હે, લીખ્યાહે, કે ઉસવક્ત હબીબ ઇબ્ને મુઝાહેર અલેહીર
 રહમતને કહા, કે આ મલઉન ! નમાજ તેરી તો કુખુલ હે, ઝોર

નમાજ ફરજ દે રમુલ સલ, કી કુચુલ નહીં ! ઇબને નમીર ગુસ્સેમે
 આયા, કયું કે “અલ હકકો મુરરન” મશહુર હે, ઓર હજરત
 હબીબ ઇબને મુઝાહરપર, ઇબને હમીરને હમેલા કીયા, હજરત
 ઇબને મુઝાહરને એક તલવાર ઉસકે ઘોડેકે મોંહપર મારી, કે વોહ
 બડકા, હબીબને ચાહાકે ઉસકો કતલ કરે. લેકીન અશકીયા ગુલ
 ઓર શોર કરકે વાસતે મદદ ઇબને નમીરકે કરીબ હબીબ ઇબને
 મુઝાહર આગયે. આખેરલ અમર છુડા લેગયે, અલગરઝ હજરતને
 નમાજકી નીયત ફરમાઇ, જહીર બીન કેન, ઓર સધદ બીન
 અબ્દુલ્લા હનશી, હજરતકે સમને ખડે હોગયે, ઓર જો તીરકે
 લશકરે શામસે આતાયા, અપને સીનેપે રોકતેયે, તા ઇકે સઈદ
 કસરતે જખમે તીરસે શહીદ હોગયે, ખાઝ રિવાયતમે હે, કે
 મોહલત નમાજે જમાઅત પરહનેકી ન દી, સખને નમાજે ફરાવાં
 અદા કી. બાદલું અબ્દુર રહમાન બીન અબ્દુલ્લા બજલી, બાદલું
 ઉમર બીન કરત અનસારી બાદલું જોન આબદ કરદયે અબુજર
 ગફફારી રહી, બાદલું ખંતલા ઇબને અસઅદ શાશી, બાદલું સૈયદ
 મદ બીન ઉમર, બાદલું યહયા બીન મુસલીમ, બાદલું કુરા બીન અબ્બા
 કુરા ગફફારી, બાદલું ઉમર બીન મુતાઅ બઅશી, બાદલું હીબન
 બીન મસરક, બાદલું જનાદા બીન હારેસ, બાદલું
 અબ્દુર રહમાન બીન ઉમર, યકે બાદ હીગરે મયદાને શહાદતમે
 આઆકે, જોરે જવામરદી ઓર બહાદુરી દીખા દીખાકે, બહોત
 અહલે શામકો કતલ કરકે, જામે શહાદતસે સેરાબ હોકે, તરફ
 આલમે બકાકે ગયે, બાદ ઇસકે આબસ બીન શીસ શાકરીને શોદબ
 મૌલાસે અપને કહા, કે આજ કયા ઇરાદા હે, ઉસ સઆદતમંદને
 જવાબ દીયા, કે આજ હજરતકે કદમપર જાન નીસાર કરેંગે.

આખસને કહા, અયસાહી મુનાસીખ હે, કયુંકે આજકા દીન તહસીલે સઆદતે ઉખરવીકા હે, અગર આજ મહરમ રેહ જાઈગે. તો ઇમામ ઉમર તાઅસસુદ કરેંગે, ઓર બરોજો કયામત અલી ઓર ફાતેમા ઓર અહમદ મુજતબા સલ,કા કયા મોંહ દીખાઈગે, ઓર હી સાંખ રોજો જઝા કરીખહે, આખીરકો દોનોં દીનદાર ખીદમતે આખ રકત ઇમામ હુસેન અલે. મેં હાઝીર હુયે, ઓર રખસત હાસીલ કરકે મયદાને જંગમેં આયે, ઓર દરજયે શહાદતપર ફાયેજ હુયે, બાદહુ પીસરાંને અબદુર રહમાન ગફફારીને ઇમ્મજતે જહાદ ચાહી, ઓર મયદાને રજમગાહમેં આકે ખુખ લકે, ઓર શહીદ હુયે, બાદહુ જખાદા ખીન શાઅસાન મયદાને જંગમેં તશરીફ લાયે, લીખ્યા હે કે ઉનકી તીરકશમેં સીફ આઠ તીર થે. વોહ સખ તરફ તશકરે શામકે ફેંકે, ઓર પાંચ શખ્સોંકો વાસીલે જહન્નમ કીયા, ઓર શહીદ હુયે. બાદહુ સેફ ખીન અખીલ હરસ માલેક ખીન અખ-દુલ્લાખી શહીદ હુયે, ઓર હજરત હખીખ ઇખને મુઝાહેરખી જોકે પુરાને દોસ્ત વફાદાર હજરતકે થે, શહીદ હુયે, જખ સખ અનસાર હજરતકે શહીદ હો ચુકે. નોખત અજીજોંકી પહોંચી. સખ અવલાદે હજરત ઇમામ હુસેન અલે, ઓર અવલાદે અમીરલ મોઅમેનીન અલી ઇખને અખીતાલેખ અલે, ઓર અવલાદે હજરત ઇમામ હુસન અલે, ઓર અવલાદે મંકરે તૈયાર ઓર અવલાદે અકીલ જમા હુયે, ઓર એક દુસરેકો વીદાઅ કરકે, ઇખને જહાદ હાસીલ કરકે, બાદ કતલ કરને મલાઇનકે શરખતે શહાદતસે સેરાખ હોતેથે, લીખ્યા હે, અજીજોંમેંસે જ-સને પેહલે ઇખને જહાદ હાસીલ કીયા, અખદુલ્લા પીસરે મુસલીમ ઇખને અકીલ થે. રિવાયતસે માઝુમ હોતા હે,

કે પાંચ ભાઇ જનાખ ઇમામ હુસેન અલે, કે કરખલામે' શહીદ હુયે, અખખાસં, જાફર. ઉસમાન, મોહંમદ, અખદુદલા રીદવાનલાહો અજ મધન. માદરે જનાખ અખખાસ અલે, ઉમમુલ બનીન દુખતરે ખુરામ કલાખીયાકા થી, ઓર મદીનેમે વાસતે પરવરીશ ઓર પરદાખતે હજરત સુગરા, દુખતરે જનાખ ઇમામ હુસેન અલે, જોકે ઉસ જમાનેમે બહોત અલીલ થીં, રેહગઇ થીં, લીખખા હે, કે જખ મદીનયે મુનવ્વરામે ખખરે શહાદત ફરજંદાંને સઆદત નીશાનકી હજરત ઉમમુલ બની નને સુની, જન્નતુલ બકીયામેં જાફર, ઇસ દરદસે નૌહા વ ખુકા ફરમાતી થીં, કે અહલે મદીનાકે દીલ પાશ પાશ હો જાતેયે, ઓર બેસાખતા રોને લગે થે.

શહાદતે જનાખ હજરત કાસીમ અલે, કા હાલ.

રિવાયત હે, કે બાદ શહાદતે ઓન ઓર મોહંમદ કે હજરત કાસીમ ઇબ્નુલ હુસન રહી, ઇમામ અલે, કે પાસ આયે, ઓર અઝ કીયા, કે અય અમ્મે ખુન્નુર્ગવાર અબ મુજકોબી મયદાનકી ઇજ્જત હો, આપને ફરમાયા, કે ભાઇ હુસનકી નીશાની એક તુમ બાકી હો, ઇસ વક્તકે ભાઇકી યાદ આતી હે, તુમકો દેખ-ફર તસકીન હોજતી હે, સો તુમબી રખસત માંગતે હો, મેરે છતેછ તુમકો કયુંકર રખસત કરં. હજરત કાસીમને બહોત

ઇસરાર કરનેસે આપને મજબુર હોકર ઇજ્જત દી, જીસ વકત
 હજરત કાસીમ મમદાને જન્મમેં આયે, તબ ઉમર સાઅદ
 શકીસે બઆવાઝે ખુલંદ કહા, કે અય શકી, અબ્બી કહો અ-
 પની ઇજ્જ રસાનીપર નઝર કર, ઓર ઇતાબે જનાબ રસુલે
 મકબુલ સલ, કે ઇતાબસે ડર, આખીર બાદ મોતકે ખુદા
 વ રસુલસે કામ પડેગા, ઉસ શકીને યે સુનકર જવાબ દીયા,
 કે જબતક યઝીદકી મુતાબે અત ન કરોગે, હમારે પંજયે
 સીતમસે રહાઇ ન પાઓગે. આપને ઉસકી કસાવતે કલખીપર
 તકરીરેં કી, ઓર શમશીરે આબાદારકો મ્યાનસે નીકાલકર ફરમાયા
 કે અબ કીસ પ્યાદેકે સરપર અજલ સવાર હે, જો મેરે સામને
 આવે. લશ્કરે ઉમર સાઅદ આપકી બાહાદરીસે લરજા ઓર
 આપકી દીલાવરીસે હીરાસાં થા, કીસીકો મજલે મુકાબેલા નથી.
 આખીર અરજક નામી સીપેહસાલાર હજરત કાસીમકે મુકાબે
 લેકો આયા, આપને કમાલ બાહાદરીસે ઉસકો ઓર ઉસકે ચારે
 બેટાંકો વાસીલે જહન્નમ કીયા, બાદ ઉસકે જો સામને આતા, આ
 પકી તેજે બેદરેગસે જહન્નમકો જતા. યહાં તકકે તીસ પ્યાદે ઓર
 પચાસ સવાર હજરત કાસીમકી શમશીરે આબાદારસે મારે ગયે,
 શીર તો ફોળે અશકીયામેં તલાતમે અઝીમ બરપા હુવા, ઓર
 ઉમર સાઅદ લશ્કરપર ખફા હુવા, કે અય લોગો, કે યે એક સવારે
 નામદાર હે ઓર તુમ હજારોંમરદાને આઝમુદાકાર, ઇસકા મારના
 તુમકો કયા દુશવાર હે ? યે સુનકર સબને દુરસે તીર બરસાને શુર
 કીયે. ઘોડા હજરત કાસીમકા જબમેંસે ચુરચુર હોકર જમીનપર
 ગીરા, ઉસી હાલતમેં એક નેજા શીસ બીન ઉમર સાઅદને હજરત
 કાસીમકે સીનેપર અયસા મારા, કે પુસ્તસે પાર હોગયા. અલગરઝ

શીર તો અલત તવાતર કરીય સત્તાઇસ જખમકે હજરત કાસીમકે બદનપર આયે, હજરતને ખેતાય હોકર અપને અમ્મે ખુજુર્ગવારકો આવાજ દી “યા અમ્માહો અદરેકની” હજરત ઇમામ હુસેન અલે, આવાજે દર્દનાક સુનકર હજરત કાસીમકે પાસ આયે, ઝોર ઉનકે તર્ફ ઉઠાકર ખેમેમેં લાયે, ઝોર સર ઉનકા અપની જનોંપર રખ્યા. ઝોર ઉનકે ચેહરેકા ગીરદો શુબાર અપને દામનસે પુછતે થે, કે નાગાહ હજરત કાસીમ આપકા જમાલ બાકમાલ દેખતે હુસેન જનીખે ખેહિસ્ત રવાના હુયે. “કાલુ ઇન્ના લિલ્લાહે વ ઇન્ના ઇલયહે રાજે ઉન.”

જનાબ અખ્યાસ અલે, કા હાલ.

હાલમેં જના અખ્યાસ અલે, કે લીખ્યા હે, કે અપને સખ ભાઇયોંસે બડે થે, ઝોર હુસ્નો જમાલ, ઝોર શુજ્જઅત ઝોર કુવ્વત ઝોર તનોમંદી ઝોર કદો કામતમેં અહલે જમાનાસે મુમતાજ થે. જખકે આપ અરપે દો રિકાબાપર સવાર હોતેથે, આપકે કદમેં અકદસ જમીનસે મીલતે રેહતે થે, જનાબ હજરત અખ્યાસકો બવજેહ હુસ્નો જમાલ ખુદા દાદકે માહે બની હાશીમ કેહતેથે, બરોજે આશુરા હજરત ઇમામ હુસેન અલે,ને અપને લશ્કરે કલીલકા ઉનહેં અમલદાર ફરમાયાથા, વફાદારી ઉનકી મશહુર હે. લીખ્યા હે, કે જખકે જુમલે અસહાખે અખયાર જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, કે દરજયે શહાદતપર ફાયેજ હોચુકે, ઝોર અગરાબી શરયતે શહાદતસે

સેરાખ હોકે, તરફ બેહિસ્તકે જાયુકે, સીફ જનાખ અખખાસ
 ઓર અલી અકબર, ઓર અલી અસગર, ઓર જનાખ
 ધમામ જયનુલ આબેદીન અલે, કે જો કે ઉસદીન બહોત
 અલલ થે, ઓર શીદદતે મરઝસે બેહોશ પડેથે બાકી રહે,
 ઉસવક્ત જનાખ અખખાસ અલે, ને ખીદમતે જનાખ ધમામ
 હુસેન અલે, મેં અર્ઝ કીયા, કે અય આકા, મુઝેબી રખસતે
 જહાદ મરહમત ફરમાયેં, તાકે મેંબી અપની જાન આપપરસે
 નીસાર કરું. ઓર દરજયે શહાદતપર ફાયેજ હોઉ. યે સુનતેહી
 જનાખ ધમામ હુસેન અલે, રોતે લગે, ઓર ફરમાયા, કે અય
 ભાઇ, કયા તુમબી ઇસ વક્તમેં હુસેન અલે, કા સાથ છોડ દોગે?
 તુમહારી વજેસે તો કમર હુસેન અલે, કી મજબુત હે, બાદ
 તુમહારે હુસેન અલે, કયુંકર જી સક્તા હે, યે સુનકર જનાખ
 અખખાસને એક આહે સદં બ દીલે પુર દર્દસે ખેંચી, ઓર
 અર્ઝ કીયા, કે અય આકા, જખકે સખ ભાઇ ઓર દોસ્ત ઓર
 અજીજ આંખોકે સામને કતલ હોજાયેં, તો અખ કયા લુટ્ટે
 જીંદગી હે. યે ગુલામ અખ અપની જીંદગીસે બેજાર હે, ઓર
 આરજુમંદ હે, કે જલ્દ અપને ખાલેકે આદીલસે મુલાકાત કરે,
 અખ તાખ જ્યાદા મુસીબત વ અલમ ઉઠાનેકી નહીં હે. આહતા
 હું કે અગર આપ ઇજને જહાદ અતા ફરમાયેં, તો ઉન મલા
 ઇનકા મરજ સરસે બાહર લાઉં, જખ જનાખ ધમામ હુસેન
 અલે, ને મુલાહઝા ફરમાયા, કે વાકઇ જનાખ અખખાસ ગમમેં
 દોસતોં ઓર અજીજોંકે મુઝતર ઓર ગમનાક હેં, ઉસ વક્ત
 ઇરશાદ ફરમાયા, કે અય ભાઇ, સખ અહલેબેતે રિસાલત બોહત
 પ્યાસે હેં, ખુસુસન તુમહારી ભતીજ સડીનાકા તો અજખ

આલમ હે, કે શીદદતે તીશનગીસે જખાન ખુશક હો ગઈ હે, ઓર અલી અસગરકા તો શીદદતે તીશનગીસે કલેજ ભુન, જતાહે, કોઈ સખીલ પાનીકી ઉનકે વાસતે કરો, યે સુનતેહી જનાખ અખખાસ કરીખ લશકરે કુફરારકે આયે, ઓર ફરમાયા કે અય કોમે અશકીયા, અગર તુમહારે ગુમાનમેં હમ ગુનાહ-ગારહેં, ઇન નંહને નંહને ખચ્ચોં ઓર ઓરતોંને કયા કુસુર કીયા હે? ઇનપર રહમ કરો, ઓર થોડાસા પાની પીલાદો, જખકે ઇન અશકીયાને કુછ નસીહત કુખુલ ન કી, ઓર એક કતરા પાનીકે દેનેકા ઇક્રાર ન કીયા, તો હજરત અખખાસ અલે, માયુસ ખિદમતે જનાખ ઇમામ હુસેન અલે, મેં હાઝીર હુયે, ઓર કેશીયતે સંગદીલી ઉન ઝાલીમોંકી ખ્યાન કી, નાગાહ ખેમેસે શોરે અલઅતશ, અલ અતશકા ખુલંદ હુવા, મુકામે ગોર હે, કે કયસી તીશનગી ઇન ઇતફાલે ખુદ સાલપર ગાલીખ થી, કે વોહ ફુલસે ખદન મુતગૈયુર હોગયે થે, ઓર આંખોંમેં હલકે પડ ગયેથે. ઓર આવાજે અલઅતશ સુનકે જનાખ અખખાસ અલે, ખેતાખ હોગયે, ઓર ઉસી વક્ત ઘોડેપર સવાર હોકે, એક હાથમેં અલમ વ મશક ઓર દુસરેમેં નેજ લેકે, પુરાતકી તરફ ચલે, જખકે કરીખ પુરાતકે પહોંચે, ચાર હજર ચોકીદાર નેહરે પુરાતપર ઉમર સાઅદને મુકરર કીયે થે, ઇસલીયે કે, પાની ખેમયે અહલેખેતમેં કીસી તરેહ જાને ન પાયે, ઇન સખ મુખાલેશીને દરીયાને તીરોંકા મેંહ ઉસ મઝલુમ ઓર ખ્યાસેપર ખરસાયા, હજરત અખખાસને ઉનકો દફા કરના ચાહા, લીખખા હે, કે પેહલેહી હમલેમેં અસ્સી અ-શકીયાકો વાસીલે જહન્નમ કીયા, ઓર આપને નેહરે પુરાતમેં

ફૈરન ઘોડા ડાબ દીયા, ઓર બસબસ શીદદતે તીશનગીકે હાથમેં પાની ઉઠા લીયા, લેકીન જબકે પ્યાસ ઇમામ હુસેન અલે, ઓર ઉનકે ઇતફાલે ખુદ સાલકી યાદ આગઇ, ઇસ શીદદતસે રોયે! કે દોનોં આંખોંસે ગોયા દો ચક્ષમે જરી હુયે, ઓર પાનીકો ફેંક દીયા, ઓર બકમાલ અફસોસ ફરમાયા, “હાજી હુસેનુન ઝામીયન શીલ હીને વ નશ ર બન્ના બારેદલ મોઘનિ” યાને અય અબ્બાસ ઇમામ હુસેન અલે, આકા ઓર ઇમામ તેરાતો મયે ઇતફાલે ખુદ સાલ પ્યાસે હેં, ઓર તુ પાની પીનેકા કરદ કરતા હે, યે શેવયે વફાદારીસે બહોત બઘદ હે, શીર મશક પાનીસે ભર લી, ઓર દોશે અકદસપર રખલી, ઓર રૂખ ખેમયે અહલે હરમકા કીયા, યે દેખકે સબ શામી ગીદ હજરતકે જમા હોગયે, ઓર ઉમર સાઅદને તાકીદ કી. કે હરગીઝ પાની લેકે અબ્બાસકો ન જાને દો, અગર પાની ખેમેતક પહોંચ જાયેગા, તો તુમસે કાઇ જાંદા ન બચેગા, યે સુનકે ફ્રાંજકે લોગોંને હજરતકો ઘેર લીયા, ઓર હર ચહાર તરફસે વાર નેજા વ તલ્લવાત્રકે કરને લગે, ઓર તીરોંકી ખોહાર ઉસ વફાદારપર કરતેયે, નાગાહ ઇબને વરકા'કમીન ગાહસે આયા, ઓર હકમ ખીન તુફેલનેબી ઉસકી મદદ કી, એક અયસી ઝરખ ઉસ ગરીબ મઝલુમકે સીધે હાથપર મારી, કે દસ્તે અકદસ જુદા હોગયા, ઉસ વકત હજરત અબ્બાસને મશકકો બાયેં હાથમેં લીયા, નાગાહ હકમ ખીન તુફેલને અયસી ઝરખત ઉસ ગરીબકે દસ્તે ચપપર મારી. કે વોહ બાયાં હાથબી જુદા હોગયા, આખીર હજરત અબ્બાસને દાંતોંમેં મશકકો લે લીયા, કે શાયદ ઇસી તરેહ પાની બચ જાયે, ઓર ઘોડા ફુડાયા, કે પ્યાસોં તક કીસી તરેહ જલદ પાની પહોંચ જાયે, તાકે

કોઈ લડકા પ્યાસસે ન મર જાય, નાગાહ એક તીર મશકપર
 પડ ગયા, ઓર તમામ પાની જમીનપર બેઠ ગયા, ઉસ વકત
 હજરત અબ્બાસ બહોત રોયે, ઓર નીહાયત અદસોસ કીયા-
 નાગાહ એક તીર સીને અકદસપર કીસીને મારા, ઉસ વકત
 ઘોડેપર સંબલ નસકે, ઓર બઆવાળે હુજીં ઇમામ હુસેન અલે,
 કો ઇસ તરેહસે પુકારા, કે અય અબ્બાહો અદરેકની, યાને અય
 બાઇ અબ્બાસકી ખબર લીજીયે, ઉસી હાલતમેં નોફલ ખીન
 અરજકને એક ગુર્જ સરે અકદસપર મારા, કે રહે અકદસને
 તરફ આલા ઇલ્લીઈન કે પરવાઝ કીયા. જખ યે આવાજ હ-
 જરત ઇમામ હુસેન અલે, કે ગોશે અકદસમેં પહોચી, નીહાયત
 ખેતાખીસે શરતાતેયે, “અલ આના ઇન કસરા ઝહરી,” યાને
 ઇસ વકત ફમર હુસેન અલે, કી કુટ ગઇ, ઓર ઇમામ હુસેન
 અલે, બહોત રોયે, ઓર ઉફતાં વ ખેળાં લાશે અબ્બાસપર પહોંચે,
 કીસ હેસીયતસેકે જનાખ અલી અકબર તો હાથ ઇમામ હુસેન
 અલે, કો પકડે હુયેયે, ઓર ઇમામ હુસેન અલે, નીહાયત ખેતા
 ખાના ઓર રોતે હુયે, તરફ લાશે અબ્બાસકે પહોંચે, બાઝ
 મોઅરરખીનને લીખ્યા હે, કે જવાખ અબ્બાસમેં રમકી જાન
 બાકી થી, લેકીન ચુકે આંખોમેં તીર ગીરે હુયેયે, ખીદમતે ઇમામ
 હુસેન અલે, મેં અર્જ કીયા, કે અય આકા, મેરી આંખસે
 તીર નીકાલ લીજીયે, તાકે બવકતે મર્ગ આપકી જીયારતસે મુશરા
 રફ હોજઈ. હજરત ઇમામ હુસેન રદી, ને તીર આંખસે ની,
 કાલા, ઓર બનીગાહે હસરત હજરતકી તરફ દેખા, ઓર
 ઇતિકાલ ફરમાયા, જખ જનાખ અબ્બાસ અલે, શહીદ હોગયે,
 જનાખ ઇમામ હુસેન અલે, રોતે હુયે ખેમેકી તરફ રવાના હુયે.

ચુકે લાશે જનાખ અખખાસ નીહાયત રેજરેજથી, ઇસવજેસે
કનારયે નેહરે અલકમાપર રેહને દીયા, ઓર ગંજે શાહદામે
નલાયે, અલગરઝ બાદ શહાદતે જનાખ અખખાસ કે અહલેમેતે
રિસાલતમે યજુજ જનાખ અલી અકબર અલે, કે બાકી નરહા.

શહાદતે જનાખ અલી અકબર અલે.

જનાખ અલી અકબર અલે, કી ઉમર શરીફ માઅરકયે
કરબલામે અકારા યરસકી થી, હુસ્નો જમાલ વ ફઝલો કમાલમે
બેમીસાલ થે, ઓર ખલકન ઓર ખુલકન ઓર મનતકન મુશાખા
રસુલે ખુદા કેયે, હજરત ઇમામ હુસેન અલે, અલીઅકબર
કો બહોત દોસ્ત રખતેયે, એક લહઝા બેદેખે કરાર નયા
લીખ્યા હે, કે જખ અહલે મદીના મુશશાકે જયરતે રીસાલત
મઆખ સલ, હોતેયે, ખીદમતમે ઇમામનદવે અદીમુલમિસાલમે
આતેયે, ઓર જમાલ બાકમાલ હજરત અલીઅકબર પર નઝર
કરતેયે, તસવીરે પેગંબરે ખુદા આંખોમે શીરજતીથી, જખ
હજરત અલીઅકબર ને દેખા, કે મુખાલેશીન બરહે ચલે આતે
હે, ઓર કોઇ નાસીર વ મદદગાર બાકી નહીં રહાહે. ખીદમતમે
અપને બાપકે હાજીર હુયે, ઓર ઇબ્નઝત જહાદકી તલખ કી,
ઉસવક્ત જનાખ ઇમામ હુસેન અલે, નીહાયત ખેતાબીસે રોયે,
ઓર મોંહ જનીખ આસમાનકે કીયા, ઓર ફરમાયા કે ખુદાવંદા
તુ ગવાહ રેહના, કે મેરા ફરજંદ જો મુશાખા તેરે હખીબકે
હે, ઓર મેં જખ મુશતાકે જયારત તેરે હખીબકા હોતાયા, તે

ઇસકો દેખ લેતાથા, વોહબી જુદા હોતાહે. ખુદાવંદા, ઇન અશ કીયાકોબી જતલાયે અજબે સખત કર. બાદ ઉસકે બચાવાજે બુલંદ ઉમર સાઅદકો પુકારા, કે અય શકી કયા ચાહતાહે, કે મેરે ઇસ ફરજંદકો શહીદ કરે, ખુદાવંદે આલમ તુઝપર ગઝબ નાજલ કરે; ઓર કોઇ કામ તેરે ઉપર મુખારક નહોવે, ઓર બાદ મેરે ઉપર તેરે અયસે શખ્સકો મુસલ્લત કરે, કે દરમ્યાન રખતે બાબકે તુઝકો હલાક કરે, જયસા કે તુને મેરે રહમકો કતેઅ કીયા હે, ખુદા તેરેબી રહમકો કતેઅ ફરમાયે. તુને મેરે સાથ કુરાયત જનાબ રીસાલત મઆબ સલ,કી કુછ રીઆયત નકી, હાલાંકે જનાબ રસુલે ખુદા સલ,ને હમારે હકમે ફરમાયા હે, કે મેં તુમસે મજદુરી રીસાલતકી કુછ નહીં ચાહતા હું. મગર દોસ્તી અપની આલકી, તો તુને અય શકી, કયા ખુબ રીઆયત આલે મોહંમદ સલ,સે કી, ઓર યે આયત પરહી. “ઇન નદલા હસત-ફા આદમા વ તુહન વ આલા ઇબ્રાહીમા વ આલા ઇમરાના અલલ આલમીન, જુરરે યતન બાદોહા મીન બાદ, વદલા હા સમીઉન અલીમ” બાદ ઇસકે જનાબ અલી અકબર અલે, ઇમ્મઝતે જહાદ લેકે મયદાને જંગમેં આયે, ઉસવક્ત અલી અકબર ને એક રજ્જ ઉસ તીન દીનકી ભુખ વ ખ્યાસ, ઓર દોસ્ત વ અજબેકે ગમમેં અયસા પરહા, કે દિલ ગીરોહે શકાવત પઝોહકે હીલને લગે, જસકા તરજુમા યે હે, “મેં અલી ફરજંદે હુસેન ઇમને અલી હું, ઓર કસમ ખુદાકી કુરાયતમેં જનાબ રીસાલત મઆબ સલ,સે બનીસબત ઓરોંકે હમ અવલા ઓર બેહતર હેં, કસમ ખુદાકી હમ અહલેબેતે તુયુવ્વતપર ચઝીદ પલીદ કબી હુકમરાની નહીં કર સકતા, ઓર માશગા મેં તુમહારે સીનેમેં નેજ

અપના, તા ઇકે મેરા નેજા દોહરા હોજાયે, ઓર મેં તુમ અપની કતલ તલવાર આખરદારસે કરંગા, દરાં હાલેકે અપને આપકી હી-માયત કરનેવાલા હું, માનીન્દ કતલ કરને જવાનાને હાથેમી ઓર અરબી કે. " ઓર અયસે અયસે હમલે કીયે, કે રન બોલને લયા, તીન દીનકી પ્યાસમેં કુશતોંકે ઢેર લગા દીયે, દરીયા ખુનકા બહા દીયા, તમામ ફ્રાન્સમેં હીલચાલ મચાદી, બડેબડે પહેલવાનોં ઓર તજપાકારોંને જી છોડ દીયા, આખીરકાર સખ ભાગ ગયે, લીખ્યા હે, કે ઇસ હમલેમેં એકસો બીસ કાશીરોંકા દાખીલે જહન્નમ કીયા, હજરત અલી અકબરલી બહોત જખમી હુયે, મશહુર હે, કે જખમીકો બહોત પ્યાસ હોતી હે. હજરત અલી અકબર બેતાબાના ખીદમતમેં જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, કે તશરીફ લાયે, ઓર અર્ઝ કીયા, કે અય આપ્યા, પ્યાસને મુજકો હલાક કીયાહે, અગર થોડાસા પાની મુમકીન હો, તો મુજકો પીલા દીજયે, તો આપકે સખ દુશમનોંકા કતલ કર ડાલું, યે સુનકે ઇમામ હુસેન અલે, બહોત રોયે, ઓર ફરમાયા, કે અય ફરજન્દ બહોત દુશવાર હે, મોહંમદ સલ, ઓર અલી મુરતઝા ઓર હુસેન અલે, પર કે તુ પાની માંગે, ઓર કતરયે આબ ન દે સકેં ! અય ફરજન્દ, તુમપર ખુબ રૌશન હે, કે તુમહારા છોટા ભાઇ અલી અસગર મારે પ્યાસકે કરીબ બમર્ગ હે, એક કતરા આબ નહીં, કે ઉસકે હલકમેં ટપકાઉં, યે કેહકે જખાન અલી અકબરકી અપને મોંહમેં રખલી, ઓર ચુસી. લીખ્યા હે, કે જનાબ અલી અકબર અલે, ને ફૈરન અપની જખાન નીકાલ લી, ઓર અર્ઝ કીયા, કે અય આપ્યા, આપકી જખાન તો મેરી જખાનસે જ્યાદા ખુશક હે, લીખ્યા હે, કે જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, ને એક

અંગુલી દી, ઝોર ફરમાયા. કે જખ જ્યાદા પ્યાસ લગે, ઇસકો મોંહમે રખ લેના, ઝોર જાઓ જહાદ કરો, ઝોર અપને નાના રમુલ સલ, કે હાથસે જામે કવસર લો, શીર રખસત હોકે, જનાખ અલી અકબર મયદાને જંગમે આયે, ઝોર કલ્મ લશકરે શકાવત અસરપર હમલયે અવ્વલસે જ્યાદા યે હમલાકીયા, કે તમામ સફેં દરહમ ખરહમ હોગઈ. તમામ અશકીયા પરાગંદા હોગયે. લીખ્યા હે કે ઇસ હમલેમે સાઠ અશકીયાકો રવાનયે સકર કીયા. આખીરકાર મકનદ ખીન મરાહ અખદીને એક અયસી ઝરખત સરપર શાહખદયે કવનેન તુર દીદયે હુસેન અલે, યાને અલી અકબર કે મારી, કે ઝીનપર ઝુક ગયે, ઝોર ગરદન અરુપસે ચીમટ ગઇ, ઝોર ઘોડા અલી અકબરકો લેકે લશકરે અશકયામેં ધુસ ગયા, વોહ સખ લશકરે કુદા વ શામ હજરત અલીઅકબર હમ શખીહે પેગંબરપર ઝુલમ કરતેયે, હતતાકે ઝરખે શમશેર ઝોર નેજ ઝોર તીરસે જીરમે મુખારકકો પારા પારા કીયા, ઉસવકત હજરત અલી અકબરને ખઆવાજે હુજ જનાખ ઇમામ હુસેન અલે, કો પુકારા, કે અય ખાખા અદરેકની, દુસરી રિવાયમેં લીખ્યા હે, કે કીસી શકીને તીર હલકે શરીફમેં અયસા મારા કે વાર પાર હોયગા. ઝોર ખુન આંખોંસે બેહનેલગા, ઉસ વકત આવાજ દી, કે અય ખાખા જહદ તશરીફ લાઇયે, ઝોર આપપર અલી અકબરકા સલામે આખેરી હે, ઝોર મેરે નામે રમુલે ખુદાને એક જામે ખુશ ગવારસે મુઝે અયસા સેરાખ ફરમાયા હે, કે શીર કબી પ્યાસા નહોઈગા, ઝોર દુસરા જામ આપકે વાસતે લીયે હુયે હે. યે કેહકે મુરગે રહને તરફ ગુલશને જન્ન તકે પરવાજ કી, યે કેશીયત દેખકે જનાખ ઇમામ હુસેન અલે,

કી આંખોમાં દુનીયા સીયાહ હોગઈ, કમર ઝુક ગઈ, સીનેસે
 એક હુક ઉઠી, આંખોસે સેલાખે ખુન ખેહ ગયા, ઝોર ફરમાયા,
 કે ખુદાવંદે આલમ ઇસ કોમકો મીસ્લે કોમે આદ વ
 સમુદ કે હલાક કર, કે ઇન ઝાલીમાંને તેરે હખીબકી આલકો
 નાહક કતલ કીયા, ઝોર હતકે હુરમત કી, ઝોર ગમો અંદોહે
 અલી અકબરમે ફરમાયા, યા ખુનઘયા અલદ દુનીયા ખાદ
 કલ અફા” યાને અય અલી ખાદ તેરે દુનીયા ઝોર જાંદગાનીયે
 દુનીયાપર ખાક હે. ઝોર ઇમામ હુસેન ઉફતા વ ખેજાં ખેટકી
 લાશપર આયે, ઝોર ખેતાબ હોકર લાશે અલી અકબર પ
 ગીર પડે. ઝોર ખેહોશ હોગયે, જબ ગશસે ઇફાકા હુવા, તો
 આંસુ મુસલસલ જરી થે, ઝોર સરે અલી અકબર ગોદમે
 ઉઠાકર રખલીયા, ઝોર ચેહરયે હમશકલે પેગંબરસે ખાકો ખુન
 પુછતે થે લીખખા હે, કે એક ખીખી મીસ્લે ચાંદકે ખેમેસે ખાહે
 ર આઈ, ઝોર સર વ પા ખરહના વા ! અલી અકબર
 અહ વાહ અલા અકબર ! આહ કેહતી હુઈ તરફ કતલ
 ગાહકે દોડી, ઝોર ફરીયાદ વ વાવેલા કરતી થી,
 જબકે નાશે અલી અકબરપર પહોંચી, અપને તઈ લાશે અલી
 અકબરપર ગીરા દીયા. અખુમખફને લીખખા હે. કે
 મેંને લોગોંસે ફરીયાદત કીયા, તો માલુમ હુવા, કે વોહ
 ખીખી જયનખ ખીનતે જનાખ અલીઇ ખને અલીતાલેખ થી,
 આપકો અલીઅકબરકો ગમમે કુછ ખ્યાલ પરદેકા નરહા, ઉન
 હાંને અલીઅકબરકો પરવરીશ કીયા, જબ જનાખ ઇમામ
 હુસેન અલે, ને અપની બહેનકો દેખા, અલીઅકબરકો ભુલ
 ગયે, ઝોર ફરમાયા, કે અય બહેન ખેમેસે ખાહેર કચું નીકલ

આઈ, ઓર અપની અળા ઉરહાકર ખેમેમે પહોંચા ગયે, કયા ગય
રત થી, જનાખ ઈમામ હુસેન અલે, કો યે કામ બશરકા નથા.

શહાદતે અલી અસગર અલે,

બાદ શહાદતે અલીઅકબર કે હજરત અલી અસગર
કો મયદાને જંગમે લાયે, ઓર ગીરોહે જુદમ શઆરસે ફરમા-
યા, કે અય ઝાલીમો!! યે બચ્ચા છે મહીનેકા બેપાની હલાક
હુવા જતાહે, લિલાહ થોડા પાની ઇસકો પીલાદો, લીખ્યા હે,
કે હરમલા બન કાહેલ અસદીને એક તીર અયસા મારા, કે વોહ
હલકે ખુશ્ક અસગર પર લગા, ઓર વોહ બચ્ચા તડપ તડપ
કર ઈમામે હુસેન અલે, કે હાથપર મર ગયા, લીખ્યા હે, કે
હજરતને ઉસકી લાશ હાથસે મેદાનમે દફન કરદીથી.

શહાદતે જનાખ ઈમામ હુસેન અલે,

બતારીખ દસ મોહરરમ સને ૬૦, હીજરી તાવકતે ઝોહર
જખકે આપકે સખ અસહાબ વ અગ્જો ફરજંદ વ ભાઇ દરજ-
યે શહાદતપર ફાયેજ હોચુકે, ઓર કોઇ આપકા નાસીર ઓર
મદદગાર બાકી ન રહા. ઓર ઝાલીમોંકા ગલબા હુવા, નાચાર
વાસ્તે મુકાબલયે મુખાલેશીનકે મયદાને જંગમે તશરીફ લેગયે,
ઓર લડાઇ ઈમામ હુસેનસે શુર હુઇ, લીખ્યા હે કે હજરત

ઇમામ હુસેન અલે, ને તમામ લશ્કરકો પરાગંદા કર દીયા, ઓર
 દરીયા ખુનકા બહા દીયા, હર તરફ ગુલ વ શોરે અલઅમાન
 અલઅમાનકા ખુલંદ હુવા, હજરતકો ખાવજુદેકે ત્રીન હીનકી
 ભુક વ ખ્યાસ, ઓર અસહાય વ અહયાબકા ગમ, ફરજદોં ઓ;
 ર ભાઇયો ઓર અજીજોંકા અલમ થા, લેકીન ઇસપરબી અયસો
 જંગ કી, કે પરરે લશકરે મુખાલેશીનકે હમલયે શેરાનાસે તોડ
 ડાલે, બડે બડે સરકશોં ઓર જફાકારોંકે જ છુટ ગયે, જખ હ-
 જરતકે ગોશે અકદસમેં આવાજે અલઅમાન પહોંચી, તો જુલ
 ફુકારકો નીયામમેં રખકે કરીખ નેહરે પુરાત આયે, ઓર ઘોડા
 નેહરે પુરાતમેં ડાલા, ઉસવકત એક શકીને બઆવાજે ખુલંદ
 કહા, કે અય હુસેન, પાની પીનેકા કર્દ ફરમાતે હે, હાલાંકે લશકર
 આપકે ખેમેતક પહોંચ ગયાં, અગર જરા વકફા હોગા, ખેમયે
 અહલે હરમ લુટ લીયા જવેગા, બલાંઇમામ હુસેન અલે, અયસે
 ગુયુરકો યે સુનનેકી કખ બરદાસ્ત થી, ફૈરન તરફ ખેમેકે તશ-
 રીફ લાયે, દેખા કે ખેમયે અહલે હરમ શરરે લશકરે શામસે
 મહફુઝ હે, શીર લશકરે અશકીયાને શોરો ગોગા કીયા, હજરતા
 ઇમામ હુસેન અલે, ને તમામ અહલે ખેતે અસમતો તહારતકે
 કલમાતે તકસીન વ તશફી તલકીન ફરમાયે, ઓર ફરમાયા, કે
 અય અહલે ખેતે રસુલે ખુદા સલ, સખો શકીયાઇકો અપના
 શઆર કરો, ઓર મુસીબત વ અલમપર સખ ઇખત્યાર કરો, કે
 ઇસમેં ખાયેસે જ્યાદતી સવાખે આખેરત હે, અલગરઝ હજરત
 સજ્જાદ અલે,કો વસીયત કરકે ઓર તમામ અહલેખેત ઓર
 અપની ખ્યારી ખેટી સફીનાકો રખસત કીયા, ઓર મયદાને
 જંગમેં આયે, લીખખા હે, કે આપ અખકી મરતખે અયસે લડે,

કે કોઈ ઇસ તરેહ જંગ નહીં કર સકતા, અયસે અયસે, હમલે કીયે,
 કે તમામ લશ્કરે કુશ વં કામ જેરો જખર હોગયા, બહોત
 મલાઈનકો વાસીલે જહાનમ કીયા, મુઆરખીનને લીખ્યા હે, કે
 એક હજાર નવસો પચાસ અશ્કીયા હજરતકે દસ્તે મુખારક
 મોઅજ્જનુમાસે કતલ હુયે. ઓર પરિવાયતે મસજીદ આઠસો
 નશર વાસીલે દોજખ હુયે, બહરતોર ઇસ જંગમે હજરતકે
 જીસમે અકદસપર સ-તર જખમે તલવાર ઓર સ-તર જખમ
 નેજેકે થે. ઓર તીરોંકે જખમકા શુમારહી નથા, લેકીન બાઝોંતે
 લીખ્યા હે, કે હજાર વ નહ સદ વ પીંગહ વ એક જખમ થા,
 ઓર બાઝોંતે લીખ્યા હે, શુમાર નેજેકે જખમકા નથા અસલ
 યે હે, કે જખમોં ઓર હજરતકે હાથસે જીસકદર ઝાલીમ કતલ
 હુયે, ઉનકી તાઅદાદકા સહીહ તખમીના નહીં હોસકા, મગર
 ચુંકે દોનોં ચીજોંકી કસરત થી, રાવીયોંતે તખમીને જીનસે જયસે
 સુને લીખ્યે હે, ઓર ઇસકદર તીર હજરતકે જીરમપર પેવસ્ત
 થે, કે અયસા માલુમ હોતા થા, કે જોયા હજરતકે જીસમે અક
 દસપર (પર) નીકલે આયે હે, જખ બસબખ કસરતે જખમે
 નેગ વ શમશેર ઓર તીરકે હજરત બહોત મુઝમહલ હોગયે,
 એક લહઝા તવકકુફ ફરમાયા, નાગાહ એક મલકીને પેશાનીયે
 અકસદપર એક તીર મારા, જખ હજરત ઇમામ હુસેન અલે, ને
 તીરકો પેશાનીસે ખેંચા, એક પરનાલા ખુનકા જારી હોગયા,
 નાગાહ દુસરે લખનને એક તીરસે શાઅબ્યા સીનયે અકદસપર
 મારા, જખકે હજરતને ઉસકો બાહર નીકાલા, ખુન મીસલે
 ફવવારાકે ઉસસે નીકલતાથા, હજરત ઉસ ખુનકો ચુલ્લુમે લેકે
 અપને મોંહ ઓર રીશે અકદસપર મલા, ઓર ફરમાયા, કે ઇસી

તરેહ અપને પરવરદીગારસે મુલાકાત કરંગા. ચુકે હજરત
 ઇમામ હુસેન અલે, બહોતહી ઝખફ ઓર મુઝમહલ હોગયેથે.
 સબ અશકીયા કરીબ હજરત ઇમામ હુસેન ફરજ દે રસુલુસસકલેન
 કે આગયે. અબ્વલન હસીન ખીન નમીરને તીર દહને અકદસ ઇમામ
 હુસેન અલે, પર મારા. શીર અબુ ઐયુબ ગનુદીને એક તીર હલક
 શરીફ પર મારા, શીર ઝીરાઆ ખીન શરીફ અતતમીમીને આપકે
 બાયે હાથ પર વાર કીયા, શીર ઉસી મલઉનને દુસરા વાર આપકે
 મુંઢે પર કીયા, તો આપ સદમા વજખમે મુતતવાતરસે ઘોડે પર ઝુક
 ગયે, ઉસવક્ત સનાન ખીન ઇન્સ નખખને આપ પર અયસે ભાલેકા
 વાર કીયા, કે આપ બેહોશ હોગયે, ઓર તેવારકે પુસ્તે ઝીનસે
 નીચે આયે, ઉસવક્ત સનાન ખીન ઇન્સ નખખને ખોલી ખીન યઝીદ
 અસબહીસે કહા, કે બહોત જલ્દ સરે ઇમામ હુસેન અલે, કાટલે,
 ઉસ ઝાલીમને ઘોડેસે ઉતરકે ઇરાદા કતલ હજરતકા કીયા, લેકીન
 ઉસકે હાથ પાઉં કાંપને લગે. વોહ બાજ રહા. યે દેખકે શીખ્ર
 લખનને નીહાયત સુરઅતસે સરે અકદસ ઇમામ હુસેન અલે, કા
 કાટ લીયા, ઓર શીર હરમે મુખારકસે સદાયે અફસોસ વ વાવેલા
 વા મુસ્લીમતાકી ખુલંદ હુઈ. “ઇન્ના લિલ્લાહે વઈન્ના ઇલયહે
 રાજેઉન” યાલયતની કુનતો માઆહુમ ફા ફવજા ફવજન
 અઝીમા. ઓર બાદ જુદા કરનેકે સરે શરીફ ખોલીકા દે દીયા.
 આપકી શહાદતકે બાદ અશકીયાને તમામ ખેમેહાયે અહલેખેતે
 રસુલે ખુદા સલ, મેં આગ લગાદી, ઓર તમામ ઝેવર ઓર
 તખરશકાતે મોહંમદ સલ, વ અલી, ફાતેમા અલે, હત્તાકે ઓર-
 તોંકી ચાદરેં નીહાયત ખેરહમી ઓર ખેદરદીસે લુટ લીં. તુરરા યે
 હુવા, કે લક્કરે યઝીદમેં ઇસકે બાદ નમાને શુકરાના અદા કી

ગઘ. ઓર વોહ નમાજ “અહલા હુમ્મા સદ્દલે અલા મોહમદી
 ન વ આલે મોહમદીન” પર ખતમ કીગઘ. આપકે શહીદ હોને
 કે બાદ ઉમર ખીન સાઅદને અપને લશકરકો આવાજ દી, કે કોન
 કોન લાશે બેસર ઇમામ હુસેન અલે, કી પામાલ કરેંગે, લીખખા
 હે, કે દસ આદમી બધરાદયે પાયમાલીયે નાશે અકદસ લશકરસે
 બાહર આયે, જીનકે નામ યે હેં, ઇસહાક ખીન જોયરયા ખીઝરી
 અખનસ ખીન મુરતદ, હકીમ ઇખ્તે, ઉમર ઇખ્તે સખીહ
 સેદાંદી, રઝહ ઇખ્તે મનફદ, સાલમ ઇખ્તે જશમા, સાલેહ ખીન
 વહબ, વાહઝ ખીન નાએમ, હાની ઇખ્તે સખીત, ઉમ્મેદ ઇખ્તે
 માસેક, લીખખા હે, કે ઇસહાક ઇખ્તે જોયરયાને બાદ શહાદત
 આપકે જીસમે અકદસસે લીખાસ ઉતારકર બરહના કરદીયા, મ-
 ગર ખુદાકી કુદરત, ઉસ શખ્સકા બદન સડ ગયા, ઓર નીહા-
 યત સખતીસે મરા, ઉસકે બાદ હજરતકા જસદ બેસર મયે
 દીગર શોહદાયે કરબલામેં ઘોડોસે પાયમાલ કીયા ગયા.

મોઅરરખીનને લીખખા હે, કે ઇમામ હુસેન અલે, કે
 ઇસ માઅરકયે કરબલામેં મયે અસહાબ વ અજીજ વજેરા હમગી
 જર, શખ્સ યે, ઇનહીમેં હજરત અલી અસગરકાબી શુમાર
 હે. વોહ સબ શહીદ હુયે, અહલે તવારીખને ઇસ તોરસે તફસીલ
 ખ્યાન કી હે, કે સત્તાઇસ આદમી અહલે બેતસે શહીદ હુયે,
 સાત નફર અવલાદે હજરત અકીલસે શહીદ હુયે, એક હજ-
 રત મુસલીમ જો કે કબલ માઅરકયે કરબલા કુદ્દમેં શહીદ
 હુયે, ઓર દોર દો નફર જાફર અબ્દુલરહમાન પીસરાને અકીલ
 યે કરબલામેં શહીદ હુયે, દો નફર મોહમદ અબ્દુલ્લા પી-

સરાંને મુસલીમ, એક નદર જાફર પીસરે મોહંમદ ખીન અકીલ, એક મોહંમદ પીસરે અબી સઈદ ખીન અકીલ, જોર બાઝને મોહંમદ વ અહિન, પીસરાંને અકીલબી બ્યાદા કીયા હે, ઓર સે ફરજંદાંને હજરત જાફરે તૈયાર, મોહંમદ, અહિન, અબ્બુદુલ્લા, પીસરાંને અબ્બુદુલ્લા ખીન જાફરે તૈયાર, જોર દો નદર ફરજંદાંને જનાબ અમીરલ મોઅમેનીન અલી ઇબ્ને અલી તાલેબ અલે, માઅરકયે કરબલામે શહીદ હુયે, અબ્બાસ, અબ્બુદુલ્લા, જાફર, ઉમર, હિસમાન, યે બતને હજરત ઉમમુલબનીનસે યે, ઇબ્રાહીમ, અસગર; મોહંમદ ઓર કાસીકે બતનસે યે. લેકીન બાઝોંને ઇબતીલાફ નામ કરકે યે લીખ્યા હે, કે અબુબકર વ ઉમર, બતને લયલા, ઝોજયે જનાબ અમીરસે યે. ઓર એક મોહંમદ, પીસરે અબ્બાસ ઇબ્ને અલી, યે સબ માઅરકયે કરબલામે શહીદ હુયે. ઓર ચહાર નદર ફરજંદાંને જનાબ ઇમામ હુસન અલે, અબુબકર, અબ્બુદુલ્લા, કાસીમ, બશીર ઓર બાઝોંને બબયે કાસીમકે સીફ અબુબકર ઓર બશીરકે ઉમર નામ લીખ્યા હે, ઓર દોનોં ફરજંદાંને ઇમામ હુસેન અલે, અલી અકબર, અલી અસગર, અનકા નામ અબ્બુદુલ્લા થા, કરબલામે શહીદ હુયે. યહાંતક બધસતીસનાયે ચંદ શખ્સોંકે અનકા અક ઉપર બતોર ઇબતીલાફ કીયા ગયા હે. સત્તાઇસ હોતે હે, ઓર પનતાલીસ શખ્સ અસહાબે અબ્બાર જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, સે શહીદ હુયે. હમગી બોહત્તર હુયે. અગર હરએક અસહાબકા નામ લીખ્યા જવે મુજબે તુલ હોગા, ઇસ વજેસે તરક કીયા ગયા. લેકીન ફોજે ઉમર સાઅદસે બોહોત કતલ કીયે ગયે. તાઅ

દાદમે' ઇખતીલાફ હે. બાદ પામાલીયે લાગાદાયે શોહદા, ઓર
 ગારતે ખેમયે અહલેદરમ, ઓર આમ ભગાનેકે સરે અકદસ
 ઇમામ હુસેન અલે, કો બધખતીલાફે રિવાયત જુમલે શોહદાયે
 કરખલાકો ઇખને દીયાદકે પાસ ખોલી વ હમીદ વ શીમર ઓર
 કેસ ઇખને અશઅસ ઓર ઉમર ઇખનુલહિન્નઝ ઓર અરવવા
 ખીન કેસ લે ગયે. જેદ ખીન અરકમસે રિવાયત હે, કે જીસ વક્ત
 સરહાયે શોહદા મેરે મકાનકી તરફસે અશકીયા નીકલે, મેં અપને દરવા-
 જે પર ખેડાયા. જખ સરે ઇમામ હુસેન અલે, મેરે કરીખ આયા, તે
 મેંને સુના, કે ફરકે મુખારક હુસેન અલે, ઇસ આયતકી તીલા-
 વત ફરમા રહા હે. "અમ હુસીખતા અન્ના અસહાબલ
 કાહફે વર રકીમે કાનુ મીન આયાતેના અજખ્યા." જેદ
 ખીન અરકમ કેહતે હે, કે જીસવક્ત મેંને યે આયત આપકે
 સરે મુખારકકો તીલાવત કરતે સુના, વલ્લાહ મેરે તમામ
 જીસમમેં લરઝા પડ ગયા, ઓર બાલ બદનપર 'ખડે હોગયે.
 ઓર કહા, કે યા ઇખને રસુલુલ્લાહ, ખેશક આપકા કિસ્સા
 કિસ્સયે અસહાબે કાહફે ઓર રકીમસે અજખતર હે. અંત
 ગરઝ જખ ઇખને જીયાદને તમામ સરહાયે શોહદાઓકે અપને
 સામને રખખે. ઉસવક્ત દહને અકદસ ઇમામ હુસેન અલે,
 પર છડી મારને લગા, ઇખને જીયાદકે પાસ ઉસવક્ત એક અસ-
 હાબે રસુલે ખુદા સલ, હજરત ઇન્સ યા જેદ ખીન અરકમ
 ને ઉસકો મના કીયા, ઓર કહા, કે યે કયા સીતમ કરતા હે.
 મેંને બારહા જનાખ રીસાલત મખ્યાખ સલ, કો દેખાહે, કે
 ઇસી દહનકો મીસ્લે શકકર ચુસતેયે, ઓર ખોસે લેતેયે. ઇખને

જીયાદને કહા, કે અમ બુદ્ધે ચુપ રહો, સીદ્ધ તેરી ઉમરકા લીહાઝ
 હે, વર ન તુજકો કલ કરતા, તીસરે દીન ઉમર સાઅદ
 કુદેકો રવાના હુવા, ઉસકી વજે યે લીખ્ખી હે, કે દો રોઝ
 તક અપને કુશતોંકી લાશોંકી દફન વજેરામેં મસરફ રહા, ઓર
 લાશે ફરજ દે રસુલ. ઓર ઉનકે અસહાય, ઓર અજીજોંકા
 બેદફન વ બેકફન છોડ દીયા. બાઝ રિવાયતમેં યું લીખ્ખા
 હે, કે સરહાયે શોહદા, ઓર અહલેબેતે અસમત એક સાથ
 કુદેકી તરફ રવાના હુયે, તકદીમ વ તાખીર નહીં હુધ. ગરઝકે
 જખ અહલેબેતે અસમત વ તહારત રસુલે મકબુલ
 સલ, કે મયે સરહાયે શોહદા, ઓર અલી ઇમનુલ હુસેન યાને
 ઇમામ જયનુલ આબેદીન અલે, જો ઉન દીનોમેં બહોત અ-
 લીલ થે, કેદ હોકર કલગાહકી તરફસે કુદેકો રવાના હુયે, હર
 બીખી અપને અજીજ ઓર ફરજંદકી લાશ દેખકર ચીખેં મારકે
 રોતે લગે. ખુસુસન જનાખ જયનખને અયસે અલફાઝે દર્દ નાકસે
 બેન કીયે, કે જીનકે સુનતેસે દુશમનોં તકકે આંસુ નીકલ પડે. જખ
 અહલેબેતે રસુલે ખુદા ફરમારે ઇખ્તે જીયાદમેં પહોંચે, તો ઇખ્તે
 જીયાદને પુછા, કે યે બીખીયાં હેં ? ઉસ વક્ત શીઝ લઈને આજે
 બરહકે કહા. યે જયનખ ઓર યે ઉમ્મેકુલસુમ ઓર યે ફકૈયા
 જનાખ ઇમામ હુસેન અલે, કી બેહનેં હેં. ઉસવક્ત ઇખ્તે જીયાદને
 જનાખ જયનખસે કહા, કે શુક હે ખુદાકા, ઉસને તુમકો ખુખ
 રસવા કીયા. જનાખ જયનખ બીનતે અલી મુરતઝાને ઇરશાદ
 ફરમાયા, કે શુક હે ખુદાકા, કે ઉસને હમકો પાક વ પાકીજ પયદા
 કીયા. ઓર હમારે મરતબે આબેરતમેં કીયે, ઓર અપને હર પેંગ-

બરકે અહલેખેતપર હમકો ફજીલત દી. ઓર ફરમાયા, કે અય શકી તુ
 ફાસીક વ ફાજર હે, ફનીયા વ આખેરતમેં રસવા હોતાહે. ઇખ્તે જીયાદ
 ને કહા, કે દેખો ખુદા ને અય કીસકો રસવા કીયાહે, કીસકે અહલે
 ખેત હલાક હેં. આપને ઇરશાદ ફરમાયા, કે ઉનકી હયાત પુરી
 હોગઇથી. વોહ અય બઆરામ તમામ અપની ખાખગાહોંમે
 સોતેહેં. ઓર જન લે, કે બહોત જલ્દ ખુદાકી રખરે તેરા
 ઓર ઉનકા મોઆમેલા હોગા, નાગાહ ઇખ્તે જીયાદકી નઝર
 જનાય અલી બીન અલહુસેન પર પડી, પુછા અય લડકે
 તેરા કયા નામ હે, આપને ફરમાયા, કે મેરા નામ અલી બીન
 અલહુસેન હે, ઉસને કહા, કયા અલી અલહુસેન કતલ નહીં
 હુયે ? આપને ફરમાયા હાં, મેરે એક ઓર ભાઈ યે, ઉનકાબી
 નામ અલી ઇખ્તુલ હુસેન અલે, યા, વોહ શહીદ હોગયે,
 ઇખ્તેજીયાદને કહા, હાં અટલાહુને ઉનકો કતલ કીયા, ઓર તુમ
 બચ ગયે. હજરત ઇમામ જયનુલ આખેદીન અલે, ને ઇરશાદ
 ફરમાયા, બેશક અટલાહુ તઆલા હરએક નફસકો ઉસકે
 વક્તપર મારતા હે. કોઇ નફસ બજેર હુકમ અટલાહુ તઆલા
 કે નહીં મર સકતા. ઇખ્તે જીયાદને યે સુનકે હુકમ દીયા, કે
 ઇસ લડકેકોબી કતલ કરો, ઓર ઇનહીલોજોંમે ઇસેબી શામીલ કરદો.
 આપને ફરમાયા, કે અય ઝાલીમ અગર તુ મુજકો કતલ કરેગા,
 તો ઇન અહલેખેતે અસમત વ તહારતકી નીજેહ્યાની ઓર હીફા
 ઝત કોન કરેગા, જમ જનાય જયનખને કલામ ઇખ્તે જીયાદકી
 સુના. અપને બતીજેકો દોડકે જોદમે લેલીયા. ઓર ઇખ્તે
 જીયાદકી તરફ મુખાતીય હોકે ફરમાને લગી, કે અય ઝાલીમ
 તુને હમારે તમામ ખાનદાનકો સાફ કર દીયા. સીફે યેહી એક

લડકા અબ બાકી હે. અબ ઇસકોની કતલ કરના ચાહતા હે, અગર ઇસકો કતલ કરતા હે, તો મુજકોની કતલ કર. ઉસ વક્ત જનાબ ઇમામ જયનુલ આબેદીન અલે, ને ઇન્ને જીયાદસે કહા, કે અબ ઇન્ને જીયાદ કયા તુ મુજકો કતલસે કરાતા હે ? કયા તુ નહીં જનતા હે, કે રાહે ખુદામેં કતલ હોના આદત હમારી હે, ઓર સહીદ હોના આઅદાયે દીનકે હાથસે પાયેસે કરામત હમારી હે, યે સુનકે ઇન્ને જીયાદ ચુપ હો ગયા. ઓર હુકમ દીયા, કે કેદખાનેમેં ઇન સબકો લેજઓ, જો કે કરીબ મસજીદકે હે, જબકે અહલેબેતે રસુલે ખુદા સલ, કેદખાનેમેં ગયે, ઇન્ને જીયાદને ઉમર સાઅદકો ખુલાયા, ઓર કહા, કે વોહ ખત કહાં હે. જો મેંને તુજકો દરબારયે કતલે ઇમામ હુસેન ઓર અવલાદ ઓર અસહાબ ઉનકેકે લીખ્યા થા, ઉમર સાઅદ મુકર ગયા, ઓર કહા, કે વોહ ખત ગુમ હોગયા, મુજકો નહીં માલુમ કે વોહ કહાં હે. ઇન્ને જીયાદને કહા, કે જીસતરેહ મુમ કીન હો; વોહ નામા મુજકો દેદે. કયું કે વોહ નામા પાયેસે તશનીઅ મેરે લીયે હે. ઉમર સાઅદને ઉસ વક્ત જવાબ દીયા, કે મેંને તો તુઝસે કહા થા, કે ખુને ઇમામ. હુસેન અલે, મેં શરીફ નહો, ઓર ઇસ ઇરાદેસે બાજ આ, લેકીન તુને મેરા કહા નમાના, આપની દરીયાયે અજબે ખુદામેં દુખા, ઓર દુસરોંકોની દુખોયા.

બેજ જના અહલેબેતકા કુફેસે શામકા.

અલગરઝ ઇન્ને જીયાદને જનાબ ઇમામ જયનુલ આબેદીન

રદી, કે તોડ વ સલાસલમેં મુસલસલ કરકે મયે અહલેખેત,
 ઓર સરહાયે શોહદાકે તરફ શામકે જવાના કીમા, લીખ્યા હે, કે
 જખ શહીદોંકે સરહાયે મુખારક શામમેં પહોંચે. ઓર ઇતીલા
 અહલે ખેતકે આનેકી મયે સરહાયે શોહદા યઝીદકો હુકમ. ઉસને
 હુકમ દીયા, કે દરબાર આરાસ્તા કરે, ઓર તમામ શેહરે શામ
 મેં આઈના- ખંદી હો, ઓર સખ અહલે શામ લિખાસે પુર તક-
 લુક પેહનેં. ઓર હુકમે આમ દીયા જાયે, કે જસકા દિલ આ-
 હે દરબારમેં આયે, આજ કીસી કીસમકી રોક ટોક નહીં હે.
 ઓર લીખ્યા હે. કે કઇ સાઅતતક અહલેખેત અલે, અયસે દર-
 વાજયે શેહરપર ખડે કીયે ગયે, કે જસ તરફસે તમામ અહલે શે-
 હરપર ગુજર હોતાયા, ગરજ યે થી, કે અહલેખેતે અસમત ખુ-
 બ રસવા હોં, ઇસી વજેસે ઉસ દરવાજેકા નામ બાબુસસા-
 આત રખ્યા ગયાહે, જખ દરબાર આરાસ્તા હોગયા, ઓર
 તમામ અહલે શેહર દરબારમેં જમા હોગયે. ઉસવકત યઝીદને
 હુકમ દીયા, કે હમારે હુશમનોંકે ઓર ઉનકે અહલેખેત કહાં હેં.
 પસ અહલેખેતે અસમત જો બહાલતે કેદ જો બાજરોં ઓર મ-
 જમયે આમમેં શીરાયે જતેયે. બરહના સર દરબારે યઝીદમેં
 લાયેગયે, ઓરતોંકો દેખકર યઝીદને પુછા, કે યે ઓરતોં કાન
 હેં ? શીમરને આગે બહરકે કહા, “હાજહી જયનખુન વ હાજ
 ઉમ્મે કુલસુમ, વ હાજહી સકીના, વગેરા વગેરા,” ઇસી મેહશીલમે
 હજરત ઇમામ હુસેન અલે, કે સરે અકદસસે યઝીદને ખે અદ-
 બી કીયી, ઓર જીડીકો દાંતોંપર મારતા થા. જસકો યઝીદ
 ખીન અરકમને મના કીયા. મગર યઝીદને ન માના, ઓર
 ગુસ્સે હોકર ઉનકો દરબારસે નીકલવા દીયા, લીખ્યા હે, કે હીંદા

બીન આમર બીન કરમજ નૌઝયે યજીદને જબકે ખખર દાખી-
લયે અહલે દરમકી દરબારમેં હુધ, વોહબી મહલસે દરબારમેં
બેતાબાના હવાસ બાખતા ખરહના સર ચલી આધ, યજીદ
દોડકે ફૌરન અપની અબ્બા ઉસપર ડાલકે કેહને લગા, કે અય
હીંદા, તુઝે શર્મ નહીં આઈ, કે ઇસ હાલતસે દરબારે આમમે
નીકલ આધ, તુને મેરી ઇજ્જતકા પાસ વ લીહાઝન કીયા, ઉસ
વકત હીંદાને યજીદકો જવાબ દીયા, કે અય યજીદ, તુઝે
મેરે પરદેકાતો અયસા ખ્યાલ હે, ઓર અહલેબેતે રસુલે-ખુદાકે
પરદેકા કુછ ખ્યાલ નહીં હે, ઓર રોને લગી, ઉસવકત તમામ
દરબાર ગોયા કે માતમસરા હોગયા, ઓર યે માતમ અહલે
બેતકે ગીરયા વ ખુકાસે જો સરેઅકદસ ઇમામે હુસેન અલે,
દેખકર રો રહેયે, ઓર જ્યાદા હોગયા. ઉસવકત જનાબ
ઇમામ જયનુલ આબેદીન અલે, ને યજીદસે કહા, કે અય
યજીદ આયા મુજકો ઇજ્જત હે, કે મેં કુછ કલામ કં ? યજીદ
ને જવાબ દીયા, કે હાં. તુમકો ઇજ્જત કલામકીતો હે, લેકીન
ખશર્ત યે કે ખુરા ન કહો. હજરત ઇમામ જયનુલ આબેદીન
અલે, ને એક આહે સર્દ ભરકે ઇરશાદ ફરમાયા, કે અય યજીદ,
ભલા મેં ઇસહાલમેં ગીરફતાર હોકે, તુજકો કયું ખુરા કેહને
લગા, શીર હજરતને ફરમાયા, મેં તુજસે ઇસી કદર સવાલ કરતં
હું, કે અગર ઇસિ હાલસે જનાબ રસુલે-મકબુલ અપની
નવાસીયોંકો દેખતે તો તુઝે કયા કેહતે, ઓર યે ખાત તુ પસંદ
કરતાહે, કે રસુલે મકબુલ સલ,કી નવાસીયાં ઓર નવાસે, લોંડી
ગુલામ બનાયે જાયે. ઓર આપને યેબી ફરમાયા, કે તેરા લશ્કર
હમારા સખ અસખાબબી લુટ લેગયા, તો ઇકે અહલેબેતે

અસમતકી ચાદરેંતક સરસે ઊતાર લી ગઈ, તુજે શર્મ નહીં આ-
તી, કે ઇસ કેરીઅતસે દરબારે આમમેં: અહલેખેતે અસમતકો
ખડા કર રખ્યા હે, યઝીદને યે કલામે હજરત સુનકે હુકમ
દીયા, કે રસ્સીયાં કાટ દો, ઓર કેદખાનેમેં બેજ દો. લીખ્યા હે,
કે અહલેખેતે અસમત ઉસીવક્ત કેદખાનેમેં બેજે ગયે, જહાં
વોહ લોગ જખતક રહે રોયા કીયે. ખાઝ રિવાયતોમેં હે, કે વહીં
હજરત ઇમામ હુસેન અલે, કી લડકીકા ઇતેકાલ હોગયા,
લેકીન યે વાકેઆત અયસે તો ન થે, કે મુસલમાન ખામોશ રહેતે,
ઇમામ હુસેન અલે, કા યે કતલ તો મહઝ ઘોકમેં હો ગયાયા.
ઉન હાલાતકી શોહરતકે સાથહી શીતના વ ફસાદ શુર હોગયા.
ઓર દોસ્તદારાંને ઇમામ હુસેન અલે, કાતેલાંને ઇમામ હુસેન
અલે, કો કતલ કરને લગે. કહીં મુસીબ અલે હીર રહમા, કહીં
ઓર લોગ, હત્તા કે યઝીદકો બકાયે હુકુમતકી ઉમ્મીદ જતી
રહી, ઉસવક્ત ઉસકો યેહી મસલહત માલુમ હુઇ, કે અહલેખેત
અલે, કો રહા કરના ચાહીયે, ઓર ઇઝહારે નદામત કરે, ઓર
બેકુસુરી અપની સાખીત કરે. યુનાંયે અહલેખેતે રસુલે ખુદા
સલ, કો અપને પાસ ખુલાયા, ઓર કહા, કે ખુરા હો, ઇખ્તે
મરજના ઓખેદુલા ઇખ્તે જીયાદકા, જસને ઇમામ હુસેન અલે,
કો કતલ કીયા, ઓર કતરયે આબ ન દીયા, ઓર આપ લોગોંકે
સાથ વોહ ખરતાવ કીયા, જે મુસલમાન કુદશારકે સાથબી નહીં
કરતે. ઇસી ગુફતગુમેં યઝીદને ચંદ ખાતેં જનાબ ઇમામ જય-
નુલ આખેદીન અલે, કે અયસીબી કહીં, જે જનાબ ઇમામ હુસેન
અલે, કી શાનકે ખીલાફ થીં, જસસે હજરત જયનુલ આખે-
દીન અલે, કો ગુસ્સા આયા, મગર યઝીદને શીર મુલાયેમતસે

જનાબ ઇમામ જયનુલ આબેદીન અલે, સે કહા, કે યા અલી ઇબનુલ હુસેન, આપ યહાં રેહના પસંદ કરતે હેં, યા રોઝયે મુનવ્વરયે રસુલે ખુદા સલ, પર તશરીફ લેજાધયેગા? હજરત ઇમામ જયનુલ આબેદીન અલે, ને મદીનેકા જના પસંદ કીયા. તબ યઝીદને સબ અસબાબ લુટકા ઓર તબર-રકાત મંગવા કર હજરતકો દીયા, લેકીન બાવજુદ ઇસરાયેકે સર હજરત ઇમામ હુસેન અલે, કા નહીં દીયા. બાઝ મોઅર રખીનને યે લીખ્યા હે, કે બહોતસે જવાહેરાત ખીદમતે જનાબ ઇમામ જયનુલ-આબેદીન અલે,મેં યઝીદને પેશ કરકે કહા, કે યે ખુનહાયે હુસેન અલે, હે. ઇસકો આપ કુખુલ ફરમાયે. જસકો હજરતને નહીં લીયા, ઓર હજરત જયનબને ફરમાયા, કે કતલે ઇમામ હુસેન અલે, સહેલ ઓર આસાન અમર નહીં થા.

અહલે-બેતકા મદીના ભેજ જના.

બાદ ઇસકે યઝીદને નેઅમાન ઇબને ખશીરકો જોકે અસહાબે રસુલે-મકબુલ સલ, સે યે. તલબ કીયા, ઓર કહા, કે અહલેબેતે અસમતકે વાસતે સામાને, સફર મોઢૈયા કરદો. ઓર કોઈ અયસા અમાનત વ દીયાનતદાર શખ્સ હમરાહે અહલેબેતે અસમત કીયા જાયે. જોકે મદીનયે મુનવ્વરાતક બઆરામે તમામ પહોંચા દે, ઓર કુછ આદમીયોંકો વાસ્તે નીજેહબાનીકે અહલે બેતકેલી સાથ કરના બહોત મુનાસીબ હે, બાદ ઇસકે યઝીદને

ઇમામ જયનુલ આબેદીન અલે, સે યેની કહા, કે આપ રસમે-
 ખત વ કિતાબતકો મોકુફ નફરમાઇયેગા, જસ કીસમકી મુરરત
 હો, ઉસસે મુતતલે ફરમાઇયેગા, મેં મદદ કરતા રહુંગા. અલ-
 ગરઝ બશીર ખીન જજલમ વાસતે નીજેહ્યાનીકે અહલેખેતકે સાથ
 લીયા ગયા, ઝોર અહલેખેત રવાના બસિમતે મદીના મુનવ્વરા
 હુયે, જનાબ ઇમામ જયનુલ-આબેદીન અલે, ને બશીર
 ઇખતે જજલમસે રાસતેમેં ફરમાયા, કે અબ બશીર હમકો
 કરબલાયે મોઅલ્લાકી તરફસે લેયલ, ઉસને અર્ક કીયા, સમઅન
 વ તાઅતન યા ઇખતે રસુલુલ્લાહ. યુનાંયે જબ અહલે ખેતે
 રસુલે મકબુલ સલ, મયદાને કરબલામેં પહોંચે, ઇતેફાકસે
 જખેર ખીન અબદુલ્લા અનસારી ઝોર ગીરોહે બની હાશીમ
 બી ખબર કલે ઇમામ હુસેન અલે, કી સુનકે વહાં આગયેથે.
 જનાબ ઇમામ જયનુલ આબેદીન અલે, સે ઉન સબસે મુલા-
 કાત હુઇ, વહાંબી કઈ રોજતક અહલેખેતે અસમતને અનદારી
 બરપા રખ્ખી. સરે ઇમામ હુસેન અલે, કે બારેમેં બહોત
 ઇખતીલાફ હે, કે આયા વોહ સરે અકદસ જસમે મુતહહરસે
 મુલહક હુવા યા નહીં ? બાઝોંને કહા હે, કે વોહ સરે અતહર
 ખજનયે યઝીદમેં રખ્ખા રહા, જબ ઉસકા ખજના લુટા,
 કીસીને સરે અકદસ ઇમામ હુસેન અલે, કા પાયા, ખીદમતે
 ઇમામ જયનુલ આબેદીનમેં લેઆયા, ઝોર વોહ સર મદીને
 મુનવ્વરામેં દફન કીયા ગયા. બાઝોંને કીસી દુસરે
 મુકામપર દફન હોના લીખ્ખા હે, કે દમશ્કમેં દફન કર દીયા ગયા.
 ગરઝ કે બહોત ઇખતીલાફ હે. અબ કરબલાયે મોઅલ્લાસે હોતા
 હુવા, યે ખેવાઓં ઝોર યતીમોંકા કાફેલા કરીબ શેહરે મદીના

પહોંચ્યા, તો શેહરકે બાહર ખેમા નસબ કીયા ગયા. ઓર અહ-
લેખેતે અતહાર વહીં ઉતરે. ઓર હજરત ઇમામ જયનુલ
આબેદીનને બશીર ઇબને જજલમસે કહા, કે અય બશીર, તેરા
બાપ તો ફને શાએરીમેં કામીલ થા, આયા તુજકોલી શએર
ગોઘકા કુછ મળક હે, ઉસને કહા, કે યા ઇબને રસુલુલ્લાહ
હાં, મેંલી શએર કેહતા હું, હજરતને ફરમાયા, કે ચંદ
શેએરે મરસીયા ઇમામ હુસેન અલે, મેં નઝમ કરકે અહલે મ-
દીનાકો મુતતલેઅ કર, ઓર હમારે આનેકીલી ખબર કર દે,
ઉસીવક્ત બશીર ઘોડેપર સવાર હોકે દાખીલે મદીનતુર રસુલ
હુવા, ઓર રોતા થા, ઓર યે દો શએર પરહતા થા, વોહ યેહ હે.

“યા અહલે યસરખો લા મુકામો લહુમ ખેહા,”

“કતલલ હુસયને ફરમ ઈ મીદારારા.”

યાને અય અહલે મદીના, કયા આરામસે અપને ઘરોં-
મેં ખેડે હો, મદીના વીરાં હો ગયા, કાખેલ રેહનેકે નહીં હે, કયુ
કે વારીસે મદીના ફરજંદે રસુલે ખુદા તીન દીનકે ભુકે ખાસે
કરખલામેં મયે અઝીઝો અકરખા શહીદ કીયે ગયે, ઇસ મુસીબત
કે ખ્યાલસે મેરી આંખોંસે મુસલસલ આંસુ જરી હો ગયે,

“જસમુલ હુસયને બકરખલા મુદરજુન,”

વરરાસે મીનહો અલત ત દાયે દારા.’

જસમે હુસેન કરખલામેં કઇ રોજ તક ખાકો ખુનમેં ગલ-
તાન ખે ગુસલો કફન પડા રહા, ઓર સરે અકદસ ઉસ જના-
બકા નેજેપર ખુલંદ કરકે શેહર બશેહર ફેરા ગયા.

યે સુનતેહી તમામ જનાને બની હાશીમ ઓર અહલે
મદીના મયે જનો મર્દ, અપને અપને ઘરોંસે ખે તાખાના બાહર

નીકલ આયે, ઝોર રોતે ઝોર પીટતે અપને મોંહ પર તમાયે
 મારતે હુયે, હમરાહ બશીર ઇબને જજલમકે જનીએ જેમયે અલી
 ઇબનુલ હુસેન અલે, રવાના હુયે. તમામ શેહરમેં ઇસ ખખરકે
 સુનનેસે એક ખુરામ પડ ગયા. બશીર ઇબને જજલમ કેહતે હેં.
 કે મેંને બહોત ચાહા, કે મેં ઇન સબસે પેહલે જેમયે અહલેખેત
 તક પહોંચ જાઉં, ઝોર બઈ ખ્યાલ ઘોડેકાલી દુડાયા, લેકીન
 બસબસ કસરત ઝોર ભીડકે રાસ્તા નમીલા, હતતા કે ઘોડેસે
 ઉતરકર આહીસ્તા આહીસ્તા સફોંકો ચીરતા હુવા, લોગોંકો હટા-
 તા હુવા, દેરમેં જેમેતક પહોંચ્યા. ઉસવકત જનાબ ઇમામ જય-
 નુલ આબેદીન અલે, જેમેમેં થે, પસ હજરત તશરીફ બાહર
 લાયે, ઝોર હાથમેં હજરતકે રમાલ થા. ઉસસે આંસુ પુછતે જાતે
 થે, એક લમહા શીદદતે ગીરયા વ ખુકાસે હજરતકો કરાર નથા.
 અહલે મદીના હજરતકો પુરસા દેતે થે, ઝોર તમામ મદીના
 મુનવવરાકે અવરત ઝોર મદં બે ઇખત્યાર રોતે થે. બાદ
 થોડી દેરકે હજરતને ઇરશાદ ફરમાયા, કે ચુપ રહો, ઝોર ફર-
 માયા. “હમ્દ કરતા હું ખુદાકે કારહાયે અઝીમ, ઝોર મુસી-
 ખત હાયે ઝમાના, ઝોર મેહનત દદં આવરંદા, ઝોર માતમ હાયે
 સખ શીકનપર, અય ગીરોહ મરદુમ, દીન ખસલામમેં બહોત
 બડા રખના પડ ગયા, વોહ રખના યે હે, કે મેરે બાબા ફરજંદે
 રસુલે મકબુલ યાને ઇમામ હુસેન અલે, ઝોર અવલાદે અ-
 સહાબ ઉનકે તીન દીનકે બુકે ખ્યાસે કનારે નેહરે કુરાતપે શહીદ
 હુયે, ઝોર ઉનકે સરે અકદસકો શેહર બશેહર લીયે શીરે, ઝોર
 અહલેખેતે અસમતકો કેદ કીયા, યે વોહ મુસીખતે હેં, કે દુની
 યા કે પરદેપર જીનકા મીસલ વ નઝીર નહીં હે. લીખ્યા હે, કે

હજરતને ફરમાયા, કે અય ગીરોહ બાદ ઇસ વાકયે પુર મલાલ કે કોન શખ્સ મસરર હોગા? ઝોર કોન આંખ હજરતકે ગમ મેં આંસુઓંસે ખુબ્બ કરેગી, ઝોર કોન દીલ હે, કે જો મુસીબતે જનાખ સૈયદુશ શોહદામેં શીગાહતા નહો, ઝોર કોનસા સીના હે. કે માતમે ઇમામે ગરીબ વ મઝલુમમેં મબરહ ન હોગા, ઝોર કોનસા કાન હે, કે અયસી મુસીબત સુનકે જસસે દીન ઇસલામમેં બડા રખના પડા હે, ફટ ન જાયે, ઝોર અહલે મદી ના તુમહેં કુછ ખબરખી હે, કે કયા કયા જલ્લતેં હમ અહલે-એતે રસુલકો ઉમ્મતે રસુલે ખુદા સલ, કે હાથસે પહોંચી હેં. જોયા કે હમ અવાલદે તુર્ક વ તાતાર થે, ઝોર હમકો તરેહ તરેહકી અઝીયતેં દીં, ઝોર હમકો કેદખી કીયા, બજેર કે હમનેં કોઇ જુર્મ કીયા હો, ન હમને દીન ઇસલામમેં કોઇ રખના ડાલાયા, જસકી ઇવઝમેં હમસે યે સુલુક કીયા, જનાખ ઇમામ જયનુલ આબેદીન અલે, તમામ ઉમર ઉસકે ખ્યાલસે રોયા કરતેથે, જસસે અકસર પીનેકે પાનીમેં આંસુ શરીક હો જાયા કરતેથે, ઝોર વોહ ફેંક દીયા જાયા કરતાથા, લીખ્યા હે, કે એક દીન હજરતકે શુલામને અર્ઝ કીયા. કે મવલા, આખીર આપ કબતક ગીરયા વ ખુદા ફરમાઇયેગા? આપને ઈરશાદ ફરમાયા, કે હજરત યાકુબ અલે, કે બારા બેટે થે, ઉનમેંસે સીફ હજરત યુસુફ અલે, અપને એક બેટેકે ગુમ હોજા નેપર હાલાંકે જીખર્ધલ અલે, ને ખબર સલામતીયે યુસુફખી દીથી, ઇસ કદર રોયે, કે આંખોંસે બસારત ઝાયેલ હોગઇ, મેરે સામને તો અહારા જવાનાંને હાશેખી મીસ્લે ગોસરંદ કુરખાની કે જીખ્હા કીયે ગયે, તા દમે મર્ગ યે ગમ મેરે દીલસે નહીં જાયેગા.

લીખ્યા હે, કે એક દીન હજરત ઇમામ જયનુલ આબે દીન અલે, સે કીસીને પુછા, યા હજરત આપને જ્યાદા મુસીબત કહાં ઉઠાઇ, આપને એક આહે સદ બરકે ફરમાયા, અશશામ અશશામ, અશશામ, હજરત કભી કભી રોતે રોતે ગશ હોજોતેયે. હજરત અકસર વાકેઆતે કરબલા ઓર શામ, ઓર અહલે મદીનાસે ખ્યાન ફરમાતેયે, ઓર અહલે મદીના ખ્યાને દીલખરાશ સુનસુનકે ચીખે મારતે યે, ઓર અપને ખાલ નોચતે, ઓર ચેહરોંકો જખમી કરતેયે. ગરઝ કે ઇસી તરેહ તમામ અહલે મદીના, નૌહા વ જરી કરતે ઓર પુરસા દેતેયે. જખ ખખર શહાદતે ઇમામ હુસેન અલે, ઓર આના અહલેખેતે અસમતકા મદીના મશહુર હુવા, દુખતરે ઇમામ હુસેન અલે, જીનકા નામ ફાતેમા સુગરા મશહુર હે, જીનકો હજરત ખ વજે અલાલતકે મદીનેમે છોડ ગયેયે. ઓર જનાખ ઉમ્મુલ બની ઇન ઓર ઊમ્મે સલમા રોતી પીટતી ખેમ-યે અહલે ખેત તક પહોંચી, ઓર અપને તમામ અજીજો અકર-ખાકો પુછતે લગી, હરએકકા હાલ સુન સુનકે રોતી જતીથી; ઓર અહલેખેતે અસમતભી રોતે જતેયે, ઇસસે એક અજીજ સમા રંજકા બંધાયા.

બાદ ઉસકે અખદુલ હુનીફ મશહુર ખ મોહમ્મદ હુનીફ ભાઇ અલ્લાતી જનાખ ઇમામ હુસેન અલે, કે જો ખસબખ બીમારીકે મદીનેસે હજરત ઇમામ હુસેન અલે કે, સાથ ન ગયે યે, યે ખખર સુનકર રોતે હુયે તશરીફ લાયે, ઓર જનાખ જયનુલ આબેદીનકો ગલે લગાકર બહોત રોયે.

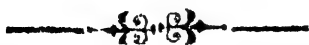
બાદ ઇસકે યે કાફિલા રોઝયે રસુલે મકબુલ સલ, પર ગયા. ઓર હરએક બીબી કબ્રે રીસાલત મઆખ સલ, સે લીપટ.

લીપટકે અયસા રોતીથી, કે કષ્ટે રસુલ સલ,કી કાંપને લગી. ક્ષીર
 ધસી હાલસે કષ્ટે જનાખ ફાતેમા ઝોહુરા રદી,પર ગઈ. બાદ
 ધસકે રોતી હુઈ, મેહલ્લયે બની હાશીમમેં આઈ, તમામ અવ
 રાને બની હાશીમ નૌહા વ ખુકા કરતીથી. ઓર અરસયે
 દરાજતક યેહી હાલ ગમે અલમ, અહલેખેત વ જનાને બની
 હાશીમકા રહા, બલકે બાઝ રિવાયતોંમેં તો યે હે, કે જનાને
 બની હાશીમને અપના સોગ ઉસ વકત ઉતારા, જખ સુન
 લીયા, કે કાનેલાંને ધમામ હુસેન અલે, બ જલ્લત વ ખારી
 કલ હો ચુકે, ગરજકે ઘરમેં પહોંચકર ઠહેરને કે બાદ જનાખ
 ધમામ જયનુલ આબેદીન અલે, ને જનાખ જયનખસે કહા,
 કે બશીર ધખને જજલમને હમકો રાસતેમેં બહોત આરામ દીયા
 હે, ઉસકો કુછ દેકે, રખસત કરના ચાહીયે, હજરત જયનખ વ
 ઉમ્મે કુલસુમને જે કુછ જોવર અજકીસમે કંગન વગેરા લુટા હુવા
 શીર મીલાયા, દેને લગે, લકીન બશીર ધખને જજલમને ઉસકે લેનેસે
 ઉજર કીયા, ઓર કહા, કે જે ખીદમત મેંને કી હે, બગરઝે
 ખુશનુદીયે ખુદા ઓર ઉસકે રસુલકે કી હે. ધસકા ધવઝ રોજે
 કયામતપર રખ છોડીયે, બાદ ધસકે બશીર ધખને જજલમ રખસત
 હુવા, ઓર હજરત ધમામ જયનુલ આબેદીન અલે, મયે
 અહલે-ખેતકે મદીનેમેં રેહને લગે.

તમામ શુદ્ધ.

(M. S. ALI. KADERI.)

સલામ.

રત્યા ન કયું ખુશદ હો મેરે સલામકા,

મદદાહ હું હુસેન અલય હીસ સલામકા.--૨

હાતીફને કી નિદા કે સખીકા હે સર ખુલંદ,
 નેઝકી નોકપર જો ચડા સર ઇમામકા.—૨
 શખ્ખીર ચાહતા તો ઉજલતા જમીંસે આખ,
 મોહતાજ થા વો આપસે પાનીકે જમકા.—૩
 શાહ ગેઝમે જો આયે તો હાતીફને કી નિદા,
 રખીયે નિશાન ઉમ્મતે ખયરલ અનામકા.—૪
 કરતા નહીં ગીઝલે હરમકોબી કોઇ સેદ,
 કાટા લઇને સર શહે ખયતુલ હરામકા.—૫
 કમ થા ન કરખલામેં તજલીયે તુરસે,
 જલતા હુસેન ઇખને અલીકે ખ્યામકા.—૬
 જખ આફતાયે સુખ્હો ક્યામતકે હો અદુ,
 હો કયું ન મોંહ સીયાહ બલા ફાજે શામકા.—૭
 કુફ્રેસે ખત જો આયે હરમમેં તો બોલે શાહ,
 મઝમુનમેં હે તોર અજલકે પયામકા.—૮
 રો રોકે કેહ રહેયે બહમ હામેલાંને અર્શ,
 બલવા હે આસેગાને ખુદાપર અવ્વામકા.—૯
 કાસિમ હુયે શહીદ તો કેહને લગે ઇમામ,
 ગુઝ ગું હુવા પિસર હસને સખ્ખ ફામકા.—૧૦
 ખું દીદયે ફલકસે રહા કીતને દીન રવાં,
 ગમ ઇસિ કદર હે બાદશાહે તીશ્તને કામકા.—૧૧
 કરતે ન કયું ઇમામકો મરદુદ બે નશાં,
 મંજુર થા મીરાના પયંબરકે નામકા.—૧૨
 સારા જહાં બાનુકો તારીક હો ગયા,
 કાટા ગલા જો અકબરે માહે તમામકા.—૧૩

દીલવા દો હસ સલામકા યા શાહે દીં સીલા,
ગોયા ઉમ્મીદવાર હે દારસ સલામકા.—૧૪

મરસીયા.

હુઆ શક્રકમેં જળ માહે તાબાંને મુસતફા,
યાને હુસેન ઇબને અલી જાને મુસતફા,
બાદે ખીઝાં થી ઓર શુલીસ્તાંને મુસતફા,
જળ ગીર પડા જમીંપે વોહ જાનાંને મુસતફા,
ખુદ મુસતફાને ફરશે જમીંસે ઉઠા લીયા,
ઓર ફાતેમાને અપને ગલેસે લગા લીયા.—૧

આયા જો વકતે ઝોહર તો સીજદા અદા કીયા,
તન પર જો દેખે જખમ તો શુકરે ખુદા કીયા.
તય આપને તમામ મુકામે રઝા કીયા,
શમનને જખકે સરકો તનસે ખુદા કીયા,
ખુદ મુસતફાને ફરશે જમીંસે ઉઠા લીયા,
ઓર ફાતેમાને અપને ગલેસે લગા લીયા.—૨

ખુંમેં ભરા હુવા જો બદનકા લીખાસ થા,
હુરો મલકકા દેખ ઉસે દીલ ઉદાસ થા,
પર શાહે કરબલાકો ન મુતલક હિરાસ થા,
જસદમ ગીરે જમીંપે તો કોઇ ન પાસ થા,
ખુદ મુસતફાને ફરશે જમીંસે ઉઠા લીયા,
ઓર ફાતેમાને અપને ગલેસે લગા લીયા.—૩

લગતા ને તીર તનપે તો કેહતે કે યા બ્રહ્માહ,
 રાત્રી હું મેં રજાપે તેરી તુ હે ખુદ ગવાહ.
 યે કેહકે જળ જમીંપે ગીરે શાહે દીં પનાહ,
 રહુલ અમીં ઉઠાનેકો યે કરકે એક આહ.
 ખુદ મુસતફાને ફરશે જમીંસે ઉઠા લીયા,
 ઓર ફાતેમાને અપને ગલેસે લગા લીયા.—૪
 હરચંદ જખમ ખાતેયે ઓર જોદ્દ થા કમાલ,
 જરી જખાંપે શુકરે ખુદાવંદે જુલ જલાલ.
 જુજ યાદે હક કીસીકા ન ઉસ વક્ત થા ખ્યાલ,
 તલવાર ખાકે જળકે જમીંપે ગીરે નીઢાલ.
 ખુદ મુસતફાને ફરશે જમીંસે ઉઠા લીયા,
 ઓર ફાતેમાને અપને ગલેસે લગા લીયા.—૫

મુજરા.

મુજરઘ કોલ લડકપનકા અદા હોતા હે,
 આજ અખીર રહે હકમેં ફિદા હોતા હે.—૧
 ચુર જખમેંસે સરે શાહે હુદા હોતા હે,
 કરબલા કાબયે અરખામે સફા હોતા હે.—૨
 વકતે રખસત યે શહે દીંને કહા સુગરાસે,
 બાપ બેટીસે સદ અદસોસ જુદા હોતા હે,—૩
 કતલકે વક્ત યે સરવરને જખાંસે ફરમાયા,
 સિજદયે શુકરે ખુદા આજ અદા હોતા હે,—૪

ગુલ હુધ શમએ હરીમે નખવી સદ અફસોસ,
 દિલ મેરા સુરતે પરવાના ફના હોતા હે.—૫
 જન શરીરોને શહે દીસે પુરાઇ કી હે,
 દીને દુનીયામેં કહાં ઉનકા બલા હોતા હે.—૬
 કુરને કી જન દિદા સરવરે દીપર અપની,
 અયસા પયદા યહાં કમ અહલે વફા હોતા હે.—૭
 સચ હે કામીલ ઉસે હે ફક્ત શહનશાહોંપર.
 જો દરે સિખતે પયંબરકા ગદા હોતા હે.—૮

નોંહા,

રાકે કેહતી થી બાલી સકીના, જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો,
 હું મેં બીનતે ઇમામે મદીના જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો,
 મેં તો લખતે દિલે મુસતફા હું, મેં જીગર જોશયે મુરતજા હું,
 ગવહરે જોશે ખયરન નીસા હું, જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
 જે પિદરકો ન ઇતના સતાઓ, ખું ન આંખોંસે મેરે બહાઓ.
 દુખજહીકે ન દિલકો દુખાઓ, જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો,
 જે અજબત ન બહરે ખુદા દો, જે તાઅમ્મુલ ઠીકાને લગાદો,
 તેગ મેરે ગલેપર શીરા દો, જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો,
 ગમસે બાબાકે મુજમેં નહીં હાલ, મારડાલો અબી મુજકો શીલહાલ
 કરદો બાશાબી ઘોડોંસે પામાલ, જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
 બાઝ અબ આઓ જોરો જહાસે, હશ્રમેં કેહકે મેં મુસતફાસે,
 બખ્શવાઉંગી તુમકો ખુદાસે, જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.

સીનયે જાહ પર મેં પલી હું, જાહેર બાનુકી મેં બાડલી હું.
 દીલ જલી દીલ જલી દીલ જલી હું, જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
 હાય કયા વક્ત મુજ પર પડાહે, કોઈ સરપર ન છોટા બડા હે,
 તોક પેહને બિરાદર બડા હે, જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
 મેં મતીમે જાહે કરબલા હું, ઝોર માસુમ બે ખતા હું,
 સૈયેદા સૈયેદા સૈયેદા હું, જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો,
 ગર કહંગી ખુદાસે મેં ફરીયાદ, દમમેં હોળખોગે દેખો બરબાદ
 છતની મુજ પર કરો તુમ ન બેદાદ, જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
 દી સદા લાશપે જાહને નાગાહ, મેરી મેહેનત ન બરબાદ કર આહ,
 સાબેરા હો કહો મેં ન સિલ્લાહ, જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
 શુકરે હક કરકે ખામોશ રેહના, અખત દિલ કરકે ખામોશ રેહના,
 હમકો તડપાતા હે તેરા કેહના, જાલીમો મેરા ગવહર ન છીનો.
 ખુદમ ગર ચે કરે તો દુઆ દો, નારે દોળખસે ઉમ્મત બચાદો.
 ચે ન હરબાર બેટી સદા દો, જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
 ખતમ મજરૂહ કર ગમકી તકરીર, અબ નહીં દિલકો ચારાચે તહરીર,
 કેહ ન મોંહસે નીપટ હાય જખ્ખીર, જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.

માતમ.

ઝોય હાય, હાલે જખ્ખીર કયુંકર રકમ હો,
 જસકે ગમમેં કલમ ચશમે તુમ હો.

રે ઝોય હાય હાલે જખ્ખીર કયુંકર રકમ હો,
 કીમઆ ખયબરકો જસને ઉખાડે, ઝોર પહેલવાં હજારોં પછાડે.

ઉસકે ધરજંદેપે મુલ્કો સીતમ હો, રે ઝોય હાથે હાલે
 શબ્દીર કયું કર રકમ હો,
 જો કબી બરમે રોતેયે હસનેન, સુનતે હજરત તે
 રોતેયે ખેચેન.

ઉસપે કરબલમેં લાખો આલમહો, રે ઝોય હાથે હાલે શબ્દીર
 કયું કર રકમ હો,

હે ન ઉસ ગમસે કોઇબી આગહ, ગુલ ન ખુલખુલ
 ન કુમરી ન શમશાદ.

કયું રવાં જો ન મુલ્કે અદમ હો, રે ઝોય હાથે હાલે
 શબ્દીર કયું કર રકમ હો,

જસકી માદર હો ખિનતે પયંબર, ઝોરખાખા અલી શેરે સફદર,
 હાય વોહ તીશના બખ સર કલમ હો, રે ઝોય હાથે હાલે
 શબ્દીર કયું કર રકમ હો,

જંદા જખતક રહું મેં અય રહમાં, હે મુજ આસીકા
 બસ ચેહે અરમાં.

હુખમે શબ્દીર દીલસે ન કમ હો, રે ઝોય હાથે હાલે
 શબ્દીર કયું કર રકમહો.

માતમ.

હાથે કુમરી રોરો પુકારે હે બનમેં, આજ મારે ગયે શાહરનમેં,
 રે ઝોય હાથે કુમરી રોરો પુકારે હે બનમેં,
 જોકે ખારે હખીખે ખુદાકે, ઝોર તુરબ બસર મુરતઝા કે.

આહીયે રાહનુમા ઉનકે હજનમેં. રે ઓય હાયે કુમરી
રોરો પુકારે હે બનમેં.

આલે અહમદકો કયસા સતાયા, ઘર ખુલાકે ન પાની પીલાયા,
ઝોર અઝઝોકો બાંધા રસનમેં, રે ઓય હાયે કુમરી રોરો
પુકારે હે બનમેં.

જસકો અહમદને ગોદી ખીલાયા, ઝોર જીખીલ જુલા જુલાયા,
આજ વોહબી હે રંજે મેહનમેં, રે ઓય હાયે કુમરી રોરો
પુકારે હે બનમેં.

જસયે બરહે સદા હકી રહમત, ઝોર માંહોવે ખાતુને જન્મત,
મારેં કુદકાર તીન ઉનકે તનમેં, રે ઓય હાયે કુમરી રોરો
પુકારે હે બનમેં.

ચુમા હલકુમ જસકા નખીને, મારા તલવાર ઉસકો શકીનો
પડ ગયા લરજ ચરખે કોહનમેં, રે ઓય હાયે કુમરી રોરો
પુકારે હે બનમેં.

હુરો ગિલમાં જીન ઝોર ધનસાં, શાહકે ગમમે હેં સારે હયરાં,
ચાંદ સુરજ નીહાં હેં ગહનમેં, રે ઓય હાયે કુમરી રોરો
પુકારે હે બનમેં.

ગમસે હર શજરે ગુત્ર હોગયે ખાર, ઝોર ખુલખુલ કહે થી દીલ
અફગાર,

કયા ખીજાં હાગઇ અબ ચમનમેં, રે ઓય હાયે કુમરી રોરો
પુકારે હે બનમેં,

અબ યહાં બેન રહુમાં બસકર, તેરે શાફેઅ હેં સરવર બ મેહશર,
ફિશતી તેરી રહેગી અમનમેં, રે ઓય હાયે કુમરી રોરો પુકારે
હે બનમેં.

વાવેલા.

ગમે શાહે અનામ વાવેલા, ખોસો અય ખાસો આમ વાવેલા.
 જસકા બાબા હે સરદારે આલમ, ઓર નાના હે દો જગકા હાકીમ.
 બનમેં કરબલકે પાયા ન પાનીકા જમ, વાવેલા.
 કુરી ઉસકો ન પાની પીલાયે, દોશ પર જસકો અહમદ ખીઠાયે,
 દો જહાંસે ગયા તીશના કામ, વાવેલા.
 જોકે થા તુરે અશમે પયંબર, લખ્તે દિલ શતેમા વાયે શખ્વર,
 શામી ઉસકો દીયે જમ, વાવેલા.
 તીર અસગરકો મારે જફાકાર, ખોદ રબકા ન ખાયે સિતમગાર,
 હાયે કચસે થે વોહ અકલે ખામ, વાવેલા.
 જુલ્મ કુરીકા થા આખો દાના, રતખા આસે નખીકા ન જના,
 થે સીતમ પર કમર બસતા કયા અહલે શામ વાવેલા,
 મુબતીલા હેં ધસી ગમમેં હર ગુલ, કુમરીયાં તુતીયાં ઓર ખુલખુલ,
 હે બજા ન કીસીકા ફહામ, વાવેલા.
 યારો થા અમ્ર હક ઉનકો મંજુર, વર નહીં કયા લઇતોંકા મકદુર,
 કરતે નદદી પે અપના મુકામ, વાવેલા.
 ખલતીજા હે બ રોઝે હશરકે, દેના તુમ જમ કવસરકા બરકે,
 હાયસે અપને રહમાં કો ખયરલ અનામ, વાવેલા.

વાવેલા.

મોમીન હો ગમ કશીદ વાવેલા.
 કયા લીખે રાવી અબ હાલ ઉનકા, પાંજદા સાલકા સીન થા જનકા,

હાથે શામી લઈ સર ખુરીદ, વાવેલા.

આલે અહમદકા અયસા જીગર થા, ખાતે તીરો તખર પર સખર થા,
સર કટાના યેહ રાહમેં સમજતે થે છદ, વાવેલા.

હો પીદર જીસકા મુખતારે કવસર, ઓર નાના હો હકકા પયંખર-
રનમેં વોહ તીશના લખ હો શહીદ, વાવેલા.

જખકે અખ્યાસ પાનીકી ખાતીર, મશક લે હેં ગયે રનકે ઉપર.
કર દીયે ઉનકો તીરોંસે જખમી પક્ષીદ, વાવેલા.

તીફલે માઅમુમકોબી ન પાની, વોહ દીયે હાથે મલઉન શામી,
કુછ ન થા ખોફે નારે શહીદ, વાવેલા.

હાશેમીકો ન પાની પીલાના, ગરચે પી જાયે સારા જમાન
થા યેહી હુકમ ઉસદમ યઝીદ, વાવેલા.

યેહ હે વોહ ગમ શહીદોંકા રહુમાં, જન્નો ધનસાં હેં બા ચક્મે ગીરયા
ગમસે જીખીશમેં અખતક હે અરશે મજીદ, વાવેલા.

નાહા,

જયનખસે કહા રોરોકે યું ખેમેમેં શખ્ખીર, હય હય મેરી હમશીર.
સખ તીશના દહન કટતે હેં ખે જીર્મ વ તકસીર, હય હય મેરી હમશીર-
ઈસ માહકી પેહલીકો અલમદારકે બાબુ. કટ જાવેંગે તનસે.

કુનખેકી જો ખરખાદીકી અખ દીખતી હે તાસીર. હય હય મેરી હમશીર
હમ શકલે નખી હે વોહ મેરા યુસુફે સાની, ખ્યાસા વોહ મરેગા.
મીટ જાયેગી દુનિયાસે પયંખરકી વોહ તસવીર, હય હય મેરી હમશીર.
મયદાનમેં શહઝાદયે કાસીમબી કટેગા, દીન હે યે કઝાકા.

સર પીટકે કુખરા મેરી રોવેગી હો દીલગીર, હય હય મેરી હમશીર.
 માઅસુમ સકીના કો મેરી રોને ન દેના, આગોશ્તમે લેના.
 શમશીરોંકો ખેંચે હુયે અતરાફ હેં ખે પીર, હય હય મેરી હમશીર.
 શશ માહકા મઝલુમ મેરા અસગરે ખે શીર, હો ખ્યાસસે ખેદમ.
 પાનીકે ઇવઝ પીવેગા ખુન ખાકે વોહ એક તીર, હય હય મેરી હમશીર
 ખીમાર મેરે આખેદેં મઝલુમકો હય હય, ચે કામે સીતમગર.
 ગરદનમેં ગીરાં તોક પીહના પાંઉમેં જંજીર, હય હય મેરી હમશીર.
 દરબારે યઝીદમેં હરમ જાવેં મુકરર, ખે મકના વ ચાદર.
 સખ કાતીલે ખેદીનકે હાથોંમેં હે શમશીર, હય હય મેરી હમશીર.
 કોઇ આનમેં ઝાલીમબી મુઝે કતલ કરેંગે, ઇસ દશ્તે બલામેં,
 બચને નહીં દેગી મુઝે ઇસ જાએપર તકદીર, હય હય મેરી હમશીર.
 મીન બાદ સહારા રખો કુંખેપે તુમહારા, હે તુમસે વસીયત
 કાટેગા મેરે સરકો કરે શીઝ્ર હે તદખીર, હય હય મેરી હમશીર.
 કર ખત્મ મોહમંદ ચે બયાં આલે નખીકા, ફટતા હે કલેજ.
 યું કેહતે હુયે રનકો ચલે ખેમેસે શખ્ખીર, હય હય મેરી હમશીર.

નૌહા.

બાતુને કહા રોરોકે બા નાલા વ અફગાં, અય સીખ્તે પયંબર.
 તનહા ન મુઝે છોડકે જાઓ સુયે મયદાં, અય સીખ્તે પયંબર.
 રાહતથી ફકત મુજકો યહાં તેરેહી દમસે, ઓર ઇઝઝતો હુરમત.
 હો જાવેગા મરનેસે તેરે ઘર મેરા વીરાં, અય સીખ્તે પયંબર.
 નહીં સામને અકબર હે ન અસગર હે દર આગોશ્ત, ખીમારહે આખીદ.

મર જાઉંગી મરનેસે તેરે મેં દીલે ખીરયાં, અય સીખતે પયંબર
 હું સખ યે નખી ઝાદીયાં ઓર ધતરતે હૈદર, કુછ ઉનકો નહીં ડર.
 હું ઉનપે સદા ક્ષાંતમાકા સાંચયે દામાં, અય સીખતે પયંબર.
 અય ઇસિ મુલે ખોસ્તાને રીસાક્ષતસે તુ કર અર્ઝ, અય હૈદરી રોરો.
 દે ભાઇઓ મેહશ્વરમેં મુઝે રોઝયે રીઝવાં, અય સીખતે પયંબર.

સલામ.

આજ જયનખ નૌહા ગર હે, વા દરેગા વા દરેગા,
 પીટતી સર નંજે સર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
 ધર જલા ખેમા જલા ખેઠે કીધર જાયે કીધર.
 અય ન દર હે ઓર ન ધર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
 નુરે ચશ્મે સાકીયે કવસર હે ખાસા દશ્તમેં
 ખુશ્ક લખ હે ચશ્મ તર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
 રેહતા થા જો સર કિનારે મુસતફામેં રોજો શખ,
 આજ વોહ સર નેજે પર હે, વા દરેગા વા દરેગા,
 શાહને સુગરાસે કહા લે અય તેરા હાફેજ ખુદા,
 અપના અય યહાંસે સપ્તર હે, વા દરેગા વા દરેગા,
 જીરમ પર અકબરકે મયદાંમેં હજારોં જખ્મ હે,
 ઓર જો હે કારગર હે, વા દરેગા વા દરેગા,
 કેહતી હે બાતુ કે મારે ખાસકે દમ તોડતાં,
 અસગરે તુફતા જીગર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
 કાનમેં બાલી સકીનાકે હુધ લહુ લોહાન,
 ઓર કુરતા ખુનસે તર હે, વા દરેગા વા દરેગા.

ઇસ તરેહ શીમરે સીતમગરને નીકાલા ખીંચકર
કાનસે હિસકે ગવહર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
કેહ રહા દુલા ઇધર હે હસરતા વા હસરતા,
કેહ રહી દુલહન ઇધર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
અય ઝફરુમેં કયા કહે હું કિત્યા ગમે શખ્ષીરમેં,
દિલ મેરા આઠોં પહર હે, વા દરેગા વા દરેગા,

રીવાયત.

અય વુજુ કરકે જલદી સરાસર, ફાતેહા પરહ તુ આલે નખીપર.
હો શશઅત તેરી રોઝે મેહશર, ફાતેહા પરહ તુ આલે નખીપર.
જીસકે ગમમેં જમીં આસમાં હે, શાહ હસન ઇખ્તે હૈદર અયાં હે,
બાદ ઉનકે બિરાદર હેં શખ્ષર, ફાતેહા પરહ તુ આલે નખીપર,
વહાંસે ખીમાર જયનુલ અબાપર, બાકર વ ઝફર, મુસા રઝાપર,
મુસા કાઝીમ તકી ઓર નકી પર, ફાતેહા પરહ તુઆલે નખીપર.
પંજતનકા તુ કર જક હરદમ, ચવદા માઅસુમસે ઇશક હમદમ.
હો શશઅત તેરી રોઝે મેહશર, ફાતેહા પરહ તુ આલે નખીપર.
સબ શહીદાં મોહમદ યે શાહકે, હેં ખારે નખી ઓર અલીકે.
સર કટાયે હેં ઉમ્મતકી ખાતીર, ફાતેહા પરહ તુ આલે નખીપર,

વેરાગ.

અને કાસીમ રનમેં જના નથા, મેંતો પેહલેસે કેહતીથી માના નથા,

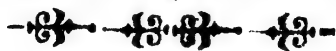
હમકો તનહા યહાં છોડ જના નથા, બને કાસીમ રનમેં જના નથા-૧
 તેરી હાલતકો દેખ મેરા સીના કટા, મેરી આંખોંપે છાઈ હે ગમકી ઘટા
 કયા કરેં હમ મુકદ્દરસે ચારા નથા, બને કાસીમ રનમેં જના નથા-૨
 તેરે ગમને કીયા મેરે દુકડે જગર, ખોલો આંખેં બને જરા દેખો ઇધર,
 નાઝ બરદારકો યુ કુડહાના નથા, બને કાસીમ રનમેં જના નથા-૩
 છુટ ગઇ મેરી સારી કમાઇ યહાં, બને તુને કીયા અપના જન્નત મકાં,
 રૂખે અનવરકો હમસે છુપાના નથા, બને કાસીમ રનમેં જના નથા-૪

માતમ,

આજ શાહકો શહાદત પાના હે, પાસ હકકે યુંહી બસ જનાહે.
 રાહે હકમેં યે સરકો કટાના હે, —આજ—૧
 ચાંદ દેખા જહાં ખીચ માતમકા, રોરો સખ યે મહીના ગયા ગમકા,
 ઓર ચશમેંસે આંસુ બહાના હે —આજ—૨
 અબરે માતમ સમાપર છાયા હે, ગમકા માતમ જહાં ખીચ આયાહે,
 હોતા ગમસે સદા પચતાના હે —આજ—૩
 ખોલી ગમસે સકીનારે જની, દેખું તેરી જરા શકલ તુરાની,
 આજ ગમસે તેરે દાસ ખાના હે —આજ—૪
 ગૌસી દુનીયાતો આખીર ફાની હે, પાંચ દીનકી યહાં જંદગાનીહે.
 છોડ દુનીયાકો આખીર જના હે —આજ—૫

માતમ,

ઓય હાય કાસીમ બનાસા વોહ પ્યારા, રાહે હકમેં ગયા વોહતો મારા

રે ઝોય હાયરે કાસીમ બનાસા વોહ પ્યારા--૧

બીબી કુબરા હે ગમસે રોતી, ગમસે દુલેકે બેહોશ હોતી.

હાથમે કંગના વો રનપે સીધારા, રે ઝોય હાયરે કાસીમ

બનાસા વોહ પ્યારા--૨

બાંધકર સેહરા સરકો કટાયા, હાય શાદીકા દીન કયસા આયા,

દારે ફાનીસે કરગયે ગુબરા, રે ઝોય હાયરે કાસીમ

બનાસા વોહ પ્યારા--૩

મજલીસે એશમે રંજે ગમહે, ધરમે શાદીકે કયસા સીતમ હે.

રોરો બરતે હેં સબ ગમકા નારા, રે ઝોય હાયરે

કાસીમ બનાસા વોહ પ્યારા--૪

અસકો દેખો વોહ ચશ્મતર હે, ગમકી આતશસે સોઝાં જીગર હે.

આહકા દીલસે નીકાલા શરારા, રે ઝોય હાયરે કાસીમ,

બનાસા વોહ પ્યારા--૫

ગૌસી તાકત કહાં અબ કલમકો, લીખ ચુકે શાહકે રંજે અલમકો.

હોગયા હાલ ગમસે દોપારા, રે ઝોય હાયરે કાસીમ,

બનાસા વોહ પ્યારા--૬

નોહા

ઝીંદાંમેં હરમ કરતેથે રોરો કે યે ઝારી, નાદાન સકીના.

હય હય ગઇ બાબાકે લીયે જન તુમહારી નાદાન સકીના.

વારી ગઇ પરદેસમેં બેહનોંકાબી છોડા, મોંહ માંસેબી મોડા,

અબ પ્યારસે આતી નહીં ગોદીમેં હમારી, નાદાન સકીના.

કુરતા હે ફટા કાનહેં મજરહ તુમહારે, ગેસુ, હેં પરેશાં,

ગુરખત હે અજબ છોટીસી મૈયતપે તુમહારી, નાદાન સકીના,

કયા જલ્દ ગઈ ખેંચકે એક નાલયે જાંકાહ, શખ્ખીરકે હમરાહ.

લેનેકો તુમ્હેં આઘથી હજરતકી સવારી, નાદાન સકીના.
 આખીદ હે સો ખીમાર હે ઝીંદાંમેં હે કેદી, મેં કયા કરેં ખીખી.
 કીસ તરેહ કરેં દેહન મેં મૈયત તુમ્હારી, નાદાન સકીના.
 મરતે જો મદીનેમે ખડી ધુમસે ખેટા, ઉઠવાતી જનાજ.
 કુંખા તેરા સખ કેદમેં યહાં ખેઠા હે વારી, નાદાન સકીના.
 મોનીસકો કયામતમેં જહન્નમસે ખયાના, તુમ જુલ ન જના.
 ખય જાગેગા ઉસ રોજ શિક્કારસસે તુમ્હારી, નાદાન સકીના.

સલામ.

મીલનેસે પંજતનકે સલામી ખુદા મીલા,
 ઝોર જખ ખુદા મીલા તો હરએક મુદદઆ મીલા.
 જીનકો ગુખારે ફરશે શહે કરબલા મીલા,
 મુજરઈ અશમે દીલકા ઉન્હેં તુતીઆ મીલા.
 અય મુજરઈ યે હશ્રમેં મુજકો સીલા મીલા,
 હર અશકકે ઇવઝ ગવહરે ખે બહા મીલા.
 કેહતેયે રોઝે કતલ ખુદાસે યે શાહે દીં,
 કયા કયા તેરે કરમસે મુઝે મરતખા મીલા,
 કયા તેરી નેઅમતોંકા કરેં શુક મેં અદા.
 તુજસે જો કુછ તલખ કીયા ઉરસે સીવા મીલા.
 પયદા કીયા રસુલકે ધરમેં ખુતુલકો,
 નાના મીલા તો ત્જાને સરે અંખીયા મીલા.
 માઘ હસનસા ખલીક હુરનકીખી જીસકે ધુમ,

આખા મીલા તો ખલ્લકા મુસ્કોલકુશા મીલા.
 જયનખસી હી બહન મુઝે હમ શકલે ફાતેમા,
 ફરજંદ હમશખીહે રસુલે—ખુદા મીલા.
 અખ્યાસ નામદાર અલમદારે બા વફા,
 લશ્કર મીલા હુસેનકો તો બા વફા મીલા.
 પ્યાસા કબી ન તુને રખાયા હુસેનકો,
 સૌ આજ તીશનગીકાબી મુજકો મઝા મીલા,

રિવાયત.

હમ આજઝોંકે તુમહો મદદગાર યા હુસેન,
 દોનોં જહાંમેં હકકે હો દીલદાર યા હુસેન.
 સખકા વસીલા હકને બનાયા હે આપકો,
 દીને નખીકે આપ હો સરદાર યા હુસેન.
 કરબલકે બનમેં આપ પે જુદમો સીતમ કીયે,
 બદલા દીયે ન આપને જીનહાર યા હુસેન.
 બદલે જુલમકે આપને રહમો કરમ કીયે,
 ઝોર ઝાલીમેંપે ખેંચે ન તલવાર યા હુસેન.
 ફાજ અપની સારી રાહે ખુદામેં કટા દીયે,
 જન્નતકે આપ હો ગયે મુખતાર યા હુસેન.
 કોનેનમેં તુમહારેસે સરદાર શાહે દીં,
 ખુશનુદ હે વોહ ખાલેકો ગફદાર યા હુસેન.
 ઉસ જતે પાક પર માહ વ ખુરશેદ હે શીદા,
 નુરે ખુદા હે આપ પે ઇઝહાર યા હુસેન.

નોંહા.

ગમે શાહે હુસેનો હસનમેં, આગ ભડકી હે મેરે બદનમેં.

શોરો માતમ હે જીનકા ગગનમેં--ગમે. ૧

ગમે હસનેનમેં હમકો રોના, દુરરે અશકોંકો હરદમ પીરોના

જાન તબતક હે અપને બદનમેં--ગમે. ૨

અપને તનપે ખાક રમાના, ઉસસે બેહતર હે ખાક હોજાના

હમને તો યે લીયા સોચ મનમેં--ગમે. ૩

હમ ન સાધુ ન જંગમ ન જોગી, શાહકે ગમને કીયાહે બીરોગી,

શીરતે હાલે તબાહ બન બનમેં--ગમે. ૪

હમકો ધરકા ન દરકા ઇધરકા, હમકો ધ્યાન લગાહે ઉધરકા,

સખ છોડ દીયા ઇસહી ધુનમેં--ગમે. ૫

અહલે બેતે નબીકી મુસીબત, દીલપે લાતીહે ક્યા ક્યાહે હસરત,

વોહી તાસીર હે મેરે સુખનમેં--ગમે. ૬

તેરી પુરકતને ખાસ અય બારી, કરદી ઝીરત ખરાબ હમારી,

પડ ગયે હમ બલાયે કઠનમેં--ગમે. ૭

અબ હું મુશતાક તુરે નીગાહકા, દરદર ધુલવાદે મેરે ગુનાહકા

ભર લે આયા હું અશક નયનમેં--ગમે. ૮

જાયે ઉદ જો દીલકો બનાવે, નારે પુરતકપર ઉસકો જલાવે,

બાદે મર્ગ હો ખુશખુ કઠનમેં--ગમે. ૯

તાબ હીજરાંકી અબ મુજકો નહીં હે, ઓર ન ફરહત અબ દીલકો

કહીં હે,

આકે મર જાઉં બસ તેરેબનમેં--ગમે. ૧૦

માતમ.

બાતુ કરતીથી રનસેં પુકારા, અલીઅસગરકો કાતીલને મારા,
 રે ઓય હાયરે અલીઅસગરકો કાતીલને મારા--૧
 બીબી ફાતેમા રોરોકે કેહતી, દરદો ગમ સારે કાફેરોંકા સેહતી,
 કેહતી મારા ગયા મેરા પ્યારા--રે ઓય હાય. ૨
 હામ કુલસુમ કેહતી હે રોરો, અશ્કસે અપને રૂખસારકો ધો,
 ચલા ભાઇપર ખંજર દો ધારા--રે ઓય હાય. ૩
 બીબી જયનખ ચે રોકર પુકારી, ખુનહે અસગરકી ગરદનસે જારી,
 હુવા ભાઇકા તન પારા પારા--રે ઓય હાય. ૪
 રોકે ઝોહરા કરતીથી માતમ, ઓર કેહતી હુવા ઉનપે કયસા સીતમ,
 ભાઇ મારા ગયા બો દુહારા--રે ઓય હાય. ૫
 ચા સકીનાકો એક પલ નહીં ચેન, ઉનકી ખાતીર તડપતીથી
 દીન રેન,
 બનમેં જળજકે કરતી પુકારા--રે ઓય હાય. ૬
 બસ અય શાએરે યહાં અબ ખતમ કર, શાહે અસગરકા તસલીમ
 ગમ કર,
 તુજકો મેહશ્વરમેં હે ઉનકા સહારા--રે ઓય હાય. ૭

નોહા.

હાય વાય ચે સોઝ શાહે બેવતન હે,
 બે વતન બે દફન બે કફન હે.--હાય વાય.

જીસકા નાના રસુલે ખુદા હે. ખામા જીસકા અલી મુરતઝા હે,

આજ ઉસપર ચેહ કયસા વઝત કહન હે.—હાય વાય.

જીસ ગલેપર દીયે ખોસા અતહર, ઉસ ગલેપે શીરા હાય ખંજર.

ખાક વ ખુમેં પડા સર કીસન હે.—હાય વાય.

જો યે અરશે બરીકે સીતારે, જને અહમદ અલીકે પ્યારે.

આજ કરબલમેં તીશના દહન હે.—હાય વાય.

જીસકા જીબ્રીલ બુલા બુલાયે, ફાતેમા લોભી દે દે સુલાયે.

આજ ઉસપર ચે રંજો મેહન હે.—હાય વાય.

હાય દોનોં જહાંકે વોહ સરતાજ, આજ પાની ખીના હેંગે મોહતાજ,

જનકે તાબેમેં ચરખે કોહન હે.—હાય વાય.

કયસા ઉમ્મતને ઉનકો સતાયા, ખોદ દીલપર ખુદાકા ન લાયા.

ખોદમેં જીસકે ખોહતર તન હે.—હાય વાય.

હાય ખંજર ચલાયા શીમરને, દાગ સીનેપે ખાયા કમરને.

સર વોહ નેઝેપે ગુનચે દહન હે.—હાય વાય.

બસકર આશોક મુનીર ગમકી તકરીર. નેસ્ત તાકાત બ્યાંહમકો તહરીર

તેરા હામી શહે જુલમનન હે.—હાય વાય.

શહાદત નામા.

અબ્બ યહાં કેહતાહે, જોશે દીલ તુ લીખ જીકરે હુસેન,

કરબલામેં કયુંકર આયા શતેમાકા તુરે એન.

કુફીયોંને ખત બહોત ભેજે ખુલાયા શાહકો,

તીન દીન પ્યાસા રખા ઈબ્બને રસુલુલ્લાહલ,

જખકે શખ આઘ શહાદતકી બમયદાને કીતાલ.
 સદમા એક રહે નખી વ મુરતઝાપર થા કમાલ,
 રાત જરીમે ગુજરી અહમદે મુખતારને,
 રાતે રાતે સુખહો કરદી હયદરે કરારને.
 યું રિવાયત હોકે હજરત શેહરખાનુને વહાં,
 ખાખમે દેખા કે એક ખીખી હે બા દરદો દુગાં.
 હે કમર બાંધી હુધ ચાદરસે વોહ અંદોહગીં.
 કરબલાકી ઝાડતી હે સરકે બાલોંસે જમીં,
 શેહરખાનુને કહા તુમ કોન હો ફરમાધયે.
 કયું જમીં બાલોંસે હો તુમ ઝાડતી બતલાધયે,
 બોલી વોહ મેં ફાતેમા હું ખીનતે શાહે મશરેકેન,
 સુખહોકો મકતલમે લેટેગા મેરા પ્યારા હુસેન.
 ઇસલીયે મેં ઝાડતી હું કરબલાકી ચે જમીં,
 ઉસકે જખમેંમેં ન ચુબ જવે કાઈ કંકર કહીં.
 દોપહરમેં સારે લશકરકી શહાદત હોગઇ,
 પહોંચી વોહ નોખતકે અકબરકી શહાદત હો ગઇ.
 કેહતેયે હજરત કે આંખે બોલ અય અકબરઅલી,
 અપને બાબાસે જુજરા તો બોલ અય અકબરઅલી.
 જખકે આતાથા મુઝે નાનાકી સુરતકા ખ્યાલ,
 ઉસ ધડી હોતાથા ખુશ મેં દેખકર તેરા જમાલ.
 જનન ઉમ્મતકે, લીયે તુને તો ચે કુરખાન કી,
 મીટ ગઇ વહાં આજ સુરત મેરે નાના જનકી.
 બોલે યું અકબરઅલી કુછ દેખતા હું મેં વહાં,
 યાને આયેહું મોહંમદ મુસતફા શાહે જમાં.

ਜਮ ਹੋਏ ਉਨਕੇ ਛਾਥੇਮੇਂ ਮੇਰੇ ਅਧ ਸਾਹੇ ਦੀ,
 ਐਕ ਦੇਤੇਏਂ ਮੁਝੇ ਕਹੇਤਾ ਭੁੰ ਮੇਂ ਅੰਧਾਛਰੀ.
 ਦੂਸਰਾ ਪ੍ਰਾਣਾਭੀ ਮੁਝਕੇ ਦੀਭਯੇ ਐਫਲਵਰਾ,
 ਭੁੰ ਘੁਟਾਤ ਪ੍ਰਾਸਾ ਧਨਾਧਤ ਕੀਭਯੇ ਐਫਲਵਰਾ.
 ਕੇਛਤੇਏਂ ਛਯਰਤ ਕੇ ਅਧ ਛਯਨੇ ਅਛੀਕੇ ਨੂਰੇ ਐਨ,
 ਹੇ ਤੇਰੇ ਪੀਛੇ ਅਛਾ ਆਤਾ ਤੇਰਾ ਆਯਾ ਭੁਸੇਨ.
 ਵਾਸਤੇ ਉਸਕੇ ਯੇ ਮੇਂਨੇ ਰਘੁਆਏ ਸ਼ਰਧਤਕਾ ਜਮ,
 ਵੇਛਭੀ ਪ੍ਰਾਸਾਏ ਘੁਟਾਤ ਤੇਰੀ ਤਰੇਛ ਅਧ ਨੇਕਨਾਮ.
 ਕੇਛਕੇ ਯੇ ਅਕਘਰਅਛੀ ਜਨਨਤਕੇ ਰਾਛੀ ਹੋ ਗਯੇ,
 ਐਨ ਸਾਰਾ ਛਯਰਤੇ ਆਨੁਕੇ ਦੀਲਕਾ ਯੋ ਗਯੇ.
 ਆਨੁ ਕੇਛਤੀਥੀ ਕੇ ਮੇਰਾ ਆਂਢ ਕਯੁੰ ਗਛਨਾ ਗਯਾ,
 ਫੁਲ ਆਲਨੇਭੀ ਨ ਪਾਯਾਥਾ ਕੇ ਧੁੰ ਮੁਰਝਾ ਗਯਾ.
 ਆਯ ਰੇਛਲਤ ਅਛਕੇਸੇ ਮੇਰੇ ਅਛੀ ਅਕਘਰਕੀ ਹੋ,
 ਯੇ ਭਯਾਰਤ ਆਘੇਰੀ ਤਸਵੀਰੇ ਯੋਗੰਘਰਕੀ ਹੋ.
 ਅਧ ਅਛੀ ਅਕਘਰ ਤੇਰੀ ਉਛਤੀ ਜਵਾਨੀ ਵਾਛਵਾਛ,
 ਵਾਛ ਵਾਛ ਯੋਗੰਘਰੇ ਛਕਕੀ ਨੀਛਾਨੀ ਵਾਛ ਵਾਛ.
 ਹੋਯੁਕੇ ਭੁਸਦਮ ਖੀਛਾ ਸਾਰੇ ਖੀਛਾਧ ਜਾਂ ਨੀਛਾਰ,
 ਰੇਛਗਯੇ ਤਨਛਾ ਛਮਾਯੇ ਸੈਧਦੇ ਵਾਛਾ ਤਘਾਰ.
 ਥਾ ਨ ਵਛਾਂ ਛਤਨਾ ਕੋਛ ਥਾਯੇ ਜੋਛਯਰਤਕੀਰੀਕਾਘ,
 ਜਯਨਯੇ ਆਨੁਨੇ ਉਛਕਰ ਕਛਾ ਆਛਯਤੇਰਾਘ.
 ਛਾਧ ਥਾ ਦੁਛਛਾਭੀ ਮੇਂਨੇ ਧੁੰ ਘਨਾਯਾ ਆਧਕੋ,
 ਆਯ ਵਕਤੇ ਕੁਲ ਬੋਝੇਪਰ ਅਛਛਾਯਾ ਆਧਕੋ.
 ਵਕਤੇ ਰਘੁਸਤ ਅਛਯਛੇ ਮੁਰਸਲਕੇ ਧ੍ਰਾਰੇਨੇ ਕਛਾ,
 ਕੋ ਗਰੀਯੋ ਐਕਸੋ ਛਾਛੇਯ ਤੁਛਛਾਰਾ ਕੀਘੀਯਾ.
 ਸੁਛ ਹੋ ਅਧ ਐਕਸੋ ਅਛਛਾਛਕੀ ਦਰਗਾਛਮੇਂ,

અપને ધરકો હમ લુટાતે હેં ખુદાકી રાહમેં.
 ધાર ચલ જલે ગલેપર ખંજરે ખુરરાનકી,
 પર બચે મહશરમેં ઉમ્મત મેરે નાના જનકી.
 અનકરીય અબ બસ મુસાફીરકીબી રેહલત આગઈ.
 અબ કમર બાંધો મુસીબતપર મુસીબત આગઈ.
 આગે અબ મેંકયા કહું શહાદત શહાદત આગઈ,
 ધરમેં ખાતુને કયામતકે કયામત આગઈ.
 યું રિવાયત હે કે બાદે કતલે શહે દોજહાં,
 ખાબમેં દેખા કીસીને ઓર ચે પુછા બયાં.
 કયસી હાલત આપકી હોગી હમામે નામદાર,
 જબ ચલી હોગી પ્યાસે હલકપર ખંજરકી ધાર.
 બોલે હજરત કયા કહેં કયા ખુશ હમારા દીલ હુવા,
 ચા અજબેબ લુટ્ટ હમકો કતલમેં હાસીલ હુવા,
 વોહ મજ પાયા શહાદતમેં બ યાદે કીરદેગાર,
 કાશ કાટેં દસ્તમેં બનજાય સબ ખંજરકી ધાર.
 તાલીબે મવલાકો સચ હે કતલમેંબી દીદ હે,
 સરકો સીજદેમેં કટાના આશીકોંકી ઇદ હે.
 અય અજીજે આશીકાને જાતે હકકા હે ચે કામ,
 ધર જલા ખેમા લુટા કેદી બના કુંબા તમામ.
 જો કોઇ રંજે બલા વ દર્દકા મુશતાક હે,
 ખુન પીના રંજ સેહના રાહતે ઉશશાક હે.
 દેખના જો કુછ ન થા વોહ સબ દીખાયા ઇશકને
 ધર લુટાયા ઇશકને કેદી બનાયા ઇશકને.
 ઇશક જીસકા જીસકો રખતા હે અજીજે બેકરાર,

હે ઉસીકાં નામ આતા ઉસકી લખપર પારપાર.
 યે તસલ્લી હે મેરે દીલકી ચેહી આરામો ચેન,
 દીલ કેહતા હે કહેજા યા મોહંમદ યા હુસેન.

મરસીયા.

નાના રસુલ ખાપ અલી યા તેરા હુસેન,
 મા ફાતેમા હે ખીનતે રસુલે ખુદા હુસેન.
 હુરો પરીમે અર્શપે યે ગુલ મચ્યા હુસેન,
 કરખલામેં પ્યાસા હાયરે મારા ગયા હુસેન.
 યારો સુનો યે ગમકા બયાં અહલે ખેતકા,
 રાહે ખુદામેં વાસતે ઉમ્મતકે સર દીયા.
 ખંજર અલા ગલેપે જો ઉસકો લહુ બહા,
 જુઝ શુકરે હક જખાનસે ઉસને ન કુછ કહા.
 એક તર્ફ રોતી ફાતેમા જાઘ રસુલકી,
 કેહતીથી હાય લોગો ખુરાઈ મેં કીસકી કી.
 મેરે યતીમ બચ્ચોંકી કીસમતથી કયા લીખી,
 કયા તેરી યું મરજીથી અયસીહી થી ખુશી.
 નાના નખીને ખોસે દીયે જીસકે ગાલકો,
 હયદર ખીઠાયે છાતીપે જીસ નવ નેહાલકો.
 કુછબી ન રહમ આયા જરા બદ ખીસાલકો,
 જખમેંમેં ચુર કરદીયા હયદરકે લાલકો.
 ખાનુથી સરકો પીટતી ઓર નોચેતીથી બાલ,

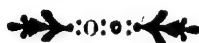
કેહતીથી હાથ ખારે ખુદા કયા કીયા ચે હાલ.
 આલે નખીકે ધરકો કીયા જીસને પાયમાલ,
 તીશના ગુરીસના રનમેં મુવા હે નખીકા લાલ.
 ચે શીરખાર અસગરો અકબરબી ગુલબનાર,
 મારે ઉન્હોંકો તીરોંસે વો કામે નાપેકાર.
 અહલે હરમકો ધરસે જુદા કરકે બદ શઆર,
 આબેદહી એક ધરમેં થા ખીમાર બેકાર.
 કદ કદ તરૈહકા જુલમ કીયે અહલે બેતપર,
 અયસા ન કોઇ સહા ન સહેગા કોઇ બશર.
 હકને કીયા હે પંચદા જો ઉનકોબી શેરે નર,
 વો હે ખુદાકે લાડલે દો અર્શકે ગૌહર.
 બેજા કુરઆન જીસકે હે નાનાકે વાસતે,
 મકદુર કયા હે જંગ કરે ઉસકે આપસે.
 ઝોર મરતખા શહીદીકા હકને દીયા જીસે,
 ઇસ વાસતે જખ્હ કીયા ઝાલીમને હાથસે.
 અય મોમીનો સુનો તો જરા કાન રખ ઇધર,
 કામે લઈને કયસા કીયા જુલમ શાહપર.
 સરકો કટાયા ધરબી લુટા હકકી રાહપર,
 લાખોં ઉધર ચે ઝોર ઇધર હયદરકા થા પીસર.
 માતમ કરો મોહીખ્ખો અલી ગમમેં શાહકે,
 જીસને દીયા હે સર દેખો ઉમ્મતકે વાસતે.
 રોઝો રહાઝો હશ્તમેં તુમકો જજા મીલે,
 અફસોસ કરકે રોઝો સદા અપની અશ્મસે.
 અફઝૂલને ગમકા શાહકે લીખ્યાહે માજરા.

આતી હે મુજકો મનમયે ગમસે ચેહી સદા.
મકસદ ને માંગે દીલસે પુંહી હોગે નીત સદા,
દેવેંગે યાને મુજકો વોહી શાહે કરખલા,

કસીદા.

જખતક ન દાદ તુઝસે ખુદામા મેં પાઉંગી,
રોરો કે તેરે અશકો હરદમ હીલાઉંગી.
દે દાદ દરપે અખ તેરે આઘ હે ફાતેમા,
ફરીયાદ રખર તેરે લાઘ હે ફાતેમા.
કયા કયા સતાયા હાથે મેરે તુરે અયેનકો,
યા રખ ન પાની તક હે પીલાયા હુસેનકો.
બેજુર્મ હાથે હલકપે ખંજર રવાં કીયા,
ઉસપરબી મેરે બેટને સખરો શુકર કીયા.
ભુખા પ્યાસા લાલ મેરા હો ગયા શહીદ,
અફસોસ કયસે જુદમ કીયે પુર જફા યઝીદ.
દે દાદ મુજકો અર્જ ચેહી જુલ જલાલ હે,
બીન્તે રસુલકા ચેહી તુઝસે સવાલ હે.
કયા કયા મુસીબતેં કહું ઉસ તુરે એનકી
કુધબી ન કદ્ર કી મેરે પ્યારે હુસેનકી.
દોશે નખીપે રેહતેયે પ્યારે મેરે સવાર.

અય વાગે ઝાલીમેંને કીયા ઉનકો ખારો જર.
 હલકુમ ચુમતેયે સદા જનકા મુસતશ,
 ઉસપર ચલાયે અહલે સીતમ ખંજરે જફા.
 ગોદે અલીમેં રેહતેયે પ્યારે મેરે સદા,
 કયા ઝુલ્મ ઉનપે હય હય હુવા વા મુસીબતા.
 હાફેઝ નહીં હે તાબે રકમ અજ ગમે હુસેન,
 વોહ કોન હે કે દીલકો હો ઇસ ગમસે હસકો ચેન.

જોગી નામા.

હમ્દે ખુદા લીખ પેશે સુખનવર સીફતે નખી લીખ હે યે બજ,

જસકા સનાખાં હેગા ખુદા.

અસહાબ સીદદીકો ઉમર આદીલ રતબયે આલી હકસે મીલા,

જસકા સનાખાં હેગા ખુદા.

હજરત ઉસમાનકા યાને કુરઆન ખીચ મરાતીખ હકને લીખા,

જસકા સનાખાં હેગા ખુદા.

ચોથે અલી વોહ શેરે ખુદા હે જસને દીયા સખ કુફ્ર મીટા,

જસકા સનાખાં હેગા ખુદા.

બસ અયસા રશીકો દેખો વોહ જોયો સીફત કરો સુખહો મસા,

જસકા સનાખાં હેગા ખુદા.

ખરહ તુ દુરદ ઉસ શાહપે મુકરર દીલકો હનીફ ઉસ શાહપે મુકા,
જસકા સનાખાં હેમા ખુદા.

જોગી નામા.

મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના, શહેર જોહે અરશકા નગીના
મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના.--૧

હે મદીનેમેં રાહબર હમારે. જનકો હકકે પયંબર પુકારે,
જો વોહ હેં પેશવા મુરસલીના, મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના.--૨

હે વોહ શકલ કમર શાહે અનવર, તાજ શાહીકા હે જનકે સરપર
જોહે ફરજ દે ખીખી આમીના, મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના--૩

ધરકે હજરત નખીસે મેરા દીલ, અય ખુદાવંદ ન હોજાયે ગાફીલ,
પુર રહે શોકસે મેરા સીના, મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના--૪

અખ દુઆ હે યે મેરી ખુદાસે, જા મીલું મુસતફા મુજતબાસે
હેફ હે હીંદમેં મેરા જના, મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના--૫

રાઝયે સરવરપે જસવક્ત જલ્લ, કબ્ર આંખોંસે અપની લગાઈ,
દીલ રવાના હો મીસ્ત્રે સરીના, મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના.--૬

અપને રહુમાંકો મવલા ખુલાના, જામે કૌસર હશ્રમેં પીલાના,
સદકા જદદુલ હસન ઓર હુસેના, મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના--૭

સવાલે જોગી.

ગમકી ઘટા હે અરશે બરીપર અરઝો સમા ખુબાર હુવા,
જલકે જીગર અંગાર હુવા.
તીશના દહન વોહ ઇબને હસન કલ જો વોહ ચકબાર હુવા,
જલકે જીગર અંગાર હુવા.
તનપે જામા સરપે અમામા પેહેન કફન તૈયાર હુવા
જલકે જીગર અંગાર હુવા,
ગમે શહે અબરારમેં હય હરએક જારો નજાર હુવા,
જલકે જીગર અંગાર હુવા.
શાહકી હીમ્મત ઓર વોહ જુરાત દેખ લઈ લાચાર હુવા,
જલકે જીગર અંગાર હુવા.
રોક હુનીફ અબ ખામા યહાંપે ગમકા નીહાયત ખાર હુવા,
જલકે જીગર અંગાર હુવા.

જવાબે જોગી.

ખુબ વસીલા અપના સજીયા અહમદે મુખતાર હુવા,
દીલકો જસસે કરાર હુવા.

ખોઈ હો કયુંકર હમકો અકસર શાહે મુકરર યાર હુવા,
 દીલકો જીસસે કરાર હુવા.
 સુન અય ખીરાદર જીસકે ખાતીર ખુલ્લકા જાહેર કાફ હુવા,
 દીલકો જીસસે કરાર હુવા.
 યાને મેહેરબાં શાહે મરીબાં વાલી યહાં ઇઝહાર હુવા,
 દીલકો જીસસે કરાર હુવા.
 ખુબ મોહીબો ગોરસે દેખો હમકો વોહ મુખતાર હુવા,
 દીલકો જીસસે કરાર હુવા,
 હુનીફ અફઝલ ઓર વોહ અકમલ આખીરો અવ્વલ યાર હુવા
 દીલકો જીસસે કરાર હુવા,

અલ વીદાઅ,

તારાજ બાગે ઇબ્ને અલી હો રહાહે આજ, અશરેકા દીન હે આજ.
 કેહતી હે ફાતેમા કે લુટા હાય મેરા રાજ, અશરેકા દીન હે આજ.
 ઉદ્ધતાદા લાશયે સોહદા હે જમીંપર, યકસર હે ખુમેં તર,
 કયું અર્પ ઇસકદર સીતમો જોરકા રીવાજ, અશરેકા દીન હે આજ.
 બચ્ચેબી તીન દીનસે તડપતે હે બેગીમ, પાની નહીં મીલા,
 ખાતાહે કોન રહમ કે હે ઝાલીમોંકા રાજ, અશરેકા દીન હે આજ.
 જાતેહેં રનકો શાહ સકીનાકો હે અલમ, ઓર હે ચચાકા રામ,
 હે અબ નહીં મુઝે પાનીકી એહતીયાજ, અશરેકા દીન હે આજ.

કુલસુમ બેઠવાસ હેં જયનખડો હે કલક, બાનુકા મોંહ હે ફક,
 મુલક ખખર નહીં સરો પાકી કીસીકો આજ, અશરેકા દીન હે આજ.
 ચુપકે ખેડે હેં રનમેં જો તનહા ઇમામે દીં, હંસતે હેં અહલે કીં.

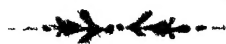
—❖:૦:૦:❖—

અલ હન્દો લિલ્લાહ, કે ચે રિસાલા “અકૃશ શહાદતેન
 ફી બ્યાને ઇમામે હસનેન.” તમામ હુવા ખુદાવંદે કરીમ
 ઇસે કુખુલ કરે, મકખુલે રસુલ કરે. ઓર દીનદાર બાઇઓંકો નેક
 હિદાયત નસીખ કરે. આમીન. આમીન. યા રખ્ખુલ આલમીન.

(M. S. ALI KADIRI.)

?? મુસલમાન લાઇએને ખુશ ખબર ??

પ્યારા બિરાદરો ! અમારી પાસે ગુજરાતી હરંદ અને હરંદ જળનમાં નીચે મુજબની કીતાબો મલશે. જેને લેવાની મરજી હોય તેણે એક કાર્ડ લખી મોકલવો, એટલે વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે.

હુદયિયતુલ મુસ્લેમીન—આ કિતાબમાં કલેમા, નમાઝ નેમઝ, વકાત, દજ્જ અકીકા, કુરબાની, કાતેલા, હુઆઓ, મહેલ તથા ગઝલો, કરીદા વીગેરે છે કીમત રૂ. ૦-૫-૦ આ કિતાબ છૂટી વખત છપાઇ છે. એમાં અમનો પા મીપારો પણ પ્રમાણે છે.

સયરે અમન કિફ બહારે ગુલશન—એમાં હક્કાની તથા શામ્મતીઆ ગઝલો, હુમરી, દાદરા, કલ્વા, તથા ના કના હરંદ તથા ગુજરાતી ગાયનો છે. કીમત રૂ. ૦-૪-૦

મનખેઉલ અહુજન—(વકાત નામ) હજરત તત્તલ નજમમાં મહી રીવાયતોથી લખાયેલું કીમત રૂ. ૦-૦-૨

તજકેરતુલ અબીયા—આ કિતાબમાં મહદમાં જણાવેલા મશહુર પેગંબરો તથા હાઓ અને ઇમામો તથા ઇસલામી કોમો ખ્યાન છે. કી. ૦-૮-૦

આ સિવાય બીજી કિતાબો પણ ગાયનારને પ્રિયત ભાવે આપશું.

મલવાનુ દેકાણુ.

સૈયદ ખુમીયાં બીન સૈયદ અમારમીયા કાઠરીની કું. સુ. બીલીમરા, જુલે—મુરત.

